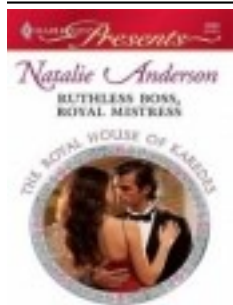

Ông Chủ Nhân Tâm Và Người Tình Công Chúa (Ruthless Boss, Royal Mistress)

Contents

Ông Chủ Nhân Tâm Và Người Tình Công Chúa (Ruthless Boss, Royal Mistress)	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	11
4. Chương 4	17
5. Chương 5	20
6. Chương 6	24
7. Chương 7	30
8. Chương 8	35
9. Chương 9	40
10. Chương 10	48
11. Chương 11	51
12. Chương 12	57
13. Chương 13	62
14. Chương 14	67

Ông Chủ Nhân Tâm Và Người Tình Công Chúa (Ruthless Boss, Royal Mistress)

Giới thiệu

Dịch từ bản tiếng Pháp: *Le défi d'une princesse* Thể loại: lãng mạn Dịch và edit: Trương Bích Vân (C)

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-chu-nhan-tam-va-nguoi-tinh-cong-chua-ruthless-boss-royal-mistress>

1. Chương 1

James t ựa người vào lưng ghế bành, không ngừng cào tay vào tóc. Sau khi từ Kuala Lumpur về đến nơi vào 5 giờ sáng hôm nay, chàng đã đến thẳng văn phòng từ sân bay. Và bây giờ, khi đã được thông báo về những công việc khẩn cấp nhất, chàng thực sự cần một tách cà phê thứ hai. Sau đó, chàng ngồi đọc báo.

R ồi khi ấy, chàng nghe thấy tiếng động vọng tới từ văn phòng gần phòng chàng. Tuyệt vời. Thư ký của chàng chắc phải đến rồi. Cầm tập hồ sơ vừa xem lướt qua, chàng xoay người về phía cửa ra vào với một nụ cười.

- Nói tôi biết, Bridget, có phải tay cô bị bong gân không? Có quá nhiều lỗi đánh máy trong bản báo cáo này, tôi thực sự thấy rất khó đọc.

Ngước mắt lên từ đám giấy tờ, chàng dừng sững lại ở ngưỡng cửa và nhìn một phụ nữ lạ mặt đứng ở cuối văn phòng.

Cô ta cao ráo, tóc nâu, đẹp sững sốt. Cô ta...

" Cô không phải Bridget. " Chàng nói một cách ngu ngốc.

- Không.

Giọng cô ta điềm tĩnh nhưng quả quyết, được tô điểm bằng một âm sắc phảng phất ngoại quốc. James mất hết mọi năng lực làm gì khác. Chàng chỉ có thể nhìn chăm chăm vào tạo vật lộng lẫy đó. Tuy vậy, chàng vẫn cảm giác được rằng sau khi ngừng đập, tim chàng giờ đang hoạt động lại một cách khó khăn. Rồi khi lấy lại được hồn vía, chàng tiến lại gần người phụ nữ trẻ, người đang đỏ mặt một cách đáng yêu.

- Tôi là...

- Công chúa Elissa. Ký ức đột nhiên quay lại với chàng. Chàng đã nói với hoàng tử Alex rằng mình sẽ giúp em gái anh ta tìm được việc làm. Do buổi hội thảo sôi sục mà chàng vừa tham gia, chàng đã quên khuấy rằng thực ra mình đã sắp xếp để tuyển dụng cô ta. Công chúa chắc phải đến Sydney ít nhất từ một tháng trước rồi.

Nàng thực sự đẹp rực rỡ đến loá mắt. Chàng không thể ngăn mình nhìn ngắm nàng. Chàng đã xem rất nhiều ảnh của nàng, trong các báo và tạp chí, và chàng thậm chí cũng đã thấy nàng trên tivi. Nhưng đây là lần đầu tiên chàng đối diện trực tiếp với nàng, trong thực tế, sắc đẹp của nàng vượt xa tất cả mọi hình ảnh trên báo đài. Không bức ảnh nào có thể bắt được những ánh phản chiếu nhảy múa trên đôi mắt sẫm màu của nàng và những sắc thái phong phú của mái tóc nâu dài của nàng. Nó phải mềm mượt như lụa, James nghĩ và kiềm chế lòng ham muốn không cưỡng được của mình là được chạm vào nó. Chàng không hề được chuẩn bị trước việc "phải" nhìn vào cơ thể hoàn hảo này, vừa thanh mảnh và vừa nữ tính - rất hấp dẫn.

- Bridget đang nghỉ. Người ta đã bảo tôi thay thế cô ấy trong lúc cô ấy vắng mặt.

Bối rối trước sắc đẹp dường như bị hoá phép giáng xuống đây, James im lặng lắc đầu.

- Tôi sẽ đánh lại bản báo cáo này, nàng nhắc lại trong khi mặt còn đỏ hơn nữa.

Nàng không nhìn chàng và khi nàng giơ tay ra để lấy giấy tờ, tay nàng khẽ run run.

Ngay lập tức, chàng rơi lại xuống mặt đất.

- Các phím đánh chắc chắn sẽ khác với bàn phím của Châu u, chàng nói để nàng yên tâm và tạo sự thoải mái cho nàng.

Cuối cùng, nàng cũng nhìn chàng trong một giây, trước khi lại hạ mắt xuống bản báo cáo.

- Chắc chắn rồi, nàng đáp lại với giọng xin lỗi. Bị mê hoặc, chàng lặng ngắm hai má nhuốm đỏ của nàng trước khi nhận thức được là mình chưa hề bỏ tay khỏi bản báo cáo mà nàng định lấy lại. Chàng lập tức thả lỏng ngón tay và quay đi. Chàng đã nhìn nàng hơi quá lâu rồi. Nhưng người phụ nữ này quả thật khó tin... quá khác biệt. Chàng cảm thấy vẫn mệt mỏi hơn là mình đã tưởng. Điều này có lẽ là do kết quả của sự chênh lệch múi giờ.

Chàng lắc đầu để lấy lại thần trí, nhưng hình ảnh hai má hồng hào của nàng vẫn khắc sâu trong tâm trí chàng. Làm sao một người phụ nữ vốn quen là tâm điểm của báo đài lại có thể trở nên bối rối như vậy ?

Chàng nhắt định phải trấn tĩnh lại, chàng nghĩ vậy khi trở về văn phòng mình. Không được để những thắc mắc về tạo vật tuyệt đẹp này chiếm giữ những suy nghĩ của chàng như thế nữa. Nàng quá ư xinh đẹp với chàng. Tất cả đàn ông đều phải ham muốn nàng ta và chàng thì không phải là người đàn ông thích chia sẻ.

Liss bình tĩnh hít thở lại một cách bình thường và để mình ngồi sụp xuống ghế như một con búp bê vải. Tại sao nàng lại đi tưởng tượng rằng ông chủ của mình khoảng 50 tuổi, hơi béo lùn và hói đầu? Chàng hoàn toàn ngược lại! James Black chắc hẳn ở đầu độ tuổi 30, chàng cao to và sở hữu một bộ tóc dày màu nâu sậm.

Chàng tuyệt đẹp. Hơn cả tuyệt đẹp. Khi nàng nhìn vào mắt chàng, nàng đã thấy một ánh vàng lấp lánh, nóng và gợi cảm không thể tin nổi. Nàng không phải chỉ cần biết rõ về ông chủ của mình, mà còn phải học những khoá học bồi dưỡng thêm về nghề thư ký. Bởi vì đây là cơ hội cuối cùng của nàng. Nếu nàng không chứng tỏ được mình, nàng sẽ mãi không thể về nhà mình được.

Và nàng vừa gây ra một ấn tượng ban đầu kỳ cục với ông chủ của mình. Sau khi đã làm hỏng bản báo cáo, nàng đỏ mặt như thể một đứa học sinh cấp hai. Nàng, người vốn không bao giờ đỏ mặt! Nhưng làm sao nàng có thể tưởng tượng ra chàng sẽ rời khỏi văn phòng với một nụ cười nóng bỏng và vẻ hài hước đó loé lên trong mắt chàng? Còn nữa, nàng chắc chắn mình không hề ngờ tới điều mà sức nóng ấy đã ngay lập tức gây ra cho nàng. Chỉ cần nhìn James Black thôi cũng đã khiến trong nàng nảy sinh một ham muốn mơ hồ không cưỡng lại được.

Đắm chìm trong những suy nghĩ bối rối, nàng vô tình đã cắt đứt một cuộc gọi. Nhục nhã, nàng thấy mình bắt buộc phải hỏi Katie, người trực tổng đài, để đến chỉ cho nàng hệ thống điện thoại vận hành như thế nào một lần nữa.

Vài giây sau, Katie đã nhẫn nại giảng giải cho nàng làm sao để nhận và chuyển những cuộc gọi, trong lúc đó thì James đi vào văn phòng.

- Rất vui là ngài đã quay lại, James, Katie nói trong khi mỉm cười rạng rỡ với chàng.

Chàng liền mỉm cười với cô ta. - Cảm ơn, Katie. Tôi sẽ đi uống một tách cà phê. Tôi sẽ trở lại trong 20 phút nữa, chàng đáp lại trước khi quay về phía Liss. Cô có thể chuẩn bị bản báo cáo này cho tôi lúc 10 giờ không ?

- Tất nhiên rồi, nàng trả lời với vẻ tự tin vượt xa cái nàng thật sự cảm thấy.

Nhưng chàng đã đi ra hành lang rồi. - Anh ấy thật khó tin, phải không ? Katie thở dài với cái nhìn thông hiểu với Liss. Cô thật may mắn được ở bên cạnh văn phòng của anh ấy suốt cả ngày...

Liss mập mờ tán thành với một cái gật đầu khẽ. Nàng không mong muốn nói ra hết về lời cuốn của ông chủ mới của mình. Mất khác, nàng đã nhận ra phản ứng đối với sự hấp dẫn của chàng ở sự đón tiếp vô cùng phấn khích của Katie. Nụ cười của chàng có vẻ dễ dãi hơn rất nhiều so với nụ cười mà chàng đã trưng ra vài giây trước đó, lúc chàng ra khỏi phòng mình, đang tin là sẽ thấy cô thư ký của mình như lệ thường. Liss tự hỏi cô Bridget nổi tiếng và có những ngón tay màu nhiệm đó sẽ như thế nào.

- Nhưng cô cẩn thận, Katie nói tiếp. Tính tình anh ta thất thường và khó hiểu đấy.

- Thế à..., Liss đáp lại với sự hồ hững.

Bởi vì những chi tiết này không hề khiến nàng thấy hứng thú một chút nào.

- Anh ta chẳng có quan hệ với bất cứ phụ nữ nào, Katie nói tiếp.

Dẫu sao, Liss cũng không ở đây để khám phá những bí mật về cuộc sống tình ái của ông chủ. Mà để làm việc. - Thật sao ?

- 3 cuộc hẹn và thế là kết thúc.

- Cô có thể làm ơn chỉ cho tôi lần nữa làm sao để chuyển những cuộc gọi được không ?

Katie phá ra cười vì sự thay đổi chủ đề đột ngột này và giải thích lại.

- Cô sẽ làm được thôi, đừng lo lắng. Cô chắc không quen phải đi làm việc. Liss cố gắng thừa nhận là cô ta nói đúng. Nhưng nàng không có quyền lựa chọn. Alex đã bắt nàng phải chịu thử thách. Nếu nàng không học được cách ổn định cuộc sống, nàng sẽ không giữ được gia tài của mình và vì thế sẽ cần phải làm việc ở một nơi mà anh ấy đã tự chọn ra. Anh đã kiếm cho nàng một công việc ở công ty của một doanh nhân là một trong số bạn bè của anh – James, người ở tận đầu kia của thế giới.

Việc này quá có lợi cho gia đình nàng. Cô nàng Elissa phiền phức lại bị đưa đi xa khỏi Aristos và không còn gây cho họ những lo lắng và rắc rối nữa. Alex đã tổng nàng tới Australia một cách quá dễ dàng tới mức nàng cảm thấy thâm tâm mình chán ngán. Sau khi cha nàng mất, nàng đã rất muốn ở lại Aristos để thuận tiện cho bản thân. Thay vì thế, nàng lại thấy mình trong một căn hộ ở Sydney – trong một toà nhà thuộc về James Black, như sau đó nàng đã biết thế. Và, một khi nàng đã trả tiền thuê nhà thì chẳng còn lại cho nàng món gì to tát để sống cả.

Lần đầu tiên trong cuộc đời tồn tại của mình, nàng phải tự mưu sinh, hạn chế những thứ thèm muốn và phải giữ trách nhiệm. Và cũng lần đầu tiên, nàng có mục đích kiên quyết phải chiến thắng. Nàng đã quyết định chắc chắn mình phải làm việc cho tốt và xây dựng một cuộc đời mới ở Sydney. Bằng cách đó, nàng sẽ chứng minh cho cả gia đình mình – cũng cho cả chính bản thân nàng - rằng nàng cũng có khả năng như bất kỳ ai trong số họ. Lúc đó, có lẽ họ sẽ muốn nàng quay lại... Dù sao đi nữa, nàng chắc chắn sẽ không phá hỏng viễn cảnh đó bằng việc để cho mình lang thang với những suy nghĩ vẩn vơ về ông chủ mới của mình.

- Anh ta sẽ quay lại trong vài phút nữa và cô vẫn chưa làm bản báo cáo, Katie khiến nàng nhớ ra.

- Khỉ thật, cô nói đúng!

James thật tiếc vì đã không đóng cửa phòng mình. Nhưng chàng hầu như chẳng bao giờ làm thế - vì việc đó cho phép chàng có thể trao đổi trực tiếp với Bridget khi chàng cần cái gì đó. Chàng sợ khủng khiếp cái ngày mà cô ta thông báo cho chàng rằng cô ta mang thai. Chuyện này sớm muộn cũng có nguy cơ xảy ra, nhất là sau chuyến đi lãng mạn mà cô ta và chàng đang hưởng thụ vào lúc này. Nhưng tại sao bây giờ lại phải thấy lo phiền về vấn đề này? Trước mắt, chàng không phải ái ngại gì cho mình cả: người thay thế của cô ta thật tuyệt.

Chàng thu gọn chồng báo đã tích tụ trong lúc chàng vắng mặt. Mặc dù trong chuyến đi của mình, chàng vẫn nắm được những tin tức quan trọng nhất, song chàng vẫn muốn đọc qua chúng. Nhưng chàng dừng lại ở trang chuyên mục tin tức thượng lưu. Ở đó nổi bật lên bức ảnh của cô thư ký mới của chàng trong vẻ đẹp lộng lẫy của mình. Vẻ sang trọng và gợi cảm trong một bộ trang phục bó sát đen và trắng, nụ cười rạng rỡ trên môi, nàng đã được chụp trong buổi công diễn đầu tiên của một vở kịch đang được nói tới nhiều ở Sydney. James cầm tờ báo ngày hôm qua và giở thẳng tới mục xã hội thượng lưu. Nàng lại ở đó nữa, đang mỉm cười vào máy ảnh, được bao quanh bởi nhiều người đàn ông quyền rũ. Chàng giở những tờ báo khác - vẫn y như thế. Lần nào, nàng cũng đều ở đó, đang mỉm cười giữa một đám người hâm mộ.

Tốt thôi, nàng đã không lãng phí thời gian của mình từ khi nàng đến Sydney. Và nếu tới nào nàng cũng đi chơi, thì chẳng lạ gì là nàng không thể đánh chính xác được một bản báo cáo.

Dù phát cáu, chàng vẫn không thể phủ nhận rằng mình cảm thấy bị nàng thu hút. Rất thu hút. Tuy vậy, sau khi đã trải qua nhiều thời gian với những phụ nữ đẹp, chàng đã rút ra một bài học từ đó là – không bao giờ nên có mối quan hệ nghiêm túc với họ. Những tạo vật tuyệt đẹp của giới thượng lưu kinh qua hết người đàn ông này đến người đàn ông khác mà chẳng hề có chút tình cảm. Cô công chúa Elissa là minh chứng đẹp nhất cho điều đó. Nàng ta được vây quanh bởi cả một quân đoàn những người ái mộ, tất cả đều là những người thừa kế giàu có của những hãng buôn, những trùm tư bản truyền thông đại chúng... Chàng đã từng thấy ảnh bọn họ. Đối với một phụ nữ đáng ham muốn như thế, quyền rũ và đá họ đi từng người một hẳn phải là một trò chơi trẻ con, chỉ để vui đùa.

Chàng mỉm cười lại. Nếu chàng tới quá gần người phụ nữ này, chàng có nguy cơ gặp phải nhiều rắc rối. Và chàng thật không cần việc đó. Với chàng, không nên dự tính một mối quan hệ lâu dài nào, không có gì nghiêm túc, không có gì phức tạp...

Sau khi bỏ báo xuống, chàng cầm một bản báo cáo khác mà nàng đã mang tới. Chàng chỉ cần một cái liếc nhìn cũng đủ thấy những bảng số liệu không tài nào hiểu nổi.

Nghểnh cổ lên, chàng thấy nàng đang ở trong phòng mình. Thậm chí dáng ngồi của nàng cũng hoảng tặc. Đầu để thẳng, như thể nàng đang đội một chiếc vương miện ảo, nàng đang chau mày trước màn hình máy tính. Nàng công chúa đang chơi trò làm một công việc thực thụ. Nhưng nàng có vẻ không cố gắng nhiều lắm, chàng nhận thấy điều đó và nhăn trán.

Chàng cũng đã sinh ra giữa nhung lụa giàu có – cho dù gia đình chàng không giàu có như Alex. Nhưng thay vì hưởng thụ điều đó để có một cuộc sống dễ dàng, chàng đã chọn cách ngược lại. Tên tuổi và tài sản của gia đình chàng đã được đẩy lên cao hơn nữa bởi chính bản thân chàng. Trên thực tế, chàng giống với ông nội và bố mình, những người đã làm việc vất vả để xây dựng gia sản của họ. Với James, việc đáng giá nhất, đó là sự thoải mái mà công việc mang lại, vất vả và hoàn thành tốt.

Nàng công chúa thượng lưu này, không nghi ngờ gì, chưa bao giờ nếm trải qua kiểu thoải mái như vậy. Nhờ vào thanh danh và dòng họ của mình, nàng ta có thể nhận được những thứ mình muốn, chứ không phải nhờ vào một công việc lương thiện và thường nhật.

Chàng đứng lên và siết chặt bản báo cáo trong tay.

- Cô cũng phải xử lý lại những bảng này, chàng xẵng giọng nói khi đi ra khỏi văn phòng mình.

Rồi chàng vứt đám giấy tờ xuống trước mặt nàng và chờ nàng phản ứng lại. Nhưng lần này, thay vì đỏ mặt, nàng tái nhợt đi khủng khiếp. Cho rằng lại thêm việc phải làm nữa ư? Suy nghĩ này làm chàng thêm phát cáu hơn nữa.

- Cô cần phải làm việc này tốt hơn, Elissa. Không phải vì cô là công chúa mà cô sẽ nhận được một sự đối xử chiếu cố hơn đâu. Choáng váng bởi giọng điệu mỉa mai của chàng, Liss ngẩng đầu và nhìn chàng. Vẻ mặt của chàng rất khác so với lúc ban nãy. Lần này, không còn nụ cười và ánh hoàng kim trong cặp mắt chàng nữa. Chúng tăm tối, lạnh lẽo và cứng rắn.

Ngày qua ngày, các anh nàng đều nhìn nàng với cái nhìn gà mái mẹ này và cũng trách mắng quẫn đốc nàng như thế. Nhưng nàng không đòi hỏi James đối xử chiếu cố với mình. Nàng không muốn điều đó. Nàng chỉ mong muốn làm tốt và giữ lấy công việc của mình.

Và nàng đã chân thành cố gắng, nàng cũng cảm thấy mình bị tổn thương bởi sự quay ngoắt thay đổi thái độ này. Bởi vậy, nàng đánh mất tất cả tính chuyên nghiệp mà nàng đã cố gắng một cách tuyệt vọng để đạt được.

- Anh thật sự tin rằng đây là lần đầu tiên tôi bị người ta ca thán thế này à? Nàng đột nhiên hỏi. Tại sao không thẳng thắn đi? Anh sẽ nâng mức đòi hỏi lên, không phải sao? Anh sẽ yêu cầu ở tôi nhiều hơn ở những người khác, trong khi biết rằng tôi sẽ không bao giờ có thể làm được.

Nàng bực bội thu đám giấy lại.

- " Không phải vì cô là công chúa mà... Bla bla bla... ". nàng nhại giọng lại. Thật lòng thì, anh cần tìm cái gì đó độc đáo hơn.

Một sự hoàn toàn im lặng đáp lại câu trả lời của nàng.

Cảm thấy mình lại đồ bưng mặt, nàng muốn rút lời lại. Nàng lặng ngấm góc phòng của James để không phải nhìn chàng. Liệu nàng có khiến mình bị gửi trả lại thậm chí ngay buổi sáng ông chủ mình quay về?

- Xin thứ lỗi cho tôi, nàng nói thầm. Tôi không nên nói như thế.

Nàng hoàn toàn không muốn để mất công việc này.

Sự im lặng tiếp tục kéo dài. Mỗi một giây qua đi, nàng cảm thấy mình càng lúc càng bứt rứt. Nàng vừa xử sự như một thiếu niên ngu xuẩn.

Khi chàng tới gần và đến tựa lưng vào góc phòng mà nàng đang ngoan cố nhìn chăm chú, nàng thấy mình bị bắt buộc phải nhìn chàng...

Và khi rốt cục chàng cũng mở miệng, giọng chàng quá điềm tĩnh và quá tự chủ khiến nàng cảm thấy mình càng ngưỡng ngung hơn. - Tại sao tôi lại không thể trông chờ ở cô một công việc chất lượng? Cô không phải là bất kỳ ai. Cô là một phụ nữ trẻ được giáo dục tốt, cô đã theo học ở Paris, cô nói trôi chảy nhiều ngôn ngữ và cô thông minh. Vậy nên, vâng, có lẽ tôi có quyền trông đợi điều đó nhiều hơn ở cô.

Ngạc nhiên một cách thích thú bởi những lời của chàng, nàng ngẩng đầu lên. - Tôi đã sai khi đề cập đến tước vị công chúa của cô, chàng lại nói, điều đó không thích hợp. Điều quan trọng, đó là thái độ của cô. Vấn đề là đây không phải điều tôi trông đợi ở cô. Cô thực sự đang đặt mình vào công việc với thái độ ngập ngừng.

Mọi cảm giác dễ chịu đã biến mất ngay tức khắc. Liss ngăn lại lời phản đối đã dâng lên đầu lưỡi. Nàng sẽ không lại khiến mình hành động như một đứa trẻ hư đốn nữa. Tuy vậy, nàng đã thực sự cố gắng. Nàng đã làm việc vất vả cả sáng nay. Nhưng mà việc đó không mang tới sự tiến triển nào cả.

Ánh mắt của họ gặp nhau. Cái nhìn của James chứa đầy sự mỉa mai. - Và hãy giữ miệng mình, công chúa, bởi vì lần sau, tôi có thể sẽ thử cái gì đó độc đáo hơn.

Chàng đã thể hiện rõ ràng. Đó gần như là một lời đe dọa. Dưới cái nhìn chòng chọc của chàng, nàng cảm thấy mình run rẩy. Không có khả năng dời mắt nhìn đi chỗ khác, nàng lẳng lặng ngắm ánh hoàng kim chậm rãi xuất hiện trong mắt chàng. Nàng muốn nói điều gì đó để phá tan sự bối rối giữa họ, nhưng nàng không thể suy nghĩ được nữa, không thể động đậy được nữa. Chàng cũng vẫn giữ sự im lặng và không di chuyển.

Liệu chàng có đoán ra những hình ảnh khiêu gợi đang xô đẩy chen lấn trong tâm trí nàng không?

Một làn sóng của sự ham muốn hoàn toàn tràn ngập trong nàng và, ngay lúc đó, ánh hoàng kim rực sáng lên trong mắt James.

Tiếng chuông điện thoại lại reo lên đột ngột, làm tan biến mối liên hệ vô hình đang căng ra giữa họ.

Khi Liss vươn tay ra cầm điện thoại, James đứng thẳng lên và quay trở lại trong văn phòng mình.

2. Chương 2

Ngày hôm sau, ng ời trước máy tính, Liss cố gắng tập trung vào quyển sách hướng dẫn cách xử lý đồ thị và bảng biểu. Nhưng nàng không tìm thấy những chỉ dẫn mà nàng đang tìm kiếm và nàng không muốn làm phiền những thư ký khác để hỏi họ giúp đỡ. Hơn nữa, nàng chán ghét phải thừa nhận với bọn họ những điểm mà nàng cảm thấy mình yếu kém.

Cách sử dụng bàn phím của nàng cũng không tiến triển hơn so với hôm qua. Trên thực tế, không phải là do cái bàn phím này khác với bàn phím châu Âu, mà đúng hơn là bởi những ngón tay nàng có vẻ từ chối tuân theo nàng.

Khi James tới vứt lại những tài liệu cho nàng trước khi lại đi khỏi ngay lập tức, nàng thậm chí còn không ngược mắt lên. Nàng biết chàng phải đi tới một cuộc họp, và nàng đoán rằng mình sẽ phải bỏ qua thời gian nghỉ ăn trưa để cố gắng sửa chữa những lỗi sai mới...

Chàng cần phải thấy tình trạng tuyệt vọng của nàng – và nàng không thể trách chàng vì chuyện đó. Katie và một thư ký bên phòng kế toán đi qua trước cánh cửa để mở cửa nàng và dọn sạch đám giấy tờ đang phủ kín bàn làm việc của nàng, Liss thấy mình đỏ bừng lên trước nụ cười của họ. Bọn họ đang chế nhạo nàng, nàng chắc chắn thế. Bọn họ không nghĩ ngờ gì đang nghĩ rằng công chúa muốn thành công với một công việc thực sự và thất bại trong rên rĩ.

Nàng không chịu đựng được thất bại và trên hết thấy nàng ghét là những người khác chứng kiến những thất bại của nàng. Nhưng một lý do khiến nàng hoàn toàn muốn chạy trốn, nàng có cảm giác là nàng càng cố gắng thì càng thất bại.

Trong kho ảng một giây, nàng nghĩ đến chuyện buông xuôi. Gọi cho Alex để năn nỉ anh ấy thương hại nàng. Nếu anh ấy để nàng trở về Aristos, nàng sẵn sàng hứa với anh ấy sẽ sống như một nữ tu. Nhưng anh ấy sẽ từ chối. Anh ấy không mong muốn nàng trở lại. Không ai mong muốn điều ấy cả. Trước tiên nàng phải chứng tỏ bản thân. Nàng cũng phải bám trụ và giữ lấy công việc này.

Rủi thay, chỉ ngay lúc nàng vừa ngã ghế ra sau để thư giãn vài phút, chân duỗi lên bàn, James lại xuất hiện. R ụng rời, nàng nhìn chàng đi hướng về phía mình. Chàng lặng ngấm mắt cá chân nàng trước tiên, trước khi chậm rãi liếc mắt nhìn lên chân nàng, bụng, rồi tới nửa thân trên của nàng, và cuối cùng là gương mặt nàng, hiện giờ đang như lửa đốt. Cái gì đã khiến chàng làm nàng đỏ bừng lên trong khi nàng luôn kiểm soát được những cảm xúc của mình? Và tuy vậy, đây phải là lần thứ 5 nàng đỏ mặt tía tai từ 2 ngày hôm nay.

Nhưng sự bối rối của nàng thực ra chỉ bởi nàng bị bắt gặp đột ngột không làm gì cả, không phải bởi cái nhìn mãnh liệt mà chàng đã dạo chơi trên đôi chân của nàng.

Khi chàng lại gần hơn, sự ngưng ngừng của nàng nhân đôi lên. Việc ở gần chàng đánh thức một cơn rùng mình ớn lạnh trên mỗi centimet làn da nàng.

- Cô chưa bao giờ suy nghĩ tới nghĩa của từ " làm việc " sao ? chàng hỏi với chất giọng mỉa mai.

Rồi, sau khi đã đặt hai tay lên bàn làm việc của nàng, chàng nghiêng đầu mình về phía khuôn mặt nàng. - Cô c ùng đang ở trên giường à?, chàng hỏi với một nụ cười châm biếm chậm rãi. Cô vẫn uể oải lười biếng chờ người khác làm hết tất cả công việc sao?

B ị giày vò bởi sự trộn lẫn giữa trạng thái sững sờ và bối rối lạ lùng, Liss ngồi thẳng lại bất thành hình. Đôi mắt nàng chìm vào mắt chàng, nàng thấy chúng tràn ngập sự thách thức.

James cầm lấy tay nàng và xem xét nó.

- Cô không sợ làm hỏng những móng tay xinh đẹp này sao, công chúa ? Ngay khi chàng chạm vào tay nàng, nàng cảm thấy một cơn rùng mình dữ dội lan truyền tới tận trái tim nàng. Nàng rút tay ra, và lấy lại hơi thở, kiểm một lời đáp lại, nhưng nàng chỉ có thể nghĩ về một điều duy nhất – chàng đã nói: trên giường. Không khí rung động giữa bọn họ thật nóng bỏng. Sức hấp dẫn gần như không cưỡng lại được. Nàng những muốn khơi lên ánh sáng ánh lên trong cặp mắt sậm tối của chàng, nung đốt chàng hoàn toàn trọn vẹn. Không nhúc nhích, nàng nhìn chăm chăm hồi lâu cho đến khi khiến chàng run rẩy một cách khó lòng nhận thấy được.

Ph ải thật cố gắng, nàng mới kiềm chế lại được ham muốn đang dồn dập trong mình. Nàng phải không được quên những việc ưu tiên của mình. Không lãng phí sức lực của mình vào chuyện tán tỉnh ông chủ nữa.

Gom lại tất cả phẩm cách của mình, nàng quay người về phía màn hình máy tính.

- Tôi sẽ mang các tài liệu tới cho ông một phút nữa. Tôi chỉ còn phải in chúng ra và kiểm tra lại thôi.

Khi James đứng thẳng lại, ánh nhìn hoang dại trong mắt chàng được tô điểm bởi một dạng tôn trọng nào đó. Rồi chàng khôi phục lại sự ý tứ quen thuộc.

- Rất tốt, chàng nói trước khi biến mất vào trong văn phòng mình. Nàng vẫn đông cứng lại trong vài giây. Nàng đã đẩy lùi thành công mối đe dọa, thế nhưng tại sao nàng lại cảm thấy mình thất vọng một cách ngu ngốc vậy?

Quy ết định không để mình phiền muộn nữa, nàng cầm lấy những tài liệu đã in, thời gian biểu của James mà nàng đã chuẩn bị cho những tuần sau.

Khi một lát sau chàng đọc qua nó, chàng chau mày với một vẻ lúng túng. Nàng không thể lại nhầm lẫn gì được... - Coi này, công chúa, chàng m ở lời với chút mỉa mai, tôi biết là tôi đa tài, nhưng tôi vẫn chưa biết được phép thuật đồng thời có mặt nhiều nơi cùng lúc.

- Anh muốn nói gì cơ ? Liss chau mày hỏi lại. - Th ứ hai, vào lúc 15h, tôi ở đây cho một cuộc thảo luận qua điện thoại và, nếu tôi hiểu đúng, thì tôi được coi như là cũng thấy mình ở giảng đường cho một buổi diễn thuyết. Cô có thể giải thích cho tôi phải làm sao để thực hiện thành công kỳ tích này ?

Hạ mắt xuống tờ giấy, nàng đọc nó ngược lại với một năng lực mà nàng không biết mình có, và phải đối diện với sự hiển nhiên...

- Nghe này, công ch...

- Tôi sẽ đi sắp xếp việc này, nàng cắt lời. Ngay lập tức.

Rồi nàng đột ngột lấy lại bản thời gian biểu. Tạ ơn Chúa, nàng vẫn chưa gửi e-mail cho những người tham dự. Chàng nhìn nàng với sự chú ý trong vài giây, như thể chàng đang cố kiểm tìm, thâm nhập vào những suy nghĩ của nàng. Rồi chàng lắc lắc đầu và Liss trở về bàn mình ngay lúc đó.

Chàng không bao giờ nên nói lời nhận xét ác ý về vấn đề cách cư xử trên giường của nàng, James nghĩ khi nhìn nàng biến mất. Chàng đã bị lạc lối... Tuy vậy, chàng không thực sự hối tiếc về việc đó. Về mặt của nàng đã quá xúc động! Nàng đã có vẻ hoàn toàn hoang mang trong một giây, nhưng sau đó... Nàng đã bị bối rối hết mức. Cũng bằng như nàng đã gây ra cho chàng - kể từ lúc chàng thấy nàng ở vị trí của Bridget.

Khi chàng nhìn thấy nàng ngã người trên chiếc ghế đó, cơ thể nàng trưng ra sự tuyệt mỹ của mình hoàn toàn trong sự vẻ vang, liệu chàng có thể mơ tưởng về cái gì khác chứ? Chàng đã tưởng tượng Liss nằm dài lả lơi trên một chiếc giường, đôi chân đẹp không tin nổi của nàng để trần và rậm rạp, duỗi dài trên tấm trải giường màu trắng, cơ thể nàng hơi ẩm ướt, khuôn mặt nàng cũng hồng như chàng đã thấy lúc này, nhưng lần này, là bởi lạc thú mà chàng mang lại cho nàng...

Cảnh tượng này ngay lập tức đổ tràn dục vọng vào trong chàng. Trên giường, nàng công chúa yêu kiều và rất giả tạo này sẽ thể hiện như thế nào? m thanh giọng nói của nàng ra sao khi nàng buông thả mình vào lạc thú? Sau khi nhìn thấy ham muốn phát ra từ đáy mắt nàng vài phút trước, chàng sẽ chết vì thèm muốn được khám phá điều ấy. Nhưng nàng đã lấy lại bình tĩnh. Nàng không tin chàng. Tại sao chứ? Theo những gì chàng đã đọc trên báo, nàng không hề chán ghét chuyện tán tỉnh ngay trong tất cả những buổi dạ tiệc thượng lưu mà nàng ưa thích. Có phải chàng đột nhiên trở nên già nua và xấu xí mà chàng không hề biết chán?

Chàng không nên bận tâm vào chuyện ấy, cũng không nên mất thời gian để suy nghĩ về một người phụ nữ hay thay lòng đổi dạ và - James chắc chắn vào điều này - không chung thủy.

Trong nửa giờ nữa, chàng sẽ đi khỏi văn phòng, chàng nghĩ, chàng tốt nhất cũng phải tập trung vào cái mà chàng vẫn còn phải giải quyết trước khi đi đến đó. Tối nay, chàng đã được mời đến buổi khánh thành của một quán bar.

Chàng rất hài lòng là Liss đã sớm đi khỏi. Hiện tại, chàng có thể làm việc trong yên bình, mà tâm trí và cơ thể chàng không bị lãng đi bởi sự có mặt gần bên của nàng. Chàng thật sự ngu ngốc, chàng tự nói với bản thân. Nàng công chúa Elissa chính xác là thuộc về kiểu phụ nữ mà chàng đã thể sẽ không giao du đi lại nữa. Một lần bị phản bội là đã đủ với chàng rồi. Tối ngày hôm nay, những vết sẹo vẫn còn chưa lành hẳn và mối quan hệ càng ngày càng gay gắt mà cha mẹ chàng đang duy trì chỉ làm khơi lại nỗi đau của chàng.

Từ đó, chàng đã lựa chọn chỉ giao mình cho những cuộc phiêu lưu cực kỳ ngắn ngủi. Mặt khác, Liss ở đây là để làm việc, ngoài ra không có gì khác cả.

Nhưng, như chàng đã phải phân vân, chàng thấy nàng ở buổi dạ tiệc khánh thành quán bar, trong vẻ lộng lẫy của giới thượng lưu ăn chơi của nàng. Chàng đã nhận ra nàng ngay khi nàng đến. Làm sao nàng có thể đi qua mà không bị nhìn thấy chứ? Ngực và hông nàng được bó sát trong một chiếc đầm đen làm tôn lên những đường cong mỹ miều của nàng. Khi nàng bước đi, những đường xẻ được sắp đặt khéo léo để lộ loáng thoáng cặp chân tuyệt đẹp của nàng. Mái tóc dài của nàng xoã tự nhiên trên lưng và, một lần nữa, James thấy mình ngập tràn ham muốn không thể cưỡng lại được luôn những ngón tay trượt vào mái tóc dày mềm mượt đó.

Trong khi đang lắng nghe một trong số những người hâm mộ của mình, nàng ngửa đầu ra sau cười lớn trong khi chàng nhìn chằm chằm nàng một cách mãnh liệt. Ngay cả khi nàng vẫn giữ nụ cười mỉm, đôi mắt nàng vẫn tối sẫm, chàng chắc chắn như thế.

Chàng cũng đang mỉm cười, chàng giữ mắt mình nhìn về phía nàng trong khi đang chào hỏi những người quen biết gặp trên lối đi của mình. Nàng vẫn tiếp tục nói chuyện với một số người đứng vòng quanh mình,

không ngừng chịu đựng cái nhìn của chàng.

Khi chàng lại gần, nàng tách ra khỏi đám bạn để tới gặp chàng. Sau cùng, chẳng có gì hơn mức bình thường cả. Chàng là ông chủ của nàng nhưng cách nàng nhìn chàng vượt xa những giới hạn nghề nghiệp. Từ chối tự hỏi mình vì sao khám phá này lại khiến chàng thấy hài lòng, chàng thích thưởng thức cảm giác dễ chịu đang thức tỉnh trong mình hơn.

- Cô không hề nói với tôi là cô sẽ tới đây tới nay.

Nếu chàng biết được điều này, chàng đã có thể chở nàng đến đây bằng ô tô. - Tôi phải thông báo cho anh biết về thời gian biểu của tôi ngoài giờ làm việc sao?, nàng đáp lại một cách điềm tĩnh. Tôi thấy ngạc nhiên lại gặp anh. Tôi nghĩ là anh vẫn còn nhiều việc phải làm.

Chàng lại mỉm cười. Hoá ra, nàng vẫn còn hơi phật lòng về những lời phê phán của chàng. Nhưng chàng quyết định không phản đối lời nàng nói. Và lại, chàng bị cuốn hút vào đôi giày mà nàng đang đi, đôi giày gót cao và nhỏ tới mức người ta phải tự hỏi thậm chí làm sao nó có thể chịu đựng nổi sức nặng của nó. Chàng chưa bao giờ nhìn thấy cái gì giống thế...

- Cô không thấy mình đủ cao rồi à?, chàng hỏi với giọng khàn khàn. Nàng bỗng nhiên mỉm cười, một nụ cười mà chàng chưa bao giờ nhìn thấy ở nàng, và rọi sáng đôi mắt nàng. Chúng rất đẹp, nâu và sâu tới mức khiến chàng mong mỏi được thả mình đắm chìm vào đó.

Rồi nàng tiến lại gần chàng. Rất gần. Nàng rướn người cao lên trên mũi bàn chân, hơi nghiêng đầu về phía sau... Và vẻ tinh nghịch của nàng còn rõ hơn nữa, như thể chàng chưa đựng niềm hứa hẹn những bí mật vui thú.

Nàng sắp hôn chàng, chàng mơ mộng nghĩ, chàng đứng cố định tại chỗ. Đôi môi hé mở, nàng hiện đang ở rất gần. Chàng nhìn thấy hàm răng trắng và đầu lưỡi hồng hồng của nàng. Máu chàng đập thành nhịp trong các tĩnh mạch. Mọi vết tích của lý trí giờ đã thoát ly khỏi tâm trí của chàng. Nhưng lúc chàng khẽ nghiêng mặt về phía mặt nàng, nàng khẽ quay đầu đi.

- Ồ không, nàng nói với chất giọng cũng khàn khàn như giọng James.

Nàng đang muốn nói gì chứ? Chàng bỗng chợt hiểu ra: nàng không đủ cao... Khi lại nhìn chàng lần nữa, nàng ban cho chàng một nụ cười điềm đạm và thờ ơ - một ánh nhìn đắc thắng thoáng hiện lên trong mắt nàng, một ánh nhìn thoả mãn và hài hước. Nàng sẽ phá lên cười, James cảm thấy như thế. Nhưng có gì đó ngăn nàng làm việc đó. Tia sáng của ham muốn trong cái nhìn của nàng gần như vô hình, nhưng chàng đã thấy được nó trước khi nàng quay mặt đi chỗ khác. Nàng cũng đã mong muốn nụ hôn đó như chàng vậy. Và chính là sự ham muốn đó đã ngăn cả hai bọn họ phá lên cười.

James tự hỏi mình đang cần cái gì nhất - một luồng không khí trong lành hay là một ly whisky lớn. Chàng nhìn Liss tránh né đi khỏi, rẽ qua đám đông đi chỗ khác. Nhưng nàng không biến mất. Một người phụ nữ như nàng không thể biến mất được. Một làn sóng tức giận tràn qua chàng. Đừng có mơ rằng chàng sẽ trở thành thứ đồ chơi mới của nàng. Làm sao chàng có thể nghĩ nàng không đáng tin vài giờ trước chứ? Nàng vừa cư xử như một kẻ khiêu khích đích thực.

Việc này cũng không giúp đỡ sức hấp dẫn rung chuyển giữa bọn họ được gì. Chàng sẽ phải lợi dụng chuyện này và xoay nó theo hướng có lợi cho mình. Nhưng chàng sẽ phải nhắc mình cẩn thận. Chàng đã chạm vào tay nàng và đã đủ để cảm thấy mình bị sa lưới ở trong tầng sâu thẳm nhất của sự nam tính. Chàng sẽ hôn nàng. Sớm thôi.

Chàng có thói quen cáng đáng các trách nhiệm. Tại sao chàng không thể vẫn giữ được tự chủ trong tình huống này? Ngủ ngốc làm sao. Liss phải mất ít nhất nửa giờ để điều hoà lại nhịp tim hỗn loạn của mình. Nàng sẽ phải tránh xa người đàn ông này bằng mọi giá.

Tối nay, chàng làm nàng quá e sợ... Bộ áo dạ hội smoking tôn dáng tất cả mọi đàn ông nhưng, cũng mặc như thế, James là hiện thân của vẻ đẹp nam tính. Nàng đã quen biết những người đàn ông còn phức tạp hơn chàng, nhưng chàng còn quyến rũ hơn tất cả những người mẫu mà nàng đã gặp trong những chuyến cư trú của nàng ở nước ngoài.

James s ở hữu những đường nét mạnh mẽ và cân đối. Với khổ người cao lớn và vai rộng, chàng khuấy động nàng tới mức khi chàng xuất hiện, nàng cảm thấy khó lòng đứng vững trên đôi chân của mình. Nhưng cái thu hút nhất ở chàng, đó là sự cảm dỗ. Chàng là một trong số những người đàn ông tỏa ra một vầng hào quang - một năng lực quyến rũ đắm đông trời sinh – và nó khiến mọi người phải ngoái đầu ngay khi chàng xuất hiện ở nơi nào đó.

James Black thật sự cực kỳ quyến rũ. Khi nàng nhìn thấy chàng mặc bộ smoking đó, nàng đã cảm thấy hơi thở của mình bị mắc lại trong lồng ngực. Kết quả là, nàng đã để mình thực hiện một cách cư xử ngu xuẩn.

Vừa nãy, nàng đã tiến sát lại chàng, gần tới mức nàng có thể nhận thấy miệng chàng, đầy đặn và đường nét đẹp đẽ, và khi môi chàng hé ra thành một nụ cười nửa miệng hấp dẫn và hơi giễu cợt, nàng nhận thấy đức tính của mình càng tăng lên.

Gần sát tới mức, nàng cũng đã nhận ra hơi tỏa ra từ cơ thể của chàng. Tươi mát, nhục dục... Nàng say mê hỗn hợp pha trộn giữa nước hoa và mùi nam tính đó. Đột nhiên, một hình ảnh tưởng tượng James đang trần truồng quét qua tâm trí nàng.

- Em không thấy thế sao, Liss?

- Xin lỗi? Thoát ra khỏi những suy nghĩ của mình, nàng mỉm cười với người đang nói chuyện với mình. Anh ta thật tốt vì đã cắt ngang những suy nghĩ dâm dục vẩn vơ của nàng.

Một thứ duy nhất có giá trị là – làm tốt công việc của mình ban ngày và vui chơi buổi tối. Không để mình làm những việc linh tinh không đúng trọng tâm. Bởi bằng bất cứ giá nào nàng cũng phải không để cho gia đình mình có cơ hội phản nản về cách cư xử của nàng.

Trong suốt thời gian còn lại của buổi dạ tiệc, nàng giữ khoảng cách với James, nhưng nàng không thể ngăn mình nhìn chàng từ xa. Nàng để ý là chàng tỏ vẻ chăm chú đối với những người mà chàng đang nói chuyện, chàng có vẻ quan tâm thực sự tới họ. Rõ ràng là, chàng có mọi thứ để được yêu mến...

James kín đáo quan sát Liss. Tay cầm ly rượu, nàng mỉm cười đứng giữa những vị khách mời. Nàng không uống nhiều, chàng nhận thấy điều ấy, nàng giữ mình thảnh thơi uống những ngụm nhỏ. Nàng có vẻ biết hết mọi người. Nàng giới thiệu mọi người với nhau, với một vẻ duyên dáng tự nhiên đến mức mê hồn.

Người ta có thể nói rằng chính nàng là chủ nhân của bữa tiệc, chàng nghĩ thế trong khi miễn cưỡng phải hâm mộ nàng. Một năng lượng bùng cháy luôn sôi sục trong cả cơ thể nàng. Vừa nãy, nàng đã khiêu khích chàng, trước khi né mình đi. Được rồi, chàng sẽ phục thù nhưng không phải tối nay. Những thợ săn ảnh vừa xuất hiện và chàng không hề có ý định xuất hiện bên cạnh cô công chúa trên một tờ báo nào đó.

Tuy thế, vào cuối buổi dạ tiệc, chàng không thể cưỡng lại được. Chàng cảm thấy mình giống như một con bướm bị thu hút bởi ánh sáng. Ngay lập tức chàng xua đuổi hình ảnh đó đi. Chàng không định để đôi cánh bị đốt cháy, mà chỉ là hưởng một chút hơi ấm...

- Cô không uống à ? Cô chỉ vừa mới chạm môi vào ly.

Liss quay sang phía chàng. - Tôi sẽ uống hết tất cả các chai lúc nữa, khi mọi người đi khỏi, nàng đối đáp lại với một tông giọng nhẹ nhàng.

- À... Cô bắt đầu buổi tiệc như một nữ chủ tiệc hoàn hảo và kết thúc nó như một kẻ ăn chơi trác táng.

- Anh muốn gì chứ, một số thói quen thật khó bỏ.

- Trong trường hợp này, tôi sẽ ở lại với cô. Tôi tò mò muốn xem khía cạnh mới mẻ này ở cá tính của cô.

Một cơn rung mình tuyệt vời lướt qua nàng. Chàng muốn ở lại với nàng sao ? - Tôi không bao giờ ra về trước nửa đêm. Chắc chắn là hơi muộn đối với anh...

- Và tối nay, cô tính ở lại đến mấy giờ ?

- Tôi sẽ đi về khi tôi muốn.

- Và sáng mai, liệu cô sẽ tươi khỏe như một bông hồng ở cơ quan chứ?, chàng nhìn vào mắt nàng hỏi.

Nàng đông cứng lại. Nàng đã không chờ đợi câu hỏi này. - Cuộc sống riêng tư của tôi không có tác động gì tới cuộc sống công việc của tôi cả.

- Thật sao ?

- Thật đấy.

Nhìn ánh hoàng kim phát ra từ đáy mắt chàng, nàng nói thêm: - Và tôi luôn tách biệt cả hai cái.

- Thật sao?, chàng lặp lại, với vẻ hoài nghi và mỉa mai còn hơn lần đầu. Nàng đã muốn chàng xử sự thế nào chứ? Sau cùng thì, chính nàng là người đã khiêu khích chàng lúc ban nãy.

Tuy nhiên, cho dù nàng không hoàn toàn hối tiếc về cách cư xử của mình, từ nay nàng sẽ giới hạn bản thân trong những mối quan hệ công việc.

- Thật đấy... Tôi để anh yên, xin chào và hẹn mai gặp lại, ở cơ quan!, nàng nói với lại trước khi chuồn đi.

Chàng giữ nàng lại trước khi đáp trả bằng giọng đắc thắng:

- Cô sẽ ở đó một mình, công chúa ạ - ngày mai là chủ nhật.

3. Chương 3

Liss sẵn lòng nằm ngủ no mắt - nếu nàng có thể ngừng việc nghĩ đến James. Chàng thật quá thất thường. Chàng nhìn chăm chăm vào mắt nàng như thể chàng ham muốn nàng, rồi một giây sau, chàng phóng tới nàng một cái nhìn mỉa mai và không tán thành. Lực hút rung động giữa bọn họ là không thể chối cãi được, nhưng hoàn cảnh gặp nhau của họ không thể xấu hơn được nữa.

Vì vậy nàng phải giữ mình cách xa và chuyên nghiệp ở cơ quan, nàng nghĩ thầm, và đuổi căng người trên giường. Vào buổi tối, khi nàng không tránh được việc gặp chàng tại các buổi dạ tiệc thượng lưu mà nàng tham dự, nàng sẽ giữ khoảng cách của mình.

Chàng rất quyến rũ, rất thanh lịch... May mắn là nàng đã không nhìn thấy chàng trong trang phục thoải mái... Nàng không thích khi phải nghĩ đến vẻ quyến rũ của chàng khi chàng mặc quần jean.

Sau khi cuối cùng cũng quyết định thức dậy, nàng tắm thật lâu. Rồi nàng xỏ vào một chiếc quần jean cực kỳ bó chặt và một chiếc áo phông, trang điểm tối thiểu cần thiết trước khi ăn sáng vội vàng. Nàng cũng hi vọng đến cuộc hẹn của mình đúng giờ. Tiến bộ này có thể sẽ giúp nàng hiểu được sự hoạt động của các phương tiện giao thông công cộng mà nàng mới đi gần đây, để tiết kiệm ngân quỹ của mình.

Cầm lấy cái túi lớn đựng các thứ quà tặng mà nàng đã chuẩn bị, nàng hướng đi ra cửa. Nhưng, khi ra khỏi thang máy, nàng cảm nhận được nó rất nặng. Nàng tự hỏi liệu mình có phải lại lên gác lấy một cái vali nhỏ có bánh xe hay không thì nàng nghe thấy một giọng nói đầy nhục cảm vang lên trong sảnh.

- Cô đi đâu thế?

Quay ngoắt lại, nàng thấy... James là người đang đi về phía nàng.

- Đến ga, nàng trả lời, ngạc nhiên vì nhìn thấy chàng ở đây.

- Mang cái túi này theo ư? Nàng đã nhầm rồi - quần jean hợp một cách tuyệt vời với James, tôn lên đôi chân dài mảnh mẽ của chàng. Còn cái áo phông trắng, không quá bó không quá rộng, thì làm nổi bật khổ vai rộng và làn da rám nắng của chàng.

- Anh làm gì ở đây vậy?, nàng ấp úng hỏi, không trả lời câu hỏi của chàng.

- Tôi sống ở tầng trên cùng của toà nhà này.

-Ồ..., nàng nói thầm khi tiến về phía cửa mà không bỏ cái túi rõ ràng là quá nặng ra.

- Tôi có thể giúp cô không ?

- Không, cảm ơn.

Nàng phải giữ điềm tĩnh và vẻ chuyên nghiệp. Đó là cách duy nhất. Trên hết, không được tưởng tượng tới chuyện căn hộ của James giống cái gì. Hoàn toàn không được cảm thấy cứng họng lúng túng.

Tuy vậy, chàng đã cầm lấy cái túi của nàng rồi và cau mày nhìn nàng. - Cô đi tới vùng nào của thành phố?

-Ồ... Ồ... hơi quá Chatswood một chút.

- Cô đi làm gì ở đó?

- Tôi có một cuộc hẹn, nàng nhún vai trả lời.

Chàng cau mày hơn nữa. - Tôi sẽ chờ cô đến đó. Dù sao tôi cũng sẽ ra ngoài.

- Ồi, không, cảm ơn. Không khó khăn gì đâu, tôi... Nàng dừng lại bởi chàng đã tiến về phía thang máy rồi. Nàng lại chỗ chàng và họ đi xuống nhà để xe dưới tầng hầm. Tất nhiên, xe của nàng là một chiếc mui trần không có mui di động...

Nàng thấy khuây khoả nhẹ bớt khi họ không nói mấy trong quãng đường đi. Việc này cho phép nàng lấy lại bình tĩnh khi lặng ngấm nhìn phố phường Sydney qua cửa kính. Khi James tấp vào lề đường, dừng lại trước căn nhà, nàng thấy chàng xem xét nó với một cái nhìn phê phán.

- Cô có vào lâu không?, chàng hỏi.

Nàng suýt bật cười. Người ta có thể nói chàng một vệ sỹ.

- Khoảng 2 giờ.

Để ở bên các cô gái, để nói chuyện với họ, nhưng trên hết là để nghe họ nói.

- Vào lúc đó, bản thân tôi cũng sẽ xong việc phải làm. Tôi sẽ quay lại kiếm cô.

Đây không phải là một lời đề nghị, mà là một lời khẳng định và Liss đã biết rằng không ích gì cả khi tranh luận với James.

- Cảm ơn nhé. Thế sẽ rất tuyệt. 2 giờ sau, James đang đợi trong xe của mình. Sau 20 phút, chàng sẽ đi khỏi. Chàng không có gì lo lắng cả, nhưng ở cơ quan – nơi mà, cuối cùng, chàng đã quyết định sẽ đi làm xong một công việc khẩn cấp – chàng đã tìm kiếm để biết thêm về nơi đó nhờ vào internet. Chàng biết được về Ngôi nhà Atlanta, một khu nhà đón nhận những phụ nữ mang thai còn rất trẻ có hoàn cảnh khó khăn. Ở đó, họ có thể thử tiếp tục theo học ở trường và học cách nuôi dạy đứa con tương lai của họ. Ngôi nhà Atlanta cho họ một nơi ẩn náu để đi đến khi những người khác không muốn bọn họ.

Nó phải có liên quan tới một cách giữ gìn hình ảnh đối với Liss, chàng nghĩ ngay lập tức. Nàng muốn người ta biết mình tham gia các hoạt động nghĩa cử cao đẹp. Điều này là một phần cuộc sống của công chúa thượng lưu, nổi tiếng và giàu có.

Lặng ngấm toàn nhà với một vẻ châm biếm, chàng đi lên lối đi vào. Mẹ chàng chính xác cũng giống như Liss, thành viên của một uỷ ban để làm việc này, thu thập ngân quỹ để làm chuyện kia.... Nhưng mục đích chính luôn là để giữ gìn hình ảnh bên ngoài.

Cái túi quá nặng đó chứa gì vậy ? Đột nhiên chàng tự hỏi mình. Chàng gõ cửa và một cô thiếu niên rõ ràng đang mang thai tới mở cửa cho chàng. Cô ta nhìn chàng với đôi mắt mở to lối, rồi quay đầu về phía chiếc xe của chàng đậu ở chỗ cấm đỗ xe.

James thông báo với cô ta là chàng tới kiếm Liss.

- Chị ấy ở trong phòng sinh hoạt chung. Tôi sẽ đi kiếm chị ấy. Chàng đi vào trong sảnh, trong khi người phụ nữ còn rất trẻ đi về phía một cái cửa mà đằng sau đó vang ầm lên những tràng cười ầm ĩ. Chàng lặng ngấm cái bảng áp phích dán những bức ảnh những bà mẹ trẻ ôm đứa bé mới sinh của mình. Cũng có cả những bưu thiếp, những lá thư cảm ơn. Chàng gần như đang chờ mình nhìn thấy một tấm ảnh Liss ngồi

giữa những cô gái đang mỉm cười với vị khách nổi tiếng của mình. Nàng sẽ sớm được gắn lên đây thôi, không nghi ngờ gì nữa!

Ngay lúc đó, giọng nói trong trẻo của người thiếu niên đã đón tiếp chàng kéo chàng ra khỏi những suy nghĩ của mình.

- Liss, có một chàng đẹp trai như thiên thần tới hỏi chị đấy.

Chàng nghe thấy câu đáp lại sau đó:

- Ôi Trời ơi, đã đến rồi sao?

Những tiếng cười lại vang lên. - Đấy là bạn trai của chị à?, một giọng nói cất lên.

- Không, Liss trả lời với giọng kín đáo.

- Vậy, đấy là vệ sỹ của chị à?, một giọng khác nói to hơn.

Nghe những lời này, James cảm thấy mình tràn ngập một cảm giác hài lòng ngu ngốc. Không nghi ngờ gì là bởi vì chàng thấy mình ở nơi đặc biệt này, bởi bản năng nam tính và che chở của chàng trỗi dậy bên trong.

- Đó là ông chủ của chị.

- Chị phải đi làm sao, Liss?

- Phải, như tất cả mọi người, Sandy ạ, nàng trả lời với tông giọng nhẹ nhàng.

- Nhưng chị là một công chúa.

- Tuy vậy chị vẫn phải kiếm sống.

Rồi nàng xuất hiện trên lối ra, theo sát sau là cô gái vừa đón tiếp James, và một đám các gương mặt non choẹt hiếu kỳ chen chúc nhau ở khung cửa.

Không động đậy, James quan sát họ. Nhưng chàng chỉ nhìn nàng. Chàng nhận thấy mình sắp sửa mỉm cười với nàng. Nàng lại có cặp má hồng hào và, khi nàng gặp mắt chàng, nàng ửng hồng hơn nữa.

Nàng hạ mắt xuống tiến về phía chàng, tay đang cầm cái túi to trống không. Chàng không thể ngăn mình nhìn nàng chăm chăm. Nàng có vẻ quá mảnh khảnh bên cạnh cô gái mang thai; tuy vậy, trong chiếc quần jean ôm sát và cái áo phông rộng rộng, nàng không có vẻ già hơn cô gái đó nhiều lắm.

Với trang phục như vậy, và mái tóc bóng mượt thả xuống vai, nàng còn quyến rũ hơn tối qua. Trong một giây điên cuồng, chàng tự hỏi nàng sẽ như thế nào với những đường cong nảy nở khi làm mẹ.

- Xin lỗi nhé, James. Tôi không biết thời gian trôi qua thế nào. Anh đã đợi tôi lâu chưa? James lắc lắc đầu để đẩy lùi những hình ảnh lộn xộn đã tràn ngập tâm trí chàng và giờ đang phảng phất trước mắt chàng. Chàng chỉ còn có thể nghĩ về một thứ - Liss trong ngọn lửa đam mê, với chàng. Chàng cố thử lấy lại sự tự chủ của mình. Chàng không hiểu chàng đang trở thành cái gì. Người ta có thể gọi đó là một thằng ranh con. Chàng thực sự phải lớn lên, ngừng nghĩ về chuyện giới tính mỗi lần nhìn ngắm người phụ nữ này. Nhưng thật không thể thôi nghĩ về chuyện đó. Nàng có vẻ quá thoải mái thư giãn, quá đáng ham muốn.

- Tôi sẽ sớm trở lại, được chứ?, Liss nói với các cô gái, bọn họ đang cảm ơn nàng ầm ĩ và chào tạm biệt.

James nhận thấy nàng không nói chính xác khi nào nàng sẽ quay lại thăm họ và nỗi cay đắng của chàng trở lại. Nàng sẽ quay lại khi nàng bố trí được việc này, chẳng nghi ngờ gì nữa. Khi nàng không có việc gì tốt hơn để làm.

Vài giây sau, họ lên ô tô và ngay khi khởi động xe, chàng không thể ngăn mình hỏi nàng với một giọng mỉa mai:

- Cô đã vui chơi vui vẻ chứ?

Nàng tiếp tục nhìn ra cửa kính, nhưng chàng gần như chắc chắn là nàng đã run rẩy.

- Vâng. Tôi hi vọng bọn họ đã có được một lúc vui vẻ.

Nhận thấy sắc thái ngờ vực chen lẫn trong câu trả lời của nàng, chàng cảm thấy mình thật nhỏ mọn.

- Tôi chắc là có, chàng nói với giọng dịu dàng hơn. Tôi đã nghe thấy bọn họ cười lớn với cả trái tim.

Vai nàng hơi thả lỏng hơn một chút.

- Có thể là anh nói đúng, nàng đáp lại khi quay ra cửa kính nhìn thẳng trước mặt mình. Liếc xéo sang nàng, James thấy khuôn miệng nhếch nhếch của nàng nở một nụ cười nho nhỏ, như thể nàng nghĩ lại về thứ gì đó hài hước. Bỗng nhiên, nàng có vẻ dịu dàng đến nỗi chàng quyết định không nói chuyện nữa, để mặc nàng với những suy nghĩ hạnh phúc – và trên hết là để không khuy xuống dưới sắc đẹp quyến rũ của nàng.

Khi đậu xe vào gara dưới lòng đất, chàng tự nói với bản thân mình muốn ở bên nàng lâu hơn. Chặng đường đi quá ngắn. Chàng mong muốn khám phá những gì đang diễn ra trong cái đầu xinh đẹp kia đã làm nàng mỉm cười như thế.

- Cảm ơn rất nhiều, nàng nói khi ra khỏi ô tô. Và xin lỗi lần nữa vì đã khiến anh phải chờ đợi.

- Không có gì, chàng đáp lại khi đi nhanh về phía thang máy cạnh nàng, như thể chàng sợ nàng sẽ bất chợt bốc hơi mất vậy.

Khi bu ồng thang máy đi lên trong yên lặng, nàng tựa lưng vào vách và nhắm mắt lại. Đôi môi đầy đặn của nàng rất hấp dẫn, nhưng người phụ nữ trẻ giờ có vẻ hơi buồn.

- Cô có vẻ mệt mỏi. Tôi mời cô uống một tách cà phê ở nhà tôi nhé. Lời nói vọt ra khỏi miệng chàng trước khi chàng có thể giữ nó lại. Nàng mở to đôi mắt nhưng không nói gì khi thang máy đi qua tầng mà nàng sống. Cánh cửa mở ra ngay sau đó ở sảnh vào căn hộ. Cửa James.

- Đồng ý, nàng nói mà không nhìn chàng. James đi qua trước nàng và hướng về phía phòng bếp.

Bị thuyết phục rằng mình đã sai lầm khi chấp nhận lời đề nghị của chàng, Liss đi theo James. Chính xác thì anh ta đang trong tâm trạng gì đây? Mĩa mai hay dịu dàng? Nói cho đúng, có lẽ chàng hợp với lựa chọn đầu tiên hơn. Việc này dễ bỏ ham muốn hoang dại của nàng được đến gần chàng.

Chàng quá gợi cảm trong chiếc quần jean và áo phông đơn giản đó... Quá gợi cảm. Còn về cái cách chàng đã mỉm cười với các cô gái lúc này, một nụ cười như thế cần phải bị nghiêm cấm. Người đàn ông này là kẻ giết các con tim. Nàng tốt nhất nên chạy về ẩn náu ở nhà mình, dưới tận chục tầng lặn. Nhưng chàng đã đưa nàng đến Ngôi nhà Alanta và đã đến đó đón nàng. Đi khỏi chàng bây giờ sẽ là thô lỗ... Sau cùng thì, uống nhanh một tách cà phê với chàng không có vẻ nguy hiểm gì hết. Nàng sẽ giữ khoảng cách, như nàng đã tự hứa với bản thân.

Để chàng đi về phía nhà bếp, nàng dừng lại ở phòng khách. Những ô cửa rộng lớn nhìn hướng ra cảng. Làn nước lấp lánh dưới những tia nắng mặt trời đang tràn ngập bầu trời xanh. Dưới mắt nàng, Sydney hiện ra trong vẻ huy hoàng cực kỳ của nó.

Quay lưng lại toàn cảnh hùng vĩ, nàng nhìn quanh mình. Nàng thấy mình trong khung cảnh điển hình của một gã độc thân giàu có, nàng nghĩ khi lặng ngắm những màu sắc trung tính tương phản với những màu khác tối hơn. Căn phòng sinh hoạt rộng lớn chứa những đồ đạc cực kỳ đương đại nhưng chắc chắn là rất tiện nghi thoải mái, với sự trang bị mới nhất về mặt phương tiện thông tin. Cả một bức tường được phủ kín bởi những giá thép và gỗ, được chất đống sách, CD, DVD, báo chí, các chồng tài liệu, tạp chí, và cả một tách cà phê, một cái ly và một chai rượu vang đỏ đã với ¾.

Nàng tới gần để biết được những sở thích của James về mặt đọc sách, âm nhạc và phim ảnh, trong khi đang cố gỡ một dây ngọc trai mà một trong số các cô gái đã tết vào tóc nàng.

- Cứ để vậy đi. Thế rất xinh. Vẫn còn đang nói, chàng đưa nàng một tách cà phê và nàng uống nhanh trước khi nó kịp chạm vào môi. Thứ chất lỏng nóng hổi còn khiến nàng thấy ít nguy hiểm hơn là thái độ hoà giải của James. Nàng lại quay ra phía những ô cửa kính – quang cảnh huy hoàng còn ít gây xáo trộn hơn là cái nhìn mãnh liệt của chàng lên nàng.

-Cô có hay đi ra đó không?, chàng hỏi khi đi về phía những ô cửa kính.

- Thỉnh thoảng tôi mới tới đó.

- Để có lương tâm trong sạch sao ?

- Vâng. Đây là hành vi tốt đẹp trong ngày của tôi, nàng trả lời bằng cùng một tông giọng.

Như vậy, chàng mang nàng tới để giễu cợt. Được thôi, kệ chàng đi. - Tại sao lại chọn thế? Tại sao không phải là những đứa trẻ mắc ung thư hay những người đang chết đói ở châu Phi?

Rõ ràng chàng đã chọn nói thế để mỉa mai nàng.

- Đó là những sự nghiệp vĩ đại, nhưng chúng đã có được rất nhiều hỗ trợ rồi. Chúng không cần tôi.

- Tuy vậy, cô đã mang lại cho chúng rất nhiều quảng cáo.

- Không phải là vấn đề về quảng cáo.

Việc đó ngược lại thì đúng hơn. Liss không muốn hành động của mình được bất cứ ai biết đến. Nàng không mong người ta biết nàng thường đến Ngôi nhà Atlanta; nàng chỉ muốn giúp tất cả những phụ nữ trẻ ấy. Không một chút nào. Nàng nhìn James và thấy vẻ châm biếm hiện lên trên mặt chàng.

- Ở Paris, mỗi tuần một buổi tối, tôi tới làm việc với những thanh

niên gặp khó khăn. Nhiều người trong số họ là những cô gái trẻ trong hoàn cảnh như vậy. Nàng thương cảm cho họ. Từ khi nàng biết việc gì đã xảy ra với cô bạn Cassie của mình, nhờ thế, hoạt động của nàng còn năng nổ hơn nhiều nữa. Cassie đã cảm thấy mình quá cô đơn và bị giam hãm với đứa con của cô ấy. Và bởi vì Liss đã không thể làm gì cho cô ấy được cả, bây giờ nàng muốn mang sự giúp đỡ của mình đến với những người khác, miễn là nằm trong khả năng của mình.

Lặng ngấm nhìn bên cạnh, nàng muốn thử khiến James hiểu rằng, nàng không quá bị ám ảnh bởi chính bản thân mình.

- Tôi không phải một nhân viên xã hội. Tôi không thể cho họ lời khuyên. Họ đang trải qua những thử thách cực kỳ khó khăn, hơn cả những thứ mà tôi không bao giờ có thể biết được. Nhưng tôi muốn quan tâm đến họ, đến cuộc sống của họ. Tôi muốn lắng nghe họ nói.

- Bọn họ chỉ cần điều đó sao?

Nàng quay đầu về phía chàng. Chàng đang đứng ở đầu kia của ô cửa kính và nhìn nàng. Với một vẻ quá ư mỉa mai mà nàng muốn giữ bỏ nó khỏi chàng.

- Bọn họ không chỉ cần điều đó, dĩ nhiên rồi. Nhưng không ai lo lắng cho họ cả. Họ bị quăng sang một bên và bị lãng quên. Bởi những người đàn ông đã sử dụng họ, bởi phần còn lại của xã hội, bởi chính gia đình của họ. Đôi lúc, thật tốt khi có nghe đó lắng nghe anh nói. Ai đó cho anh cảm giác mình là một người đặc biệt.

Sau kinh nghiệm của nàng ở Paris, một cách hoàn toàn vô danh, nàng muốn tiếp tục ở đây, ở Sydney, và đã liên lạc với Ngôi nhà Atlanta. Bản thân đã chứng tỏ sự nhiệt tình với đề nghị của mình, nàng đã lập ra một thói quen đến thăm mỗi tuần một lần. Và với ý định đến thường xuyên hơn khi nàng có thể làm việc đó.

Hôm nay, nàng đã nói chuyện với các cô gái, xâu những chiếc vòng ngọc trai với vài cô trong số họ, làm đầu cho họ. Nàng cảm thấy mình ở bên họ thật vui, nàng không còn đóng một vai diễn nào cả, nàng có thể vẫn như mình vốn có.

- Không dễ chịu chút nào khi có cảm giác là người ta mong muốn mình, nàng nói thêm.

Nàng lại quay người về phía con phố nhưng không nhìn thấy gì hết, mà quá bận rộn với những suy nghĩ của mình. Cho tới giờ, từ nhiều năm rồi, nàng đã không mong muốn ở cùng gia đình của mình, mà nàng cũng không bao giờ thực sự hiểu tại sao. Nàng cũng có phần cư xử như một kẻ mãi mãi ở tuổi thiếu niên – nàng hoàn toàn hiểu điều đó. Những lần này, anh nàng thậm chí không để cho nàng một cơ hội nào và nàng bị tổn thương khủng khiếp vì điều đó. Không ai tỏ ra hiểu rằng nàng đã lớn lên một chút rồi. Không nghi ngờ gì là chẳng có ai muốn nhìn thấy nàng cả.

Bất chợt, nàng quay lại với thực tế. Sự im lặng đã kéo dài được một lúc rồi. Nàng xoay người về phía James trong khi mỉm cười một cách lịch sự. Nhưng nụ cười của nàng tắt rụi ngay lúc bắt gặp cái nhìn của chàng.

Cặp mắt chàng tối lại và rọi tới nàng với một cường độ mãnh liệt. Nàng chưa từng nhìn thấy chúng như thế này, nghiêm túc như thế và, cùng lúc, lại dữ dội không thể ngờ.

Sự im lặng tiếp tục kéo dài trong khi nàng lặng ngắm những đường nét nam tính của chàng. Chàng siết chặt quai hàm, như thể chàng kiềm chế không... nói chuyện? Động đậy? Dù sao, nàng, cảm thấy mình càng lúc càng khó ở. Máu nàng sôi sục trong tĩnh mạch và nàng chắc chắn sẽ lại đỏ bừng một cách khốn khổ. Nàng uống nốt cốc cà phê còn lại.

- Đến lúc tôi phải đi rồi.

Chàng hắng giọng, hạ mắt nhìn xuống tách của nàng.

- Phải.

- Cảm ơn vì tách cà phê, nàng nói khi đi về phía thang máy. Tối nay nó sẽ giúp tôi tỉnh táo ở nhà hát.

- Cô lại đi nữa à? Nhưng, cô có vẻ thực sự mệt mỏi đấy.

Thực tế là nàng thấy mệt. Và thời gian ở bên chàng không giúp gì cho việc giải tỏa cơn mệt mỏi hết.

- Vâng, đúng vậy, nhưng tôi chắc đó là một vở kịch rất hay.

Chàng đi lên trước nàng và nhấn vào nút thang máy.

- Cô không bao giờ muốn ở nhà và ăn không ngồi rồi một chút sao ?

- Không, không thực sự thế. Và tôi đã hứa sẽ tới đó tối nay rồi.

Ở trong nhà không làm gì và ngồi ngắm những bức tường thì có gì tốt chứ? Nàng không thích sự cô độc. Đi ra ngoài và không nghĩ về những buồn bực của mình còn tốt hơn.

- Tôi biết rồi.

Nàng ngược mắt nhìn lên gương mặt chàng giờ đang trở lại nét lạnh nhạt, và lúc cánh cửa trượt đóng lại, nàng nghe thấy chàng nói thêm với giọng mỉa mai :

- Chúc buổi tối tốt lành.

Ngày hôm sau, chàng gọi nàng vào văn phòng của mình ngay khi nàng tới.

- Công chúa, nói thẳng nhé. Cái này không ổn một chút nào.

Lần này, chàng sẽ sa thải nàng thôi, Liss chắc chắn thế.

- Tôi nghĩ là..., nàng lên tiếng với sự thất vọng. Tôi hy vọng mình sẽ tiến bộ hơn. Lòng tự trọng của nàng đã biến đâu rồi? Nàng cảm thấy mình sẵn sàng năn nỉ, xin xỏ để giữ được công việc này. Bởi nàng không muốn bị gửi trả về Aristos, nơi mà sự có mặt của nàng không được chào đón.

- Cô có thể sẽ tỏ ra có ích hơn ở việc khác.

Nàng nhìn chàng với sự sững sờ.

- Một trong những khách sạn mới của chúng ta sẽ mở cửa mười lăm ngày sau, ở Aristos.

Nàng có nghe rõ không ?

- Vào cuối tuần sau, chúng ta sẽ tổ chức một dạ tiệc quy mô lớn ở đó, để thông báo khai trương.

Chàng mỉm cười với sự hài hước.

- Cô yêu thích những buổi tiệc, không phải sao công chúa ? Chàng muốn nàng đến buổi tiệc đó sao? Nhưng nếu nàng quay về cung điện, nàng sẽ bị thất sủng. Alex sẽ không để nàng ở lại lâu và nhanh chóng gửi nàng đến đầu kia của trái đất, trong một nơi cách xa Aristos còn hơn cả Sydney.

- Tôi muốn cô chịu trách nhiệm tổ chức sự kiện này. Tôi muốn đó là một event nổi bật nhất. Liss lấy lại hơi thở – nàng tổ chức sao ?

- Tôi muốn một sự tiếp đón không giống bất cứ gì khác. Một buổi tiệc mà người ta chưa từng thấy. Tôi muốn tất cả các nhân vật quan trọng có mặt và sự kiện được quan tâm bởi các phương tiện truyền thông trên toàn thế giới.

Tim đập rời rạc, Liss nhìn vào mắt chàng.

- Anh có thể tin tưởng vào tôi, nàng nói với một sự chắc chắn khiến chính nàng phải ngạc nhiên. Tất cả mọi loại ý tưởng vọt ra trong tâm trí nàng và nàng mỉm cười với chàng đến tận mang tai. Nàng yêu thích những bữa tiệc hoành tráng, và chính nàng là người sẽ tổ chức lần này...

- Đi đi, chàng nói, hắt đầu về phía cửa phòng. Hồ sơ trong máy tính của cô. Cô sẽ tìm thấy trong đó những chi tiết về ngân sách và danh sách những công việc đã được chuẩn bị. Hãy nghiên cứu tất cả các điều đó và thay đổi chúng nếu thấy cần thiết. Đó là buổi tiệc của cô, công chúa – vậy nên, hãy thực hiện thành công nó...

4. Chương 4

Liss tới ngồi vào máy vi tính của mình ngay lập tức. James sẽ không phải hối tiếc vì đã phó thác việc này cho nàng. Chàng thậm chí sẽ thấy hạnh phúc bởi việc đó được thực hiện trong những ngày còn lại của nàng. Nàng đã hình dung bữa tiệc này tới tận những tiểu tiết nhỏ nhất. Đó sẽ là một thắng lợi vĩ đại. Một sự kiện xa hoa, thanh lịch, không gì so sánh được. Các vé mời sẽ được tìm kiếm, sẵn đón hơn cả những viên kim cương hồng cực quý hiếm của Calista.

Và nàng sẽ đến Aristos. Một cảm xúc ngọt ngào – cay đắng quét qua nàng. Nàng cuối cùng sẽ có thể gặp Cassie. Khi nàng trở về cung điện để dự đám tang vua cha, Alex đã đuổi nàng đi ngay lập tức sau khi kết thúc buổi lễ. Nàng cũng đã không thể gặp lại cô bạn mình. Nhưng giờ Sebastian, anh cả của nàng, đã tìm lại được cô ấy cũng như đứa con trai của họ, nàng sẽ dễ dàng gặp được cô ấy. Liss vẫn còn khó lòng tin rằng mình có một đứa cháu trai, và bạn mình đã vượt qua quá nhiều thử thách cam go như thế...

Nàng bị tổng cổ khỏi Aristos nhanh tới nỗi nàng đã không có thời gian để phản kháng lại, nhưng nếu nàng tổ chức thành công buổi tiệc khai trương này, có lẽ cuối cùng nàng sẽ có thể cho các anh trai thấy năng lực của mình?

Nàng xua những tình cảm đang xô đẩy trong tâm trí đi khỏi. Tốt hơn là phải đặt mình ngay vào công việc. Để bắt đầu, những vé mời sẽ phải độc đáo, bởi chúng sẽ thể hiện phong cách của sự kiện. Còn về phần những vị khách mời, họ sẽ là những nhân vật nổi tiếng nhất hiện giờ.

Nàng chỉ phải mất vài giây để dựng được danh sách các quan chức cấp cao và những người nổi tiếng mà nàng sẽ mời. Họ sẽ lập nên chớp bu thu hút đám đông đơn giản chỉ bởi sự có mặt của mình.

Sau đó, Liss nghiên cứu hồ sơ mà James đề cập đến. Nhanh chóng, nàng quyết định thay đổi gần như tất cả những sắp xếp chuẩn bị trước đó đã được lên kế hoạch. Nàng có hai tuần để tổ chức tất cả mọi thứ. Như thế là ít nhưng nàng biết là mình sẽ làm được.

Ngay khi đang lướt net để tìm kiếm ý tưởng, nàng thích lời đi chuyện cô tân thư ký tạm quyền vừa chỉ mất một phút để điều khiển hệ thống điện thoại hơn. Và rằng nàng đang thu tóm các báo cáo trên máy tính của mình với một sự tự tin và một tốc độ gần như khiến chóng mặt.

Bởi vì James muốn ấn tượng mạnh mẽ, nàng sẽ cho chàng điều ấn tượng mạnh mẽ. Các món ăn ngon tuyệt nhất, rượu tinh chế nhất, đồ trang trí tuyệt đẹp nhất. Trong một thành phố dư thừa và cực kỳ giàu có, bữa tiệc này sẽ phải thu hút vô vàn những sự chú ý và gây ảnh hưởng không nhỏ tới giới quyền lực trong những cung điện ở Aristos.

Hắn là, James có vẻ đã quyết định đúng đắn khi để nàng hoàn toàn tự do. Chàng không đặt câu hỏi gì cho nàng suốt cả buổi sáng. Liss đang rất vui. Nàng muốn giữ bí mật những kế hoạch chuẩn bị cho đến buổi tối tới hôm lễ hội, hiệu quả của sự ngạc nhiên sẽ có sức tác động lớn nhất.

Bởi chính James là người nàng muốn gây ấn tượng nhiều nhất. Nàng muốn làm biến mất dáng điệu mỉa mai của chàng, cái mà nàng luôn cảm thấy khi chàng tiếp xúc với nàng. Nàng muốn chàng trở lại là chàng James nồng nhiệt mà chàng đã thể hiện trong ngày đầu tiên, khi chàng nghĩ rằng mình đang tiếp chuyện với thư ký của mình theo thói quen.

Thật vớ vẩn... Nàng đang cố đánh lừa ai đây? Chính chàng là người nàng ham muốn. Và điều đó không lý trí chút nào, nàng biết thế.

Bu ổi trưa, nàng thấy chàng ra ngoài ăn trưa. Ngay khi chàng biến mất, đến lượt nàng đi ra. Thực ra, nàng đã để ý thấy một tiệm giày tuyệt đẹp và muốn đi đến đó nhìn lướt qua gần hơn.

Nàng không còn cái gì để đi tiệc? Và đôi giày cao gót mà nàng đã thấy trong góc bên trái tủ kính... Cắm đố thật quá mạnh, chắc chắn nàng cần phải đi thử chúng.

Và, tất nhiên, sau khi đã thử chúng, nàng không thể cưỡng lại ham muốn mua chúng. Đó chính xác là kiểu giày cao gót mà nàng yêu thích

- với gót rất nhỏ và rất cao. Nàng đưa thẻ thanh toán cho cô gái bán hàng trong khi thầm cầu nguyện vẫn còn đủ tiền trong tài khoản của mình. Hạnh phúc với món đồ mới mua, nàng ra khỏi cửa tiệm với chiến lợi phẩm mới của mình đi ở dưới chân.

Khi nàng đến trước toà nhà trụ sở công ty của James, chính là chàng mở cửa cho nàng chứ không ai khác.

Sau khi nhìn cái túi lớn mà nàng đang cầm ở tay, chàng hạ mắt nhìn xuống chân nàng.

- Đôi giày của cô sao vậy? Cái đó cao đến nỗi bịch.

- Không hề.

Nàng thật tuyệt vời. Và gọi cảm.

- Đứng trên đó chỉ 5 phút thì còn được, không hơn.

- Tôi có thể làm tất cả mọi việc với đôi giày này, nàng đáp lại với giọng dứt khoát.

Chàng nhướn mày và ánh hoàng kim trong mắt chàng trở nên như quỳ ám.

- Tất cả á? Vậy, hãy chạy trên cầu thang bộ đi.

Nàng hất cằm với vẻ thách thức.

- Tôi rất nhanh đấy, anh cứ tưởng tượng đi.

Nụ cười của James mở rộng hơn nhưng chàng trả lời nàng chậm rãi với giọng nhạo báng.

- Tôi rất muốn tin như thế.

Ngay lập tức, nàng quay người về phía các bậc thang.

- Vào vạch đi, sẵn sàng, xuất phát !

Rồi nàng phóng đi trong khi nhận thấy James vẫn đứng bất động.

Đến trên cùng nhịp cầu thang đầu tiên của các bậc thang, nàng dừng lại và nhìn chàng.

- Tại sao anh không chạy đi?

- Tôi để cho cô đi trước một chút. Đôi giày đó thực sự là một thiết thời đó.

- Chờ xem! Liss nhanh nhẹn trèo lên cầu thang. Nhưng chàng đi 3 hoặc 4 bậc cùng một lúc, trong khi nàng không thể làm tương tự vì có nguy cơ bị vỡ mắt cá chân.

Tất nhiên, chàng vượt qua nàng chỉ trong vài giây. Khi tới bậc thềm nghỉ ngay sát cuối cùng, chàng dừng lại.

- Bị đánh bại ở dãy bậc thứ ba, chàng lên giọng với nàng, vẻ chế nhạo. Hãy thừa nhận đi, cô tốt hơn là nên đi chân đất.

- Đôi giày của tôi là một phần trong tính cách con người tôi.

- Xinh đẹp, thanh lịch và hoàn toàn không phù hợp với mọi hoạt động hữu ích.

Rất bức mình, nàng cảm thấy mình mỗi lúc càng đỏ bừng mặt hơn. - À vâng, tôi thích nhìn chúng theo cách khác hơn – chúng khác biệt, táo bạo và cực kỳ đáng ham muốn.

- Cực kỳ, quả vậy, chàng lặp lại với giọng dịu dàng. Nhưng tôi nhất định tin rằng cô sẽ tốt hơn nếu không có chúng.

Khi chàng lại quay xuống dưới, nàng cố giữ bình tĩnh, nhưng khi chàng tới trước mặt nàng, nàng không thể ngăn mình lùi lại. Bởi vì chàng tiếp tục tiến tới, nàng lại lùi nữa, cho đến khi nàng thấy mình bị kẹt dựa vào tường.

- Anh làm gì thế? Nàng hỏi với giọng khản lại.

- Tôi đã thắng. Tôi có quyền nhận một phần thưởng.

- Chúng ta đã không nói về phần thưởng. - Không, thực vậy, chàng đáp lại với vẻ tự lự. Nhưng bởi vì tôi là người chiến thắng, nên tôi chính là người được chọn lựa. Những vị anh hùng luôn yêu cầu gì với công chúa?

- Tôi không chắc là anh có thể được đối xử như vị anh hùng.

- Một nụ hôn, chàng nói tiếp như thể nàng chưa hề nói gì hết. Đó luôn là một nụ hôn.

- Tôi không nghĩ đó là một ý tưởng hay, James. Đó là một phản ứng hợp lý, nảy sinh từ sự hỗn loạn đang trị vì trong tâm trí và cơ thể nàng. Bởi nàng từ chối để dục vọng lớn dần lên trong mình.

- Lần này, không có đám đông nào để cô trốn vào đâu, chàng nói với giọng khàn khàn. Cô sẽ phải chấp thuận phần thưởng này. Vậy là, chàng đã không quên nụ hôn mà nàng đã sắp sửa ban cho chàng tối thứ sáu. Nàng cũng không ngừng nghĩ ngợi về việc đó cả đợt cuối tuần. Nàng đã tiến gần quá sát môi chàng, trước khi tách ra với nhiều tiếc nuối hơn nàng có thể tưởng tượng.

Chàng chống tay lên tường, cạnh hai bên đầu nàng. Cơ thể chàng khẽ oằn xuống về phía cơ thể nàng. Nhiệt độ đột nhiên cao lên thêm nhiều độ nữa. Cho dù cố gắng, Liss vẫn cảm thấy một làn sóng ham muốn ồ ạt trong mình.

- Đây không phải là một ý tưởng hay đâu, nàng lặp lại.

Tuy vậy, nàng không thể bắt mình đẩy chàng ra được.

- Tôi biết, chàng thì thầm trong khi nhìn nàng với một cường độ khiến nàng run rẩy ngoài mong muốn. Nhưng, hoàn toàn trái ngược với lời nói của chính mình, chàng nghiêng đầu về phía nàng. Nàng nhìn hàng mi dày viền quanh đôi mắt nâu có ánh hoàng kim phản lại của chàng, môi chàng đầy đặn và nhục cảm.

Chàng cũng đang nhìn nàng. Hiện giờ, Liss chỉ còn có một ham muốn duy nhất – là khuôn miệng này lấy đi miệng nàng. Chàng vẫn đang chờ đợi và dừng lại một phần trước môi nàng, chờ cho đến khi chính nàng phải là người vượt qua khoảng cách nhỏ xíu chia cách họ.

Lưỡi James tới gần trốn góc miệng nàng. Rồi miệng chàng khép lại trên miệng nàng. Ban đầu với sự dịu dàng, sau đó là cùng tất cả sự mãnh liệt của dục vọng đang làm cả hai người sôi sục. Sức ép trở nên mãnh liệt hơn và những cảm xúc sâu sắc hơn. Đột nhiên, chỉ còn có sự nóng bỏng hoang dại hợp nhất họ lại, đốt cháy họ, làm họ đói khát và có vẻ hằn như không bao giờ ngưng lại.

Giờ nàng đã khép mắt lại. Say sưa sung sướng, nàng bỏ mặc mình với những cái vuốt ve mờ mịt lão luyện của lưỡi James trên lưỡi nàng.

Vị của miệng chàng thật tuyệt. Thần thánh ơi. Khi nàng nghĩ rằng chàng sẽ tách ra khỏi nàng, nàng đưa tay lên để chôn vùi các ngón tay vào trong mái tóc dày của chàng. Rồi nàng giữ chàng tựa vào nàng để có thể tiếp tục ôm hôn chàng, tiếp nữa và nữa.

Cơ thể nàng cong lên, tìm kiếm cơ thể chàng. Chàng đã giữ tay tì lên bức tường sau lưng nàng. Nàng cảm thấy gong kim chàng đang giam giữ nàng. Nhưng nàng không còn chút lý trí nào để thoát khỏi. Ngược lại, nàng muốn chàng siết nàng chặt vào chàng và hai cơ thể bọn họ gắn chặt vào nhau.

Như thể đoán ra những suy nghĩ của nàng, chàng đột nhiên ép sát cơ thể lực lưỡng của mình lên nàng. Liss lại cảm thấy một cơn sốc thật sự

– của sự sung sướng thuần túy. Một tiếng kêu vọt ra khỏi miệng nàng. Một tiếng kêu ngạc nhiên vui thích, theo sau một tiếng thở dài đòi hỏi thêm nữa.

Ngực tựa lên ngực, hông tựa lên hông, dục vọng hoàn toàn thiêu đốt nàng trọn vẹn. Nàng thốt ra một tiếng rên rỉ nghệt lại, ép sát mình vào chàng, thêm sát hơn nữa. Nàng muốn chàng trần truồng, nàng muốn chàng ở trong nàng.

Cơ thể nam tính của chàng cũng rắn chắc và mạnh mẽ như nàng đã tưởng tượng. Cơ thể của nàng trở nên dịu dàng hơn, như thể nó muốn nồng nhiệt chào đón cơ bắp lực lưỡng của chàng hơn. Những nụ hôn mà họ trao nhau càng lúc càng trở nên hoang dại hơn. Cả hai người họ thả mình vào nỗi đam mê xác thịt, quá khích hơn là nàng đã từng biết đến.

Say sưa với vũ điệu ái tình đang cuốn lấy lưỡi họ, nàng có cảm giác không thể chờ đợi thêm một giây nào nữa. Nàng muốn lưỡi chàng ở khắp nơi. Nàng muốn chàng làm thế. Và ngay lập tức.

Vào chính giây đó, chàng tách ra. Bỏ tay nàng đang vùi trong tóc chàng ra, chàng lùi lại một bước trước khi đứng thẳng lên trên chính đôi chân mình và tựa lưng vào tường cạnh nàng. Đứng cạnh nhau, họ giữ im lặng, không khí chỉ bị khuấy động bởi hơi thở ngắt quãng và vội vàng của họ.

James là người lên tiếng đầu tiên.

- Em nói đúng. Sững sờ, nàng quay đầu sang phía chàng, tìm cách thấu hiểu vẻ mặt của chàng. Nhưng nàng chỉ nhìn thấy cặp mí mắt trĩu xuống trong khi chàng lặng ngấm cầu thang đi xuống trước mặt họ.

- Đó không phải là một ý tưởng hay, chàng tiếp tục nói với giọng trầm tĩnh. Liss cảm thấy một cơn rung mình dữ dội quét qua nàng. Một phút trước, nàng sẵn sàng van nài chàng để làm tình với nàng. Nàng đã bỏ mặc mình dựa vào người đàn ông này, quên đi mọi thứ còn lại. Trong khi chàng, chàng giữ khoảng cách của mình, cho dù chàng đã ôm hôn nàng với sự hung hăng, ham muốn đầy thô bạo. Chàng đã để tay mình lên tường, như thể chàng từ chối chạm vào cơ thể nàng.

Và bây giờ, chàng hối tiếc vì đã hôn nàng. Trong thái độ của chàng, tất cả đã nói lên điều đó. Kể cả cái chàng chàng tách khỏi nàng – thay vì tới với nàng, như nàng đã khát khao ham muốn điều đó nồng nhiệt.

Liss cảm thấy tràn ngập cảm xúc hổ thẹn ghê gớm. Trong khi chàng đơn giản chỉ đòi hỏi một nụ hôn, thì nàng đã dâng tặng mình cho chàng trọn vẹn, không chút kiềm chế.

Hoặc là chàng không thực sự thích nàng. Chàng thậm chí còn không nhìn vào nàng nữa.

- Hãy quên đi những gì vừa xảy ra, nàng nói.

Dù sao, nàng đã quyết định phải quên đi chuyện này. Nàng đi lên bậc thang cuối cùng dẫn đến văn phòng của họ. Ngay khi bước về phía phòng vệ sinh để chỉnh trang lại đầu tóc, nàng bắt mình phải tập trung vào công việc đang chờ đợi nàng. Nàng sẽ phải làm tất cả mọi thứ để buổi tiệc đó thành công rực rỡ. Không được thất bại. Bởi vì đây chính là những gì tất cả bọn họ đang trông chờ. Ngay cả James. Nhất là James.

Và rồi, hơn lúc nào hết, nàng cảm thấy mình quyết tâm muốn chứng tỏ với chàng rằng chàng đã sai lầm về năng lực của nàng..

5. Chương 5

Những người nổi tiếng nhất ở Sydney đã được mời đến bảo tàng nghệ thuật đương đại nhân dịp khai mạc triển lãm: Thủ tướng, diễn viên, siêu mẫu và... nàng công chúa mới đến thành phố.

Liss đã nôn nóng chờ đợi buổi tiệc này, không chỉ vì nàng thích đi ra ngoài, mà còn vì lần này, nàng tìm thấy một lợi ích khác – nàng muốn hiểu cái gì làm một buổi tiệc trở thành một sự kiện đặc biệt.

Tại sao buổi tiệc này lại thành công hơn buổi tiệc khác? Nàng định phân tích kỹ hiện tượng này, không phải chỉ đến để vui chơi. Ngay khi đến nơi, nàng nhún xung quanh với sự chăm chú, quan sát sự bày trí, nơi tiếp đón ở lối vào, không khí và những chi tiết của khâu tổ chức. Nàng muốn nghiên cứu tất cả.

Những người phục vụ cất áo măng tô và túi của các vị khách mời đúng cách như thế nào, đồ uống được phục vụ ra sao, cách bày biện, sắp đặt của những đồ ăn vật... Chậm rãi, nàng dạo loanh quanh hội trường, thay vì đi vào giữa như nàng vẫn thường làm thế. Nàng rút lui ra ngoài để có một cái nhìn toàn cảnh.

- Em ghi chép lại ư?, một giọng châm biếm quen thuộc vang lên bên tai nàng. Nàng quay lại từ từ về phía chàng, để cho mình thời gian để kiểm chế một nụ cười không chủ tâm. Nàng vui mừng được gặp chàng và nàng chắc chắn không muốn chàng biết điều đó.

- Nói tôi biết em đã để ý được gì rồi. Những bài học nào em rút ra được từ sự vụ này?

Lờ đi sự mỉa mai hàm chứa rõ ràng trong lời lẽ của chàng, nàng quyết định trả lời với sự nghiêm túc nhất.

- Em đặc biệt đánh giá cao về số lượng khách mời. Không ai phải đợi để có được một ly nước hay cái gì đó để ăn.

Chàng không có vẻ ấn tượng một chút nào.

- Đó là những việc nhỏ nhất nhất, có vẻ vậy. Em sẽ không muốn để mọi người bị đói chứ. - Nói đúng hơn thì, em nghĩ rằng bỏ đói họ một chút là một việc hay, nàng khẳng định, quả quyết chống lại chàng. Như thế, mọi người sẽ muốn ta tặng cho họ một buổi tiệc nữa vào ngày hôm sau.

- Nhưng theo anh hiểu thì chuyện đó không được báo trước. Vậy, em không nghĩ rằng mọi người sẽ ra về trong thất vọng hay sao?

- Tất cả những điều tuyệt vời đều có một kết thúc, nàng đáp lại. Họ vẫn còn đói thì giá trị hơn là họ nhanh chóng chán ngấy. Chàng nhìn nàng hồi lâu, và khiến nàng thấy khó ở. Bọn họ chỉ nói chuyện về sự tổ chức một bữa tiệc, không phải sao? Bởi vì nếu không, nàng có thể sẽ phải lưu ý với chàng là chính chàng là người đã chấm dứt cuộc vượt rào nho nhỏ và riêng tư của họ mấy ngày trước. Hơi quá nhanh một chút so với sở thích của nàng, bởi vì chàng đã để lại cho nàng một cảm giác thất vọng kinh khủng.

- Nhưng âm nhạc lại quá to, nàng nói tiếp để thay đổi chủ đề. Mọi người không thể nghe được nhau nói.

- Họ thực sự muốn nói chuyện với nhau sao? Và nếu là như vậy, họ chỉ phải tiến lại gần nhau, em không nghĩ thế sao ?

Nàng bỗng nhận ra là chàng đang ở rất gần nàng và nàng cảm thấy một làn sóng nóng ấm sinh ra từ tận sâu thẳm nhất trong nàng.

- Việc đó phụ thuộc vào họ tới để tìm kiếm điều gì. Mục đích của một sự kiện như thế này là gì? - Tất cả những buổi tiệc hay ho đều là nơi để mọi người gặp nhau, chàng trả lời với bóng cười trên mắt. Và việc đó cho các khách mời một chủ đề để thảo luận, những người yêu thích việc bán mình cho những chuyện ngồi lê đôi mách.

Chàng nhìn quanh mình. Chàng đang tán tỉnh nàng sao? Liss tự hỏi, càng lúc càng bối rối.

- Em nghĩ sao về ánh sáng? Nó hơi quá mạnh, phải không?, chàng hỏi.

- Chúng ta đang trong một bảo tàng, James, và họ phải chiêm ngưỡng được các tác phẩm.

- Phải, nhưng nó có thể tinh tế hơn một chút: ấm cúng hơn. Những buổi dạ tiệc cần sự ấm cúng.

- Tại sao ?

- Để mọi người có thể bớt căng thẳng và làm quen với nhau.

Lời lẽ của chàng đầy khiêu khích, như đã cân nhắc kỹ càng. Hiện giờ, nàng không còn nghi ngờ gì về việc đó nữa. - Nói cho em, James, em phải tổ chức một buổi dạ tiệc, hay là một buổi truy hoan?

Ánh sáng hoàng kim thấp sáng mắt chàng. Nàng quay mắt đi chỗ khác để không phải nhìn khuôn miệng nhếch nhếch của chàng mỉm cười và hé mở ra trên hàm răng sáng.

- Một buổi truy hoan... Đó là một ý tưởng đấy. Với thật nhiều nữ thần đẹp say lòng?

- Em không chắc có thể thực hiện được việc này, James. Có vẻ anh cần một văn phòng cung cấp các cuộc hẹn đặc biệt thì đúng hơn. - Không thực sự. Anh không cần giúp đỡ để kiếm được những buổi hẹn. Nhưng anh thấy ngạc nhiên là lại thấy em đứng một mình đây. Đoàn người hâm mộ của em đi đâu rồi?

Tất cả sự hài hước đã biến mất khỏi vẻ mặt chàng. Cái nhìn của chàng tối lại hơn, gay gắt hơn.

- Đoàn người của em sao?

- Phải. Về vấn đề này, em nên đi tìm kiếm về chất sẽ tốt hơn là về lượng. Em nghĩ sao? Nàng vẫn im lặng. Chính xác là chàng đang bóng gió ám chỉ điều gì? Sau vài cuộc phiêu lưu đầy thất bại, nàng đã học được là phải giữ mình thận trọng với đàn ông. Nhiều người trong số họ rất có thiên phú hào phóng ban tặng những nụ hôn và những ngôn từ có cánh – rồi xuất hiện một tá những lời nói dối sau đó.

Cho dù k ệ xác những gì người khác nghĩ, nàng thích bầu bạn với nhiều người đàn ông hơn, mà không để ai trong số họ đến quá gần. Bởi thế, họ đã tự đặt ra nhiều câu hỏi, cả những người tò mò háu chuyện cũng thế, và không ai có thể tự dắc ý rằng đã cùng nàng chia sẻ những điều sâu kín.

Tuy vậy, nàng không thể quên rằng những người đáng ra nên gần gũi nhất với nàng – và nhất là các anh trai của nàng – đã chọn cách nghĩ xấu nhất về nàng.

Cho dù nàng yêu thích việc chơi bời, thì điều đó không tương đương rằng nàng là một người phụ nữ dễ dãi. James cũng nghĩ thế sao? Nàng đã phạm phải một sai lầm to lớn là để chàng ôm hôn mình – và hôn trả lại chàng. Chưa bao giờ nàng lại hành động như thế trước đây. Nhưng nàng cũng chưa bao giờ cảm thấy mình bị nhấn chìm bởi một sự kích thích như thế, trong niềm sung sướng như thế. Chàng nghĩ nàng để mình làm như vậy với bất kỳ ai chăng?

Một sự im lặng nặng nề bao trùm không gian và Liss cảm thấy mình bối rối đến mức nàng không tìm thấy gì để trả lời chàng hết. Ngay giây phút đó, chàng quay mắt đi và lại nhìn xung quanh.

- Được rồi. Em có những nhận xét khác không?, chàng hỏi. Theo em, làm thế nào để buổi tiệc này có thể được tổ chức tốt hơn?

Nàng tập trung vào câu hỏi. - Ở đây không có đủ ghế ngồi. Mà, các vị khách không phải đều còn trẻ nữa và hơn nữa, phụ nữ thỉnh thoảng thích ngồi tranh luận với nhau. Cần phải tìm được một sự cân đối hài hoà xác đáng: dự kiến số lượng ghế ngồi đủ cho tất cả mà vẫn để lại đủ chỗ cho mọi người có thể vận động theo sở thích của mình. Còn về phần âm nhạc, không chỉ là nó quá mạnh, mà thực sự là nó không thực sự tuyệt vời...

Nàng thấy một nụ cười khê nở ra trên môi James... - Em biết là chúng ta đang ở trong một viện bảo tàng nổi tiếng, nàng nói, nhưng theo em, âm nhạc êm dịu sẽ thích hợp hơn. Thứ âm thanh nghịch tai này không giúp mọi người bớt căng thẳng. Ngược lại, em thấy ánh sáng được bố trí hoàn hảo – nó thu hút những cái nhìn lên đồ vật trưng bày, mục đích chính của buổi tiệc, mà không được quên điều đó. Và để kết thúc thì, em nói thêm là cocktail ngon tuyệt.

Bây giờ, chàng mỉm cười chân thành với nàng. Nhưng nhanh chóng chàng lại thu về nụ cười đó, và mắt chàng lộ ra vẻ khó hiểu.

- Về chuyện ngày hôm nọ..., chàng lên tiếng với vẻ nghiêm túc.

Chàng có ý định dạy nàng một bài học sao? - Nàng tự hỏi. - Như em đã nói với anh rồi, nàng quả quyết ngắt lời, hãy quên chuyện đó đi. Em, em chẳng còn nghĩ về nó nữa.

Trong một giây ngắn ngủi, một tia sáng lạ lẫm ánh lên trong cái nhìn của chàng.

- Thật sao? - Phải, nàng khẳng định trong khi cố nở nụ cười trung tính nhất có thể. Nó chỉ là một nụ hôn, James. Không phải là sự trừng phạt kéo dài.

Rồi, không chờ chàng phản ứng, nàng bỏ mặc chàng lại ở đó và đi kiếm một ly cocktail – trong khi hi vọng rằng nó sẽ làm nàng quên đi lời nói dối quá đáng của mình.

Trong vài giây, James nhìn theo nàng. Sau khi lấy một ly trên khay do người phục vụ mang đến, nàng đi về phía một kẻ nực cười, tóc tím, đầu đội mũ chòm dài, trên đỉnh mũ có cục bông. chàng quay mắt đi với sự chán ghét. Nếu, với nàng, nó chỉ là một nụ hôn đơn giản, thì việc chàng đã không nghĩ như thế lại càng ngu ngốc hơn nữa.

Làm sao nàng có thể tỏ ra chán chường như thế? Như thế cái loại liên kết tình ái nhục cảm như vậy diễn ra hàng ngày như cơm bữa... Còn đối với chàng, còn lâu mới là trường hợp đó. Chàng biết một nụ hôn là gì, nhưng chưa bao giờ, chàng lại thấy mình bị giày vò bởi sự đam mê đốt cháy đến vậy – và nó đã gần như sắp đẩy chàng tới việc van xin nàng đồng ý cho chàng nhiều hơn.

Hẳn là, nàng cũng không được đáng giá cao hơn bồ cù của chàng, Jenny. Hời hợt và giả vờ. Tuy vậy, vài ngày trước, nàng đã không hề giả vờ chút nào, chàng chắc chắn về điều đó. Nụ hôn của nàng quá thiêu đốt, lại vừa quá dịu dàng. Ngay lúc đó, chàng đã ham muốn nữa, muốn thêm nhiều nụ hôn nữa, nhiều sự tiếp xúc nữa. Cảm giác cơ thể nàng mềm mại dựa vào chàng, cách các ngón tay của nàng bám riết luồn vào tóc chàng để giữ chàng áp vào nàng, những tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ sung sướng của nàng – tất cả những cái đó đã khiến chàng cảm thấy mình hoàn toàn lạc lối.

Nàng đã nóng rực áp vào môi chàng và chàng đã bị nàng thiêu huỷ. Chàng đã phải nỗ lực siêu phàm để dứt mình ra khỏi làn môi nàng. May mắn thay, khi chàng đã tách ra khỏi nàng, lý trí đã trở lại với chàng.

Nhưng bây giờ, trong khi nàng vừa khẳng định rằng nàng đã quên giây phút phi thường đó, thì chàng tưởng tượng nàng hiện đang đi phân phát những nụ hôn tương tự cho bất kỳ ai. Và suy nghĩ này làm chàng sôi máu lên. Thật điên loạn làm sao. Tuy là, chàng đã biết nàng sẵn sàng buông thả bản thân ngay ở giây phút đầu tiên, và nàng không hề có bất cứ nguyên tắc, lòng trung thành nào...

Nàng hẳn phải vui vẻ bầu bạn với mọi loại đàn ông mà nàng chụp ảnh cùng. Tại sao chàng lại nghĩ về chuyện đó chứ? Ngày xưa, chàng đã trải qua loại thử thách này rồi – sự tra tấn này – và chàng sẽ thực sự ngu xuẩn nếu lại phơi mình cho những nỗi đau khổ như thế lần nữa.

Không khí rất khó chịu, nàng đang đứng giữa một vòng quay những người hâm mộ. Tại sao chàng lại phải ở lại đây lâu hơn để ngắm nhìn cảnh tượng gây phẫn nộ này? Nàng ở đó, vui vẻ, hồn nhiên, lộng lẫy, ở giữa tất cả những gã đàn ông, người kết hôn, kẻ độc thân... Họ nhìn nàng một cách thèm muốn. Và đó không phải chỉ bởi tước vị công chúa của nàng. Không chỉ bởi nàng đẹp tuyệt diệu, mà còn bởi nàng có nghệ thuật làm tất cả mọi người thấy dễ chịu.

Tất cả mọi người ngoại trừ chàng. Tại sao nàng lại cần được yêu mến đến thế? Có phải nàng nghĩ rằng những người này sẽ đem đến cho nàng một tình bạn chân thành không? Và nếu như nàng không xinh đẹp, nếu nàng không phải là một công chúa – nàng liệu có thực sự tin rằng tất cả bọn họ sẽ ở đó, vây quanh nàng không?

Đây chính là thời điểm thực sự để chàng đi khỏi đây. Tất cả tâm trạng tốt đẹp của chàng đã biến mất, nhưng lúc chàng đi ra cửa, nàng đuổi theo chàng. Và lần này, chính nàng là người mỉm cười với vẻ châm biếm với chàng.

- Chuông đồng hồ đã điểm 12 tiếng rồi sao? Xe ngựa bốn bánh sắp trở thành quả bí ngô chứ?

- Anh có rất nhiều công việc phải làm sáng mai. - Ngải mai là thứ bảy, James, nàng nói với một nụ cười đắc thắng.

- Anh biết, công chúa ạ, nhưng tuy thế anh sẽ phải làm việc buổi sáng.

Nàng có vẻ lo lắng thực sự.

- Có thể vừa làm việc vất vả và vừa vui chơi mà, anh biết đó.

- Có thể. Nhưng em có giá trị hơn tất cả chuyện vui chơi này, Liss. Thật đấy.

Tại sao chàng lại nói với nàng điều này? Không dừng lại ở câu hỏi này, chàng nói tiếp:

- Em đang lãng phí những tài năng mình sở hữu. Em đang lãng phí cuộc đời mình. Liss thở hổn hển một cách vất vả khó nhọc. Đông cứng tại chỗ, nàng cố không tỏ ra nàng cảm thấy bị tổn thương như thế nào

bởi những lời nói đó. Lãng phí cuộc đời mình ư? Nói cách khác, chàng đã thấy nàng hoàn toàn không thú vị gì cả.

- Có gì trong việc này khiến em thấy thích thú – khiến em thấy vui vẻ? Mà không lo lắng một chút nào về những hệ quả hoặc về ngày hôm sau?

- Không có gì xấu khi vui vẻ trong một buổi tiệc cả, James. Làm sao chàng có thể hiểu cuộc đời nàng như thế nào chứ? Nàng cảm thấy mình cô đơn – càng ngày càng cô đơn như thế nào? Bị giày vò bởi nỗi nhớ nhà kinh khủng mà, tổ ấm mà nàng đã để mất. Thậm chí lễ hội tuyệt vời nhất trên thế giới này cũng sẽ không bao giờ có thể bù đắp được cho nỗi mất mát đó. Nhưng việc chơi bởi giúp nàng trụ vững. Giúp nàng giải sầu, không lo nghĩ nữa, giúp nàng quên đi tất cả. Và, khác với gia đình của chính nàng, mọi người chào đón nàng với vòng tay rộng mở.

- Nhưng đây là tất cả những gì em quan tâm, không phải sao?, chàng nhắc lại. Em chỉ là một cô gái bé nhỏ được nuông chiều, hư đốn và thất bại, Liss.

Cay đắng, nàng kiệt sức vì phải lấy lại tinh thần.

- Anh bắt buộc phải tỏ ra mình gia trưởng thế sao? Và anh là ai mà cho phép mình được phán xét tôi như thế? Anh dựa vào cái gì mà nói chứ?

- Chẳng gì cả. Trừ phi cách sống của em gây hậu quả lên công việc.

- Tôi vẫn đến cơ quan đúng giờ hằng ngày.

- Và em làm việc một cách sáng suốt?

- Anh tin tôi không có khả năng hoàn thành công việc phải không? - Ừm, anh đang chờ xem bằng chứng ngược lại. Em nói mình có khả năng làm việc vất vả, nhưng em chỉ đến đúng giờ, em biến mất ngay khi đến giờ nghỉ để đi mua sắm...

- Cách mà tôi sử dụng thời gian rảnh rỗi... - Miễn cho anh chuyện đấy. Anh biết. Nhưng em không làm việc thật sự. Em làm việc chơi bởi. Giữa lúc em bỏ thời gian để gõ tạp chí và lướt net, em vẫn còn chưa hiểu cách hoạt động của điện thoại.

Chàng biết rõ... Liss nhìn chàng và thấy sự giận dữ làm mất chàng tối lại. Tại sao chàng lại ghét nàng như thế? Nàng đã làm gì khiến chàng không hài lòng với nàng như thế?

Nhưng đột nhiên, cơn giận của chàng chuyển thành một loại cảm xúc khác. Lực từ trường hút họ với nhau mạnh mẽ đến nỗi họ không thể ngăn cản mình bộc lộ ra. Đó chính là ham muốn giờ đang sáng rực trong cái nhìn của James – nguyên sơ và hoang dại.

Niềm ham muốn như thể đang nóng chảy trong các mạch máu nàng, pha trộn với một cảm giác bị tước đoạt. Tất cả có vẻ biến mất xung quanh nàng – chỉ còn có James và nỗi đam mê đang rung lên giữa họ.

Một ánh đèn chớp tàn nhẫn cắt ngang sự mê hoặc. Ngay lập tức, James thốt ra một lời rửa cộc cằn và thô thiển. Rồi chàng lùi lại ngay tức khắc, trong khi nhìn nàng một cách băng giá lần cuối. Liss nhấp nháy mắt, cố bắt mình nhìn đi chỗ khác và ngăn mình đi theo chàng. Sau khi quay đi, nàng lại về tham gia bữa tiệc với các vị khách, trong khi tự động mỉm cười với người chụp ảnh.

6. Chương 6

James vừa mới nhắm mắt sau cả đêm trần trọc vì mất ngủ. Chàng sẽ phải đi làm việc, nghe những cú điện thoại đã chất thành đống. Chàng sẽ phải tập trung. Thay vì thế, chàng lại thấy mình bị ám ảnh bởi những ký ức khủng khiếp, một cơn ác mộng mà trong đó chàng lại thấy mẹ nói với chàng bằng giọng van vãn :

- Con biết là mẹ rất yêu bố con mà.

Sau đó, chàng cố bỏ đi, nhưng bà ấy lại gọi chàng.

- Và con cũng biết là mẹ yêu con... Vào lúc đó, chàng vẫn trốn chạy. " Phải, tôi chắc chắn là mẹ yêu chúng tôi, mẹ ạ. Nhưng mẹ đã tìm thấy ý nghĩa của từ tình yêu ở cuốn từ điển nào vậy ? "

Chàng tỉnh dậy và đi vào phòng tập, nơi mà chàng hi vọng sẽ thay đổi được tâm tư mình. Tuy thế, chàng không thể quét nổi những suy nghĩ, những nỗi đau xưa cũ đang sống dậy, và sự sợ hãi vì mối đe dọa từ những vết thương mới. Tất cả đổ xô vào tâm trí chàng, nỗi đớn đau, cơn giận dữ bởi mất mát và phản bội. Nhưng cũng không bằng nỗi nhục nhã khi chịu đựng việc chàng khám phá ra mình là người cuối cùng biết chuyện đó.

Mẹ chàng đã làm thế. Jenny đã làm thế. Liss cũng là loại phụ nữ mà với bọn họ – một người đàn ông sẽ không bao giờ đủ cho cô ta. Chàng không ngừng nói đi nói lại với chính mình rằng chàng không được tin tưởng Liss. Tuy thế, chàng không thể ngăn mình bị nàng thu hút. Nỗi ham muốn thiêu đốt chàng quá mãnh liệt. Và cho dù, tối hôm qua, chàng đã nói với nàng những gì chàng thực sự nghĩ về nàng, bây giờ chàng lại cảm thấy mình có tội.

Ít gì ở sau, chàng đến gõ cửa nhà Liss. Khi nàng mở cửa cho chàng, nàng rõ ràng đông cứng lại vì ngạc nhiên khi thấy chàng ở đó. Nàng nhìn chàng từ đầu đến chân nhiều lần. Theo bản năng, chàng để tay lên cằm – chàng đã không cạo râu trước khi tắm.

- Hôm nay em có đi đến Ngôi nhà Atlanta không? chàng hỏi với vẻ hồi lồi.

- Có, nhưng...

- Anh đưa em đi.

- Em có thể xoay xở một mình mà.

- Anh đưa em đi, chàng nhanh chóng lặp lại.

Chàng hài lòng là nàng sẽ đi đến đó – và rất vui là mình đến vừa đúng lúc.

- Không mang gì đi lần này sao?, chàng tiếp tục nói.

Nàng hất khuỷu tay ra dấu về phía chiếc valy đen đặt gần cửa. Chàng bước lại và cúi xuống nhắc nó lên.

- Có gì bên trong này vậy?, chàng hỏi, ngạc nhiên với khối lượng của chiếc valy.

- Những thứ đồ cho con gái, nàng trả lời mà không nhìn chàng.

James muốn nhìn thấy nàng mỉm cười.

- Phim ảnh? Kẹo bánh à?

- Không. Những đồ làm móng.

Không nói một lời nào, chàng đợi nàng quay về phía chàng và, khi nàng làm thế, chàng bắt gặp một tia nhìn vui vẻ trong đáy mắt nàng.

- Khi bọn họ trở nên rất béo, có vài cô gái không thể đánh móng chân cho mình được nữa, nàng giải thích.

James chắc chắn chưa bao giờ nghĩ đến khía cạnh của những chuyện này và không muốn ngừng lại ở đây. - Và em sẽ làm việc đó cho họ sao? Hình ảnh Liss ngồi quỳ gối, đang giữa móng chân cho một trong các phụ nữ trẻ đó, có vẻ vô thực đến nỗi chàng phải phá lên cười.

- Em có thể không có năng khiếu lập các bảng biểu và ghi báo cáo lắm, James, nàng phản đối trong khi khoá cửa lại đằng sau họ, nhưng em rất được việc với một cái giữa móng.

Với thái độ ngập ngừng, chàng hẳn phải thấy mình đang cảm thấy tràn đầy thán phục với nàng.

- Anh không bao giờ hình dung ra rằng những cái giữa móng lại quá nặng đến thế.

Ngay giây phút đó, nàng phá lên cười và, như bởi phép màu, tất cả lúng túng, trở ngại biến mất giữa họ.

- Có một máy massage bàn chân trong valy này, nàng nói trong khi ngừng cười. Và muối tắm.

- Một cái massage bàn chân sao ? Nghe thấy lời này, nàng càng bật cười xinh hơn. Rồi nàng bình tĩnh lại và mỉm cười với chàng. Chính xác theo cách mà chàng muốn nhìn thấy nàng mỉm cười như thế.

- Điều đó hơi lố bịch, em biết, nàng nói với vẻ ăn năn. - Không, không hề, chàng mỉm cười đáp lại. Mẹ anh điều hành rất nhiều hội từ thiện, nhưng anh không tin là bà ấy lại đi lo lắng cho bàn chân của ai đó.

- À vậy sao? Thế chính xác thì bà ấy làm gì?

Chàng nhún vai. Quái quỷ, vì sao chàng lại đi nói về mẹ mình?

- Cái mà bà ấy muốn.

Liss đang chờ chàng giải thích, nhưng chàng cảm thấy bị đè nén, như thể tâm trạng xấu của chàng lại bắt chợt quay lại. - Bà ấy là thành viên của cả trăm uỷ ban, chàng nói thêm một cách ngắn gọn. Việc đó khiến bà bận rộn.

Liss giờ đang đi cạnh chàng trong nhà để xe dưới tầng hầm.

- Anh và mẹ không gần gũi với nhau sao?, nàng hỏi thẳng.

- Không, không thực sự lắm. Cũng không chút nào. Tất cả đã sụp đổ từ năm học cuối cấp ba, cái ngày chàng về nhà sớm hơn báo trước. Mẹ chàng đã hấp tấp đi xuống tầng trệt. Rồi cái gã đó chậm rãi xuất hiện, với dáng vẻ ngạo mạn không chịu nổi. Bà ta biện minh rằng anh ta tới để nói về chuyện tài chính của một trong những đơn vị từ thiện mà bà điều hành.

Tất nhiên, và bởi vì chuyện đó mà bọn họ lên lầu, nơi có các phòng ngủ... Bà ta muốn giải thích với ai chứ? Với một thằng đàn độn chắc? Chàng nhận thấy Liss đang quan sát chàng với một sự chú ý cực độ trong khi chàng đặt valy trong cốp xe. Cảm thấy mình bắt buộc phải nói gì đó, chàng lại nhún vai.

- Em biết các bà mẹ ra sao đó...

Rồi chàng ngồi vào chỗ tay lái và, khi nàng ngồi xuống, chàng khởi động xe ngay lập tức, với hy vọng chủ đề này khép lại.

- Không, Liss lắc đầu nói, em không thực sự biết đâu. Tất cả bọn em đều có cả một đội bảo mẫu, rồi sau đó em đã được gửi vào ký túc. Bị bắt ngờ bởi những lời đó, chàng liếc xéo sang nàng một cái. Trước khi phát hiện ra vụ ngoại tình của mẹ mình, cuộc sống đã khá dễ chịu với chàng, trong khi rõ ràng là nó đã hoàn toàn khác với nàng.

- Còn chị em? - Bọn em gần gũi với nhau, nàng nói với một nụ cười dịu dàng. Khác tính nết, nhưng gần gũi. Kitty là chị cả trong hai đứa, nhưng chị ấy cũng dễ bị tổn thương hơn. Chị ấy luôn đắm mình trong sách vở và lúc nào đầu óc cũng như ở trên mây.

James mỉm cười thật thà.

- Và em, em thức đêm để chăm sóc cho chị ấy, có phải thế không?

- Chính xác!

Trong trường hợp đó, ai sẽ thức đêm chăm sóc cho Liss?

- Còn các anh trai của em?

- Em không gần gũi với bất cứ ai trong số họ cả.

- Tại sao? James nhận ra là chàng chưa bao giờ nghe thấy Alex nói về cô em gái nhỏ của mình. Anh ta chỉ nói rằng cô ấy rất khó tính và muốn đưa cô ấy đi khỏi Aristos trong khi chờ đợi việc kế vị được giải quyết. Liss không quá khó tính, chàng chợt nghĩ ngợi. Về phần chuyện biết xem ai trong hai chị em là người dễ bị tổn thương hơn, chàng thích để mình phán xét lúc này hơn.

- Không nghi ngờ gì là bởi vì bọn họ khác xa em, nàng trả lời với giọng dừng dưng.

Nàng không cởi mở suy nghĩ thâm kín của mình, chàng cảm thấy thế.

- Nhưng em có những người bạn rất tốt, nàng mỉm cười nói thêm.

Thật sao? Nàng cũng có vài người sao?

- Và bố anh thì sao?, nàng đột nhiên hỏi và quay sang chàng. Anh có gần gũi với ông không? James nhún ga tăng tốc thêm một chút. Mẹ chàng đã đặt một lá chắn giữa chàng với bố mình. Điều này khiến chàng càng khó tha thứ cho bà ta hơn. Chàng sẽ tiết lộ với ông ấy chuyện mà chàng đã khám phá ra hay không nói gì cả? Tình thế đôi ngả đó đã ám ảnh chàng trong một thời gian rất lâu. Cho tới ngày mà chàng biết rằng bố mình cũng đã biết chuyện. Rốt cuộc, ông ấy cũng ngu ngốc như chàng...

- Những năm gần đây, có. Một chút. Sau khi học được từ chuyện đó rằng không được mù quáng như cha mình, James đã có thêm một vài thiện cảm với ông.

Giờ bọn họ đã đến trước Ngôi nhà Atlanta. Sau khi đã tắt máy, chàng ra khỏi xe và đến lấy valy trong cốp xe.

- Chơi vui vẻ với tất cả các ngón chân đó nhé! Trước khi đi lên lối vào, nàng lấy tay ra hiệu nho nhỏ với chàng và chàng nhìn nàng đi khỏi. Mái tóc nàng buộc túm đuôi gà đung đưa trên lưng trong khi nàng kéo valy đằng sau. Chàng không có nói được là nàng có trang điểm hay không. Nhưng dù sao đi nữa, nàng cũng đẹp đến mức không thể tin nổi.

Cuối cùng, chàng quyết định không đi đến văn phòng nữa. Sau khi ngồi vào một quán bar, chàng thưởng thức ba ly cà phê và ở đó quan sát những người qua lại đang tản bộ trên vỉa hè đằng sau cửa kính. Chàng cẩn thận tránh những chồng tạp chí xếp trên vỉa hè. Không, chàng không muốn nhìn thấy cô công chúa Elissa với vẻ đẹp say đắm lộng lẫy, được vây quanh bởi những người hâm mộ nàng. Chàng muốn nhìn thấy nàng như ngày hôm nay – tươi mới và thoải mái.

Khi chàng dừng xe trước Ngôi nhà Atlanta hai giờ sau đó, tất cả bọn họ đều đã đứng ở trước cửa, dưới mái hiên, những đôi chân duỗi dài thoải mái ra phía trước. James ngay lập tức hiểu rằng bọn họ phải làm khô móng chân. Cảnh tượng gì đây, chàng thầm nghĩ trong khi kiểm chế một nụ cười.

- Liss, bạn trai vệ sỹ của chị ở đó kìa!

Liss đột ngột quay đầu lại.

- Ồ... chào các em nhé, các cô gái, chị sẽ không thể trở lại đây trước hai tuần nữa.

Nhóm phụ nữ trẻ thì thầm thất vọng trong khi nàng đi về phía James. Quãng đường đi về trôi qua rất nhanh. Nàng nói chuyện một cách yên lặng, nói một chút với chàng về vài cô gái. Khi bọn họ vào trong thang máy, chàng nhìn thấy những ngón chân của nàng. Mỗi chiếc móng lại được sơn một màu khác nhau và theo một cách phối hợp màu sắc rực rỡ, mờ ảo, lóng lánh ngũ sắc.

- Một chiếc cầu vồng đích thực đấy, chàng nói với một cái nháy mắt tinh nghịch.

- Bọn họ muốn nhìn kết quả trước khi lựa chọn!, nàng bật cười đáp lại.

- Tôi thích cái này nhất này, chàng nói trong khi ngồi xổm xuống trước mặt nàng rồi vỗ nhẹ lên ngón chân thứ 4 trên bàn chân trái của nàng, được phủ một lớp sơn màu đỏ cherry.

Thậm chí những ngón chân của nàng cũng lộng lẫy nữa...

- "Màu đỏ cá mập" – một lựa chọn rất chuẩn, nàng đáp lại với giọng nhẹ nhàng trước khi lùi chân lại. Khi cánh cửa thang máy trượt ra trong im lặng, James để ý thấy có những vết đỏ đang hằn trên cổ họng nàng. Hơn nữa, nhịp thở của nàng tăng lên, chàng nhận thấy thế. Chàng tiến lên trước và đứng vào giữa hai cánh cửa để ngăn nó đóng lại.

- Hôm nay em không lên uống một tách cà phê sao?, chàng hỏi với giọng khàn khàn.

Cái cách nàng mặc quần jeans cũng làm chàng xáo trộn đến thế? Hay là nàng sinh ra rõ ràng cũng là để tác động đến chàng?

- Em... Khuôn mặt nàng giờ đã ửng hồng hết cả lên, đến nỗi chàng phát một cách tệ hại khi phải ngăn mình vuốt ve má nàng. Rồi hạ tay xuống áo thun của nàng, khám phá xem nó đang che giấu cái gì. Chàng chết vì muốn được chạm vào nàng, được nếm nấp nàng, được...

- Em nói đúng. Đó không phải là một ý hay. Trải qua một ngày cuối tuần tốt đẹp nhé. Chàng nói rất nhanh, trước khi lùi lại vào trong buồng thang máy. Còn nàng thì bước khỏi thang máy mà không quay lại. Chàng chỉ có thời gian nhìn thấy nàng đi khuất ở chỗ rẽ của hành lang, trước khi cánh cửa đóng lại trong im lặng trước mặt chàng.

Khi nàng quay lại văn phòng sáng thứ hai sau đó, Liss cảm thấy hưng phấn lạ thường. Không chỉ bởi nàng muốn đẩy nhanh công việc tổ chức cuộc chiêu đãi ở Aristos, mà nàng cũng phải thừa nhận mình chết vì nóng lòng được gặp lại James.

Khi chàng đưa nàng về từ Ngôi nhà Atlanta hôm thứ bảy, nàng đã hiểu rất nhiều chuyện. Chàng rất thoải mái, cười với nàng bằng cả trái tim. Không còn khoảng cách nào chia rẽ họ nữa, chàng không bình phẩm gì khó chịu về nàng cả. Chỉ có ánh mắt hoàng kim nồng nhiệt rực sáng trong mắt chàng. Còn vẻ quyến rũ gợi tình của chàng, với chiếc quần jeans đó, và quai hàm không cạo râu... Cho dù chàng vẫn còn rất dễ dặt khi nói về cha mẹ mình, nhưng chàng cũng đã tỏ ra con người hơn nhiều.

Ký ức đó gần như xoá đi những lời nói nặng nề mà chàng đã nói với nàng ngày hôm trước, ở buổi tiệc. Vì thế bây giờ nàng tự nói với bản thân rằng chàng sẽ là một người bạn tuyệt vời để nàng có thể cười to, lắng nghe, và có thể dựa vào.

Nhưng sự thu hút giữa bọn họ lấy đi mọi hi vọng cho một tình bạn trong sáng đơn thuần. Và nàng cũng đã hiểu rõ rằng James, cũng như nàng, sẽ làm tất cả mọi thứ để không khuất phục lực hút này.

Nàng vừa đến ngồi ở bàn làm việc thì Katie mang thư tới.

- Cô và James dường như rất vui vẻ ở buổi khai mạc triển lãm đó, cô ta nói với một vẻ ngây thơ giả tạo.

- Cô đã ở đó à?

- Không, không thực sự thế.

- Ồ...

- Cô chưa hề xem hình trong báo?

- Tôi không bao giờ xem nó cả, Liss đáp lại, cảm thấy tim mình đang đập dữ dội.

- Cô nên xem – bọn tôi nhìn thấy cô thường xuyên trên đó, và cô thật lộng lẫy.

Người tổng đài viên mỉm cười, nhưng không có chút chân thật nào cả.

- James và cô có vẻ... rất tập trung vào nhau, cô ta nói thêm. Liss vẫn im lặng, tính tọc mạch của Katie thật vô ích...

- Những công việc chuẩn bị cho bữa tiệc thế nào rồi?, cô ta lại hỏi. Cô thật may là James đã giao việc này cho cô.

Không khó để đoán ra ý cô ta là gì, Liss thầm nghĩ, đã phòng bị từ trước. Katie – cũng như đám nhân viên còn lại – nghĩ rằng nàng nhận được nhiệm vụ này nhờ trao đổi một cuộc phiêu lưu tình ái với ông chủ.

Cổ phủ nhận thì ích gì chứ? Sau cùng thì, Katie và những người khác có quyền tự do suy nghĩ những thứ họ muốn.

- Tôi tin là anh ta giao phó việc đó cho tôi là bởi vì tôi biết rõ Aristos.

- Phải, dĩ nhiên rồi, Katie công nhận với vẻ ngờ vực. Ngay khi cô ta ra khỏi văn phòng của nàng, Liss bối rối trong chồng thư báo rồi tìm thấy tờ báo nổi tiếng. Bức ảnh cho thấy khuôn mặt nhìn nghiêng của bọn họ, nàng và James, mặt đối mặt, như Katie đã nói, rất tập trung vào nhau...

Nàng sẽ phải cẩn thận giữ khoảng cách hơn, nàng thầm nghĩ. Cho dù là, hôm thứ bảy, nàng đã cảm thấy mình rất vui với James. Nhưng chuyện ngồi lê đôi mách đã lan truyền rồi và nàng sẽ không để nó phá hoại công việc của mình. Nàng muốn thành công – bởi chính bản thân nàng.

Vào lúc ăn trưa, nàng vẫn không nhìn thấy James. Trong khoảng giữa chiều, nàng gọi Katie.

- Cô có biết James ở đâu không?

-Ở Melbourne. Cô vẫn chưa biết sao?

-Chưa. Katie có lẽ sẽ hiểu rằng nàng không quá gần gũi với chàng, Liss tự nói với bản thân – trong khi hi vọng rằng giọng nàng đã không để lộ ra sự thất vọng.

Nàng không muốn hỏi khi nào chàng sẽ quay lại. Những ngày sau đó trôi qua với vận tốc chóng mặt. Liss đặt hết trí lực vào những công việc chuẩn bị và từ chối nỗi hoảng sợ thỉnh thoảng lại hiện ra trước mắt.

Nàng gửi email cho Cassie nhờ sự trung gian của Sebastian, để đưa cho anh trai những dự báo rõ ràng về chuyến đi của nàng tới Aristos. Tất nhiên, Liss không trông chờ cô bạn nàng sẽ tới buổi chiều tối. Sau tất cả vụ ầm ầm xoay quanh chuyện Sebastian thoái vị, cặp đôi này không hề muốn gây ra những tin đồn chút nào nữa, cũng không muốn trưng mình cho thói thọc mạch đời tư của giới báo chí. Không ai trong các anh trai còn lại của nàng sẽ đến. Alex đã quá đỗi lo lắng cho việc tìm kiếm kim cương và những bấp bênh xoay quanh chuyện thừa kế ngai vàng, còn Andreas thì quá bận với Holly, vị hôn thê trẻ của anh ấy.

Liss sẽ là thành viên duy nhất trong gia đình hoàng gia ở buổi tiệc khánh thành. Dù nàng hiểu được những lý do của bọn họ, nhưng nàng vẫn muốn có một ai đó là bạn bè, người thân có mặt bên cạnh nàng. Mặt khác, nàng cũng rất muốn các anh trai sẽ chứng kiến thành công của mình. Nhưng chuyện đó sẽ không như vậy. Ngược lại, nàng hy vọng một cách chắc chắn về việc gặp lại Cassie trong những ngày sau đó.

Nàng tiếp tục làm việc hăng say, kiểm tra đi kiểm tra lại những tiểu tiết nhỏ nhất. Bởi nàng muốn sự hoàn hảo. Về tất cả mọi mặt. Ngày lại ngày, nỗi lo sợ của nàng dần dần tăng lên, trộn lẫn với niềm phấn khích và sự nóng lòng chờ đợi. Cuối cùng thì nàng không còn khả năng ăn và ngủ nữa.

Nàng cũng nhớ James nữa. Hàng ngày nàng đều hi vọng chàng xuất hiện ở cơ quan và ngày nào nàng cũng phải vượt qua nỗi thất vọng của mình. Vì thế, nàng kết thúc bằng việc chạy qua chạy lại theo một phương thuốc quen thuộc của mình – nàng đi chơi và đi nhảy, để làm nguôi đi một chút cảm giác mất mát không chịu nổi đang thiêu đốt nàng.

Sau khi thấy bức ảnh trên báo, James quyết định đổi ngày quay lại Sydney của mình cho tới ngày hôm trước chuyến đi đến Aristos. Thực tế, chàng e sợ mình không thể cưỡng lại được cám dỗ và chàng không muốn mạo hiểm để trở thành con mồi của các thợ săn ảnh. Chàng nhất định phải tránh xuất hiện lần nữa với Liss trên các tờ báo lá cải, và bởi lần này chuyện sẽ bùng nổ không gì kiểm soát được.

Vả lại, chàng biết rằng ở cơ quan không thiếu những cái nhìn soi mói. Cho dù chàng cảm thấy mình hoàn toàn có khả năng đương đầu với chúng, thì chàng vẫn muốn bảo vệ cuộc sống riêng tư của mình. Nỗi nhục nhã phải chịu đựng sau sự phản bội của Jenny đã quá đủ cho chàng rồi. Nếu Liss và chàng có gì đó để sống chung, thì bọn họ sẽ làm thế, nhưng sẽ không ai biết chuyện đó. Vì thế vào lúc này, sự xa cách về mặt địa lý sẽ tốt hơn.

Khi rớt cuộc chàng cũng về tới Sydney, chàng đi thẳng đến cơ quan, nhưng tất cả nhân viên đều đã đi khỏi. Chàng rất muốn gặp lại Liss đến nỗi chàng quyết định lộ diện ở các sàn nhảy. Một giờ sau, chàng tìm thấy nàng.

Khi chàng nhìn thấy nàng, nàng đang lắc lư cơ thể tuyệt đẹp của mình theo điệu nhạc, chàng phát điên lên vì không thể hồi hã lao tới chỗ nàng. Chàng ngắm nhìn nàng từ lúc cái bao lơn nhô lên trên sàn nhảy, trong khi cố kiểm soát những phản ứng nguyên sơ của mình khi muốn sở hữu cơ thể nàng. Chàng chỉ có thể nghĩ về một thứ duy nhất – về nụ hôn nồng cháy mà họ đã trao nhau và những nỗ lực phi thường mà chàng đã phải cố gắng để không chạm vào nàng.

Chàng đến chết vì muốn bắt đầu lại. Chàng biết rằng nó sẽ tuyệt vời và chàng lơ đãng nghĩ rằng đối với nàng, nó chỉ là một nụ hôn. Nàng đã chìm trong mê say, chàng đã thấy, và cảm nhận được điều đó. Và điều đó thật tuyệt vời, bởi vì chàng cũng bị như thế.

Ham muốn được ôm nàng trong vòng tay mãnh liệt đến nỗi chàng cảm thấy mình không thể đứng lại đây lâu hơn nữa. Chàng nhìn xung quanh mình. Rất nhiều gã đàn ông khác cũng đang ngắm nhìn nàng. Liss đang nhảy giữa những người phụ nữ khác – tất cả đều rất quyến rũ, nhưng nàng chính là người thu hút mọi ánh nhìn. Nàng chính là người mà tất cả bọn họ đều ham muốn.

Và chàng cũng ham muốn nàng. Mà không có một chút lãng mạn nào. Đó là một sự ham muốn xác thịt

thuần túy. Không cần phải làm gì nhiều để cơ thể họ háo hức lẫn nhau, chàng thâm nghĩ. Một ngọn lửa bùng lên nhanh, dữ dội và nó sẽ kết thúc.

Chuyện này sẽ khác với chuyện chàng đã trải qua với Jenny, bởi vì, lần này, chàng không còn mù quáng nữa. Chàng đã biết mình không thể tin tưởng ở Liss. Về phía nàng, nàng sẽ không thấy đau khổ và sẽ tìm thấy một người thay thế, thậm chí trước cả khi chàng quay lưng đi với nàng.

Chàng siết chặt quai hàm để kìm nén cơn giận đang hiện hữu bên trong bởi suy nghĩ đó. Chàng nhất định cần phải giữ kiểm soát những cảm xúc của mình.

Trong vài giây, chàng tiếp tục nhìn nàng, nhưng chàng sớm không thể chịu đựng nổi việc này nữa. Bất thành linh, chàng đi khỏi chỗ đó mà không chào ai hết.

Ngày mai, bọn họ sẽ bay đến Aristos. Nàng và chàng. Một mình. Sẽ không có thợ săn ảnh ở gần bên, chàng tự nói với bản thân khi rời khỏi sàn nhảy. Và thời điểm phải đương đầu với sự thu hút rung lên không gì lay chuyển nổi giữa họ sẽ tới.

7. Chương 7

- Em đã đi ngủ muộn à?, James hỏi khi mở cửa xe cho nàng.

Đôi mắt được che giấu dưới cặp kính đen dày cộp, Liss lắc đầu. Sau đó, cả hai bọn họ đều giữ im lặng trong suốt chặng đường đi đến sân bay. Nhưng bầu không khí trĩu vì giữa bọn họ đang bùng cháy, gần như sắp nổ tung. Không dám nhìn James, nàng quay đầu ra phía cửa kính. Chàng quá đẹp trai, trong một chiếc áo thun trắng làm tôn lên cơ thể mạnh mẽ của chàng. Còn chiếc quần jeans đó vừa thanh lịch lại vừa thoải mái, nó làm cho đôi chân chàng dài thêm hơn, cơ bắp hơn nữa... Nàng cảm thấy mình bị giầy vò bởi một khao khát không thể cưỡng lại được chạm vào chúng.

Tối hôm qua, nàng đã nhảy đến đêm khuya để đốt cháy hết năng lượng của mình. Bây giờ, nàng mệt mỏi và các dây thần kinh đang hoạt động dữ dội. Mỗi lần nàng nhìn chàng, chàng lại mỉm cười với nàng theo một cách khiến nàng run rẩy.

Cuối cùng họ cũng lên máy bay và nàng ngồi vào chỗ của mình với cảm giác khuây khoả nhẹ nhõm. Nói chung, trong khoang hạng nhất luôn còn các ghế trống, vậy nên nàng sẽ có thể ngồi trải ra một cách thoải mái. Nàng bỏ trong túi ra chai nước và lọ dầu thơm của mình – tất cả những vật nhỏ nhỏ đó là những thứ nàng luôn cần đến để khiến chuyến đi của mình dễ chịu hơn. Rồi nàng nhận ra James đang ngấm nhìn nàng một cách kiên nhẫn, chàng đang đứng trên lối đi chia cách các hàng ghế.

- Chỗ em đang chiếm là chỗ của anh, chàng nói trong khi nở một nụ cười khiêu khích với nàng.

Nàng nhận thấy chàng nói đúng sau khi kiểm tra nhanh lại vé của mình.

Một tia sáng tinh nghịch ánh lên trong đôi mắt nâu của James.

- Em không muốn ngồi cạnh anh à? Nàng cảm thấy mình ngay lập tức tràn đầy một cảm giác tuyệt vời. Chàng sẽ phản ứng lại thế nào nếu nàng thẳng thắn trả lời chàng? Nàng đã muốn được ngồi lên chàng, không phải ngồi cạnh chàng. Nàng muốn cười lên cặp đùi dài và mạnh mẽ của chàng – cảm nhận làn vải quần jeans của chàng áp vào làn da trần của nàng. Nàng muốn luồn những ngón tay mình xuống dưới chiếc áo thun trắng của chàng để cảm nhận hơi ấm của cơ thể chàng – da chàng trơn nhẵn hay là phủ một lớp lông mỏng?

- Nhưng em có thể cứ ở đó nếu em muốn, chàng nói thêm, với cái nhìn tinh nghịch.

- Anh chắc chứ?

Nàng không thể bỏ mắt khỏi gương mặt chàng. Nàng cần phải bình tĩnh lại, nàng tự nói với mình khi đứng lên.

- Anh là ông chủ, nàng nói thêm không suy nghĩ.

- Còn em, công chúa, chàng nói. Thật thú vị, như trò chơi quyền lực, em không thấy thế sao? Theo em, ai sẽ phải ở dưới người kia?

Ở dưới người kia? Chính xác thì bọn họ đang nói về cái gì đây?

Liss tìm kiếm một cách tuyệt vọng một lời đối đáp thích hợp. - Hôm nay anh đã nói là cương vị công chúa của em không cho phép em hưởng một sự đối xử đặc biệt cơ mà.

- Đúng vậy, chàng nói khi ngồi xuống cạnh nàng. Và thực tế chuyện em là nhân viên của anh cũng không cho phép anh được hưởng một sự đối xử đặc ân trong lãnh vực này, chàng nói tiếp, vẫn với giọng dịu dàng như thế.

- Anh nói tới lãnh vực nào cơ ? Liss hỏi, trong khi cố kìm nén những cơn rung mình tuyệt vời đang lan tỏa trong nàng bất chấp nàng không muốn.

- Em biết rất rõ điều đó...

Cái nhìn của chàng dính chặt lên nàng, trong khi đẩy nàng phải đối mặt một cách thẳng thắn.

Nàng giữ im lặng một giây và cài dây thắt an toàn của mình lại.

- Chính anh đã nói rằng đó không phải là một ý hay, James.

- Em cũng đã nói thế. Và cả hai chúng ta đều có lý. Việc đó chắc chắn hoàn toàn ngu ngốc.

Khi chàng nhắc cầm nàng để bắt nàng phải nhìn vào chàng, nàng run rẩy dữ dội với sự tiếp xúc của các ngón tay chàng.

- Nhưng cũng có vẻ là chúng ta không thể phớt lờ nó được.

Không thể kìm nén lại những làn sóng tuyệt diệu đang ồ ạt ở bên trong, nàng dứt cầm mình ra, nhưng vẫn không ngừng nhìn vào mắt chàng.

- Vậy nên, chàng thì thầm. Hãy nói chuyện với nhau thân mật. Máy bay gì ở đã bắt đầu chạy trên đường cất cánh. Liss cảm thấy hoàn cảnh này đã thoát khỏi tầm kiểm soát của nàng và cố gắng lấy lại bình tĩnh.

- Anh có chắc nơi đó là một lựa chọn phù hợp cho chuyện này không? - Tại sao nó lại không phải thế chứ ? chàng đáp lại với một ánh nhìn sáng rực lên trong đáy mắt. Chúng ta có khá nhiều thời gian trước mắt. Em có một ý tưởng tuyệt hơn để bận rộn rồi sao ?

Nhìn sâu vào mắt James, Liss thấy tia sáng phản chiếu lại những ảo ảnh đam mê của chính nàng. Nhưng rồi cuộc nàng khép mí mắt lại để cắt đứt sự lôi cuốn, trong khi máy bay thì lấy đủ vận tốc để cất cánh khỏi mặt đất.

Nàng nhắm mắt chỉ cho đến lúc máy bay đã đạt đến độ cao mà nàng cho phép mình hít thở trở lại.

- Nói chuyện giúp đỡ hơn, cuối cùng nàng trả lời. Chàng bật cười. Nhưng, nàng không thật sự thấy có gì đáng buồn cười cả. Ngược lại là khác... Nhưng bởi vì chàng muốn nói những chuyện thân mật hơn, có lẽ nàng sẽ có thể muốn lợi dụng điều đó để đặt cho chàng vài câu hỏi đã quay cuồng trong đầu nàng được một thời gian rồi.

- Anh không bao giờ cho phép mình thực sự vui chơi sao, James ?

Ngay lập tức, chàng dịu lại và đặt tay lên bàn tay nàng. Nàng cảm thấy phát điên vì phải tập trung.

- Em muốn nói gì ở chuyện đó?, chàng hỏi, có vẻ ngạc nhiên. - Anh chưa bao giờ xuất hiện trong những chuyên mục xã hội thượng lưu của các báo hay tạp chí nào. Tuy vậy, gia đình anh cũng gần như nổi tiếng ở Sydney bằng với gia đình em ở Aristos. Và thỉnh thoảng, anh không thật sự có vẻ vui chơi gì cả.

- Anh có vẻ gì?

Sau khi suy nghĩ vài giây, nàng chọn cách trả lời thành thật.

- Anh thường xuyên có vẻ rất tập trung. Và dè dặt. Thỉnh thoảng, nàng đã thấy chàng cũng có vẻ khép kín bản thân nữa, như thể chàng đang suy nghĩ kinh khủng về điều gì đó. Những lo lắng của chàng liên quan đến công việc hay một người phụ nữ?

- Anh bị ết làm thế nào để có những khoảng thời gian dễ chịu, công chúa ạ, chàng trả lời với giọng chậm rãi và chậm chọc nhẹ nhàng. Rồi chàng nhìn nàng bằng một cái nhìn thấu hiểu.

Một lần nữa, những ảo ảnh tưởng tượng khôu gợi lại quay cuồng trong tâm trí nàng. - Không phải bởi người ta nhìn thấy ảnh em trên mọi tờ báo lá cải là những người khác phải làm điều tương tự như thế, chàng lại nói tiếp. Anh không cần quảng cáo để chứng tỏ là mình đã trải qua những quãng thời gian tươi đẹp.

Những ngón tay chàng siết chặt trên tay nàng, ngăn nàng rút tay ra.

- Anh thích sống những khoảng thời gian riêng tư theo cách hoàn toàn kín đáo hơn, công chúa ạ. Không phải phô bày chúng lên mặt báo. Đó là một trong những lời trách mắng mà các anh trai nàng thường xuyên nói với mình, nàng thầm nghĩ với nỗi cay đắng, trong khi rút được tay mình ra.

- Anh không nên tin vào tất cả những gì đọc được trên báo chí.

Cái nhìn của chàng tối lại.

- Thật sao?, chàng hỏi trong khi gan bàn tay của chàng vuốt ve những ngón tay nàng.

Vào lúc này, nàng thấy khuôn mặt chàng khép kín lại. Rồi chàng hít thật sâu, như thể chàng cố gắng bình tĩnh lại.

- Nói thực là, một thời gian rồi, anh tự đặt cho mình một câu hỏi rất tò mò về em, chàng lại nói tiếp. Nàng chọn giữ một vẻ mặt hoàn toàn đứng đưng. Các phóng viên đã viết mọi loại chuyện rác rưởi, thỉnh thoảng lấy lại những tấm ảnh cũ mà họ gán ghép các lời thuyết minh rồi ghép Liss với những con người mà nàng còn chưa bao giờ gặp nữa.

James rướn người về phía nàng và trầm giọng xuống.

- Có thật là em không hề mặc đồ lót dưới váy dạ hội không? Liss không thể ngăn mình mỉm cười.

- Đó là một bí mật, nàng trả lời trong khi cảm thấy cả tâm trạng dễ chịu của mình lại quay trở lại.

Rồi nàng không thể ngăn mình khiêu khích chàng.

- Anh có ý định khám phá ra câu trả lời không ?

- Anh sẵn sàng đánh cược, chàng đáp lại mà không một giây lưỡng lự.

Liss cảm thấy gần như choáng váng bởi lời đáp lại của chàng.

- Em không bao giờ đánh cược.

- Em có lý đấy. Ở vị trí của em, anh cũng sẽ giữ mình an toàn khỏi việc đó, chàng nói với sự ranh ma.

Chàng chắc chắn đang muốn làm nàng nhớ lại cuộc chạy đua của họ trong cầu thang bộ.

- Ai sẽ đủ ngu ngốc để đánh cược ngược lại cho một điều hoàn toàn hiển nhiên chứ?, chàng nói thêm.

Liss muốn đáp lời, nhưng trí óc nàng đang không hoạt động nhanh như thông thường.

- Anh rất tự tin vào bản thân.

- Đúng thế, thực vậy. Em muốn biết tại sao không? Chàng rút tay khỏi tay nàng và cầm lấy một lọn tóc của nàng, trước khi khẽ kéo nó nhẹ nhàng để Liss quay đầu lại về phía chàng lần nữa. Khi nàng bắt gặp ánh nhìn của chàng, nàng cảm thấy mình hoàn toàn bị mê hoặc.

Không cưỡng lại, nàng để chàng kéo mặt nàng về phía mặt chàng.

- Anh sẽ nói cho em điều đó, chàng thì thầm. Những ngón tay chàng bỏ tóc nàng ra trước khi trượt lên má nàng. Cái vuốt khẽ sượt qua nhẹ nhàng thật tuyệt diệu, như thể nó làm những ngọn pháo hoa nhỏ li ti bùng cháy lên trong nơi sâu thẳm nhất của cơ thể nàng. Nhưng trên hết, chính là miệng nàng đang đòi hỏi

những ngón tay của James chú ý đến nó. Nàng khẽ hé mở nó, chỉ một chút. Chàng đã đoán được nhu cầu của nàng.

Những nếp nhăn nhỏ vòng quanh mắt chàng sâu hơn trong một giây. Rồi những ngón tay chàng rời khỏi cằm nàng và, chậm rãi, với một sự êm dịu ngọt ngào, chàng lướt những ngón tay lên môi nàng. Dưới những vuốt ve của chàng, nàng cảm thấy miệng mình trở nên khô đi, đầy đặn, và sốt ruột. Nàng đang khát – khát làn môi chàng.

Đột nhiên, chàng hạ ngón tay xuống cổ nàng, trước khi dừng lại một giây ở chỗ cuống họng nàng. Nàng đã muốn nói gì đó, nhưng không tìm thấy gì để nói hết. Nàng thậm chí còn không còn có thể suy nghĩ được nữa. James hạ mắt xuống và nàng thấy miệng chàng nở một nụ cười mà nàng yêu thích. Cùng lúc đó, chàng trượt ngón tay xuống thấp hơn, xuống giữa khe ngực nàng. Rồi chàng liếc mình sang một bên và, với một sự chậm rãi có cân nhắc tính toán, lướt qua một đầu nhũ hoa của nàng.

- Ít nhất anh biết là em không mặc áo lót ngực. Liss nhìn xuống tay James. Nàng cảm thấy những đầu núm vú của mình phồng lên lên, cứng lại dưới những ngón tay của James. Dưới lớp vải mỏng của áo nàng, chúng giờ đang hiện ra lộ liễu – chúng đang ngẩng lên, dâng mình cho những cái mơn trớn của chàng.

Lại nhìn vào mắt chàng lần nữa, nàng nhận thấy chàng hoàn toàn giữ kiểm soát bản thân. Trong khi những cái vuốt ve tối thiểu nhất của chàng cũng làm nàng tan chảy. Nàng đã rất muốn chàng cũng bị tác động như nàng.

Nàng đẩy tay chàng ra và thỉnh linh ngồi thẳng lên.

- Em rung mình là bởi gió điều hoà, nàng nói bằng giọng điềm đạm nhất có thể. Em luôn thấy lạnh trong máy bay.

Nghe thấy những lời này, chàng phá lên cười, một nụ cười nóng bỏng và nhục cảm tới nỗi nàng cảm thấy mình còn tan chảy thêm hơn nữa. - Coi nào, coi nào..., chàng nói với giọng châm chọc. Vậy, tại sao em lại quá nóng ở đây vậy?

Ngay khi đang nói, chàng để tay mình trên trán nàng.

-Cơ thể tuyệt đẹp của em còn nóng ở chỗ nào khác nữa, công chúa?, chàng hạ giọng nói thêm. Liss lại đưa mắt lên nhìn vào mắt chàng lần nữa. Chúng thật ám muội và choán đầy dục vọng ham muốn. Nàng hoàn toàn nhận ra rằng nàng đang để mình chìm đắm vào trong đó. Nếu chàng hôn nàng, nàng sẽ đánh mất mình trong đó mất.

Lực hút nhục cảm rung lên giữa bọn họ lôi kéo nàng đi dù nàng không mong muốn. Nàng cảm thấy mình bốc cháy – khắp mọi nơi. Liệu chàng có cảm thấy thế không?

James khẳng định ham muốn của mình, nhưng không hoàn toàn buông thả vào nó, chàng vẫn làm chủ tình huống.

- Có phải anh luôn cố thử ngủ với những thư ký của mình không?

Rõ ràng thấy buồn cười, chàng lại tựa vào lưng ghế.

- Chỉ với những ai có những số đo đủ điều kiện, tóc nâu và mắt không lạnh lùng thôi.

Nàng làm điệu bộ suy nghĩ một lát.

- Maria, ở bộ phận kế toán, chắc là có thể.

- Cô ta có một ông chồng và hai đứa con. Chuyện sẽ phức tạp và anh thì luôn tránh né những rắc rối.

- Thật sao? Vậy anh làm thế nào với chuyện đó? - Ban đầu, anh cư xử một cách thành thực, sau đó anh tập trung vào khía cạnh thuần túy xác thịt của việc đó, trước khi kết thúc theo cách thực thà và nhanh gọn.

Nàng cắn vào bên trong má mình. Chàng đã thẳng thắn, ngắn gọn và súc tích. Bây giờ, nàng biết mình đang vướng với chuyện gì.

- Và anh dự định đối xử như thế với em?

- Em biết rất rõ là chúng ta đã bắt đầu rồi, người đẹp của anh ạ.

Phải, những việc đó có vẻ không đơn giản như thế đối với nàng.

- Và rằng chúng ta sẽ tiếp tục, chàng nói tiếp. - Đối với anh, tất cả có vẻ đúng là vậy!, nàng cảm thán với một giọng thư thái giả tạo. Nhưng anh không phải là người duy nhất được quyết định.

- Đừng nói với anh là em vẫn chưa có quyết định của mình đấy. Em sẽ trả lời thế nào cho chuyện này?

- Anh không kiên căng đâu, chàng nói tiếp. Anh thảng thẩn. Vả lại, cả hai chúng ta đã vượt khỏi chuyện này một chút rồi, không phải sao?

Chàng nhẹ nhàng nói, trong khi mắt nhìn ngầu nghiêng miệng nàng. Liss cảm thấy những cái vuốt ve của cái nhìn của chàng trên môi nàng.

- Nếu chúng ta buông thả trong đó, chúng ta sẽ cắt được gánh nặng. Ngực nàng siết chặt lại. Vậy ra, chàng muốn cởi bỏ gánh nặng... Chàng từ chối vẫn bị nàng thu hút, nàng thầm nghĩ trong khi kìm nén cơn rung mình lướt qua cơ thể, trong một hỗn hợp trộn lẫn giữa ham muốn và thất vọng.

James lấy hai tấm chăn nhẹ trong ngăn trên đầu họ rồi nghiêng người về phía nàng để tháo dây an toàn ra. - Anh sẽ để em ngồi thoải mái hơn một chút, chàng nói trong khi trải một trong các tấm chăn lên người nàng và làm điều tương tự với chàng. Anh không muốn em nhiễm lạnh.

Chàng mỉm cười, không ý thức được những cảm xúc trái ngược mà chàng khơi dậy trong nàng. Nhưng khi chàng kéo nàng dựa vào chàng, nàng không còn nghi ngờ gì nữa và một hơi ấm không cưỡng lại được truyền đi khắp cơ thể nàng, nối tiếp là niềm ham muốn được cảm nhận cơ thể chàng sát gần cơ thể nàng hơn nữa. Mắt chàng đã trở nên mở to và có vẻ đang đọc thấu trong nàng – như thể chàng chính xác đoán được nàng đang cảm thấy gì.

- Giờ em đã đủ ấm chưa? Giọng chàng là một lời thì thầm, ngay gần sát môi nàng. Nhưng James vẫn còn ở quá xa nàng. Liss tập trung vào miệng chàng đến nỗi nàng không thể trả lời chàng được.

- Công chúa?

Nàng ngẩng cằm lên và nếm nụ cười của chàng trong khi đặt môi nàng lên môi chàng. Liss đã có ý định làm việc này chậm rãi. Định giữ kiểm soát bản thân mình. Định giấu diếm chuyện nàng bốc cháy vì chàng như thế nào. Nhưng miệng nàng tự động mở miệng ra trên miệng James. Nàng lại đón chào lưỡi chàng lần nữa mà không kiềm chế, để nó lôi kéo lưỡi nàng như lần đầu.

James ôm mặt nàng trong hai tay, một cách chắc chắn. Trong vài giây, nụ hôn trở nên bùng cháy, và nàng cảm thấy run rẩy vì vui sướng. Nàng muốn chàng hoàn toàn vào trong nàng.

Khi chàng tách mặt mình ra khỏi mặt nàng để nhìn nàng, nàng không thể che giấu được sự cuồng say đang chiếm hữu mình.

- Đừng kích động quá, công chúa, chàng thì thầm với một nụ cười nửa miệng. Đó chỉ là một nụ hôn thôi.

Nó chắc chắn giá trị hơn thế, và chàng biết điều đó cũng như nàng. Đột nhiên, nàng cảm thấy một sự sợ hãi lướt qua. Mối quan hệ với James có thể sẽ tước mất tất cả lòng tự tôn của nàng – và tất cả phẩm giá của nàng. Nhưng chàng đẩy lùi nỗi sợ hãi của nàng trong khi lại chiếm lấy miệng nàng với sự đam mê. Sự kiểm soát ít ỏi còn lại của nàng ngay lập tức bay biến đi mất. Nàng đưa tay lên đầu James rồi vùi những ngón tay mình vào tóc chàng. Mắt khép lại, nàng để mình bị cuốn đi bởi những cảm xúc và những luồng hơi bốc đang chiếm lấy những giác quan của nàng. Say sưa sung sướng, nàng khẽ nhấc hông lên.

- Bình tĩnh nào, người đẹp...

James tách miệng khỏi miệng nàng và vuốt ve cánh tay nàng. - Tới lúc chúng ta làm chuyện này lần nữa, chàng mỉm cười nói tiếp, đó sẽ là trong hoàn cảnh thuận lợi hơn. Việc đó sẽ diễn ra chậm rãi, trong một chiếc giường, với thật nhiều chỗ trống và không có ai xung quanh để em có thể hét lên được.

Liss đẩy lui hình ảnh khiêu dâm đã choán mắt nàng trong một giây.

- Điều gì khiến anh nghĩ em sẽ hét lên chứ?, nàng hỏi với một giọng mà nàng muốn nó điềm tĩnh và mỉa mai.

Nhưng nàng nhận thấy trong cái nhìn của chàng rằng chàng không bị lừa bịp.

- Anh sẽ làm tình với em cho tới lúc em hét lên, chàng nói trong khi rọi tới nàng một cái nhìn thiêu đốt.

8. Chương 8

Với dự cảm phóng túng của mình, James Black còn nguy hiểm hơn cả trong vai trò ông chủ khi dạy cho nàng một bài học. Hiện giờ chàng có vẻ đã có quyết định của mình, chàng ném mình vào một cuộc tấn công chậm rãi và buông thả. Và Liss sẽ đầu hàng thôi. Làm sao nàng có thể cưỡng lại được sự cám dỗ? Cưỡng lại dự vọng không thể lay chuyển nổi đang ăn mòn, đang thiêu đốt nàng?

Chàng đã trượt tay xuống dưới tấm chăn và vuốt ve ngực nàng. Nàng rung mình run rẩy trong khi đầu nhũ hoa của nàng cứng lại lần nữa.

- Không khí điều hoà thật khó chịu, chàng thì thầm trong khi kéo chăn trên người nàng lên cao hơn.

Rồi chàng lại tiếp tục mơn trớn một đầu nhũ hoa của nàng.

- James... - Có chuyện gì? Anh đơn giản chỉ định làm em ấm lên một chút thôi, công chúa ạ. Em hoàn toàn căng thẳng và có vẻ bị lạnh...

- Nếu anh tiếp tục, em sẽ làm điều tương tự với anh đấy.

Chàng bật cười trề miệng và nhìn gợn cảm kinh khủng.

- Anh sẽ rất thích ngồi coi chuyện đó đấy.

- Anh không biết em rồi, nàng nói với chàng với vẻ thách thức.

- Vậy sao, chứng tỏ cho anh thấy em là ai đi, anh cho phép. Nàng quay về phía chàng, sát lại gần chàng đến hết mức độ cái ghế ngồi cho phép. Rồi nàng trượt bàn tay vào dưới áo thun của chàng. Nàng đã muốn làm thế từ lúc bọn họ gặp nhau ngày hôm nay rồi. Sau khi đã đặt gan bàn tay lên thân người lực lưỡng của chàng, nàng nhẹ nhàng thám hiểm làn da chàng rồi từ từ nhấm nháp, tận hưởng hơi ấm của chàng. Sau đó, không thể kiềm nén sự nóng lòng của mình, nàng lần theo đám lông mọc dài theo chiều dọc trên thân người chàng, lần xuống về phía thắt lưng quần jeans của chàng. Ngay cả khi nàng chỉ dùng một tay và nàng không nhìn thấy được việc mình đang làm, nàng không gặp khó khăn chút nào trong việc tháo chiếc thắt lưng da ra.

Hơi thở của James trở nên bấn loạn hơn. Tuy vậy, mặc dù đã rất cố gắng, nhưng nàng không mở được khoá quần của chàng ra thành công. Làn vải quá căng chặt trên cái vật cương cứng hết cỡ của chàng. Nàng cũng đành phải vuốt ve chàng qua làn vải. Nàng cảm thấy mình thất vọng kinh khủng – nàng muốn cảm nhận nó trần trụi trong bàn tay nàng. Giá như nàng có thể làm việc này một cách kín đáo, nàng thích ngậm nó trong miệng.

James hẳn đã phải đoán ra những suy nghĩ của nàng, bởi cái nhìn của chàng đã trở nên hơi sốt ruột. Chàng đặt tay mình lên tay nàng, dịu dàng nhưng đủ chắc để giữ tay nàng đứng im.

- Anh không thể để em tiếp tục nữa được, chàng nói với giọng khàn khàn.

- Tại sao?, Liss thì thầm.

Nàng muốn của quý của chàng được thả ra và nàng thấy tiếc nuối vì không được ngắm nhìn nó. Nó quá rắn chắc, quá mạnh mẽ...

- Em biết mình đang làm gì phải không?

- Em nghĩ thế, nàng mỉm cười trả lời. Chàng mỉm cười lại với nàng. Nụ cười nóng bỏng không tin nổi, chứa đầy dự vọng và không còn chút dấu vết nào của sự giấu cợt hay mỉa mai. Liss cảm thấy mình tan chảy. Chàng đoán được điều đó và lợi dụng nó để kiểm soát lại bản thân.

Nhẹ nhàng, chàng cầm hai bàn tay nàng bằng một tay và kéo nàng về phía chàng, đến mức mà nàng thấy mình gần như đang ngồi trên ghế của chàng. Chàng đặt nàng ngồi theo cách khiến một vai và phần lưng trên của nàng dựa lên bả vai cơ bắp của chàng, để cả hai bọn họ ngồi quay nhìn ra phía cửa sổ. Rồi, dưới tầm chắn, chàng trượt những ngón tay xuống phần thân trên của nàng và xoay tròn đỉnh nhũ hoa của nàng với ngón cái và ngón trỏ. Cùng lúc đó, chàng hôn lên cổ nàng. Liss nhắm mắt và buông thả mình vào trong những cái vuốt ve mơn trớn của chàng. Nàng ham muốn chàng, với cả cơ thể mình, với cả tâm hồn mình.

James biết điều đó. Chàng trượt tay xuống bụng nàng và dễ dàng chà tay luồn vào trong quần nàng rồi tới quần lót của nàng. Bọn họ không hôn nhau nữa, để không thu hút sự chú ý của những hành khách khác. Tay chàng chuyển động theo cách gần như không nhận thấy được, với những cái vuốt ve nhỏ bé nhất mà nàng khẽ nhắc hông chào đón.

Tay còn lại của chàng luôn cầm giữ chặt hai tay nàng. Liss cảm thấy mình gắn chặt với chàng, hoàn toàn khuất phục dục cảm mà bọn họ đang chia sẻ. James dẫn dắt điệu nhảy và nàng hoàn toàn thả mình đi theo chàng. Không có bất kỳ lối thoát nào khác cả – nàng chỉ có thể để những khoái cảm rạo rực giăng rộng ra trên cơ thể mình.

Bỗng nhiên, nàng cảm thấy mình bị nghẹt thở bởi một tình cảm không thể tránh được. Nàng muốn chống lại, kiểm soát lại một chút dục vọng đang thiêu đốt nàng, kiểm soát James một chút.

Nàng khép đôi mắt lại. - Em không định để mình lên đỉnh trong một cái máy bay đâu, giữa những hành khách nữa, nàng nói với giọng nghèn nghẹt.

- Không ư? Chàng đáp lại trong khi vẫn áp mặt lên cổ nàng. Nhưng mà em cũng sắp thế rồi...

Hơi thở của chàng mơn man tai nàng. Liss lại nhắm mắt, kìm nén những tiếng rên rỉ đã trào lên bờ môi nàng. Làm sao nàng lại có thể ham muốn dữ dội người đàn ông này đến thế?

- Em đúng là được sinh ra để dành cho khoái cảm... Một âm sắc trong giọng nói của chàng khiến nàng hoàn toàn đông cứng lại. Nàng thật sự sẽ buông thả mình vào trong khoái cảm ở trong chiếc máy bay này, giữa những hành khách này sao? Chàng có cho nàng là một phụ nữ dễ dãi không? Còn chàng? Chàng thế nào chứ?

- James. Dừng lại đi. Chàng tuân lời nàng ngay lập tức. Chàng hẳn đã phải nhận ra dấu hiệu đông cứng trong giọng nói của nàng và rút tay ra khỏi quần lót của nàng. Liss quay lại phía chàng và thấy chàng hơi nhăn trán.

- Còn tôi thì lại cho em là một phụ nữ buông thả cơ đấy, chàng nói. Một người theo chủ nghĩa hoan lạc. Sẵn sàng tìm đến khoái cảm mỗi khi có dịp.

Liss tách xa khỏi chàng nhiều nhất có thể. - Em không hoàn toàn như những gì anh nghĩ, James ạ, nàng nói trong khi cố mỉm cười với sự đứng đưng. Với em, việc đó phải diễn ra ở đúng nơi, đúng thời điểm.

Nàng ngừng lại một giây trước khi nói thêm :

- Và với đúng người.

- Đúng người, đúng thời điểm, chàng tán thành với giọng mỉa mai rõ ràng.

Rồi chàng mỉm cười nhìn nàng với sự quả quyết. - Em sẽ như thế nào? Nhắm mắt lại và sẽ để tôi nhìn em chìm đắm trong sự ngây ngất sao?

- Anh đang tự hỏi mình sẽ ngồi xem loại biểu diễn nào ư?, Liss đáp trả, cảm thấy mình thất vọng kinh khủng.

- Những màn biểu diễn không khiến anh quan tâm. Và tất cả những chuyện hoang đường xoay quanh cuộc sống của một cô công chúa thời nay cũng thế. Cái khiến anh quan tâm chính là cái gì ẩn giấu dưới tất cả chuyện đó.

- Và nếu anh phát hiện ra chẳng có gì cả thì sao?

Mắt họ gặp nhau, rung lên vì dục vọng và bắt họ phải đối mặt thẳng thắn với nhau.

- Anh từ chối nghĩ về tình huống có thể xảy ra đó, chàng chậm rãi trả lời. Sau đó, chàng trượt tay mình xuống dưới lớp che phủ và tới đặt lên ngực nàng. Chàng ấn gan bàn tay lên ngực trái của nàng. Bàn tay chàng to và mạnh mẽ và Liss hiểu rằng James đang nắm tim nàng trong lòng bàn tay mình. Suy nghĩ đó thật kinh khủng.

- Anh thích nghĩ là có những thứ gì đó mà em chưa cho ai xem hết hơn.

- Thật là..., nàng bật cười nói trong khi cố đẩy tay chàng ra. Anh thật rất lãng mạn.

Trên hết, nàng không muốn chàng cảm nhận được tim nàng đang đập dữ dội. - Không, công chúa, chàng đáp lại khi bỏ tay mình ra. Anh không lãng mạn đâu. Anh đã nói với em quan điểm đối với phụ nữ của anh là gì rồi. Vậy nên, đừng có ảo tưởng về anh. Em đã làm thế đủ trong những lĩnh vực khác của đời sống rồi.

Như vậy, James đã sẵn sàng thách thức nàng, mà không để nàng được đặt câu hỏi về điều đó? Nàng muốn làm việc tương tự với chàng

- khám phá cái gì đang ẩn giấu dưới bề mặt của chàng. Chắc chắn chàng thông minh, quyến rũ và thượng lưu, nhưng chàng cũng đang bảo vệ mình dưới một lớp vỏ thép che đậy con người thật của chàng. Liss thực sự muốn hiểu tại sao chàng lại giữ gìn bản thân dè dặt đến vậy. Nhưng chàng sẽ không để nàng làm thế. Vậy tại sao nàng lại phải cho chàng cái mà chàng từ chối cho nàng chứ?

Chàng ham muốn nàng. Nhưng cùng lúc đó chàng lại không muốn ham muốn nàng. Và cho dù Liss bị thuyết phục rằng một cuộc phiêu lưu tình ái với chàng là một ý tưởng tồi tệ, nàng cũng không hiểu được tại sao James lại có thái độ ngập ngừng. Tại sao chàng lại từ chối buông thả bản thân vào khi chàng cũng muốn nàng mãnh liệt đến vậy?

Hiện giờ, nàng đã mất hết mọi hơi ấm và nàng đang thực sự thấy lạnh. Đoán ra được điều đó, chàng trải tấm chăn của chính mình lên tấm chăn của nàng.

- Em cần phải nghỉ ngơi đi, chàng nói. Ngày mai, một buổi tiệc kéo dài đang đợi em đó. Họ đến Aristos từ sáng sớm. James đi thẳng đến những buổi hẹn của chàng với những người làm chiến dịch quảng bá, còn Liss thì đi đến nơi tổ chức buổi tiệc. Nàng cần phải kiểm tra xem tất cả những chỉ thị của mình có được tuân thủ không.

Nàng rất hài lòng khi nhìn thấy công ty cung cấp đồ ăn đã ở trong bếp rồi. Tất cả thực phẩm đã được mang đến và đội ngũ nhân viên đang kiểm tra thử lại lần cuối, theo những chỉ thị mà nàng đã gửi đến.

Đội ngũ cắm hoa cũng đang hối hả làm việc. Liss nhìn họ làm việc với sự hài lòng. Bản thân toà nhà đã gây ấn tượng mạnh. Không có lý do gì để buổi tiệc này không tuyệt đối thành công được cả.

Cuối cùng đến chiều, nàng mặc quần áo kỹ càng nhưng nhanh chóng. Nàng không thể kìm sự hưng phấn sôi sục khi nghĩ về những niềm vui mà buổi tiệc sẽ có thể mang lại cho nàng. Nếu tất cả mọi thứ diễn ra như nàng đã dự đoán trước, James sẽ phải kinh ngạc thán phục trước kết quả những nỗ lực của nàng.

Ngay khi cuộc chiêu đãi kết thúc, nàng sẽ xứng đáng được thưởng một chút, không phải sao? Về mặt nghề nghiệp, nàng sẽ hoàn thành xong công việc này, vậy nên nàng sẽ có thể coi như chàng không còn là ông chủ của nàng nữa. Và không có nhân viên nào khác ở Sydney sẽ có mặt ở đây cả. Sẽ không có ai biết chuyện đó được cả...

Liss dừng lại trước cánh cửa hai lớp to đùng. Chưa bao giờ nàng lại đến một buổi dạ tiệc sớm thế này, nhưng vì nàng là chủ bữa tiệc, nàng phải ở đây để đón tiếp các vị khách mời của mình. Nàng phải thẳng lớp vải trên hông. Nàng đã chọn bộ màu đen – cổ điển và thanh lịch. Một bộ đầm được thiết kế bởi một trong những nhà tạo mẫu ưa thích của nàng, quyến rũ và đậm thắm, và nàng đã giữ nó cho một dịp chính xác như lần này.

Khi nàng đi vào, James nhìn thấy nàng ngay tức khắc. Bọn họ nhìn nhau trong một giây và lực hút điện trường giữa họ rung lên. Hơi nóng xâm chiếm cả cơ thể nàng, mãnh liệt đến nỗi Liss muốn kéo chàng vào trong phòng ngủ của mình ngay lập tức. Không ai, thực sự không một ai mặc bộ lễ phục smocking như James Black.

- Xin chào, công chúa, chàng chào nàng mà không hề mỉm cười.

Liss hiểu rằng chàng đang nhắc nàng là bọn họ đang không ở một mình và giám đốc của toà nhà, lẫn tất cả nhân viên đang quan sát họ.

- Tôi xin chúc mừng cô, toà nhà trang trí thật tuyệt vời, vị giám đốc khen ngợi nàng. Liss mỉm cười và lịch sự cảm ơn ông ta. Nhưng tại sao James lại không khen ngợi nàng gì hết? Chàng đứng cạnh nàng ở đó, im lặng, trong khi những vị khách bắt đầu đến.

Hoàn toàn bối rối bởi sự có mặt của chàng, nàng đón tiếp những con người khác nhau với cùng một kiểu máy móc tự động. Nàng trả lời các câu hỏi của những vị khách mời một cách bình tĩnh, xử lý mọi việc sao cho tất cả diễn ra tốt nhất có thể.

Những người phục vụ đặt đầy các ly cao dài (CT : loại ly gọi là flute, chuyên dùng để uống sâm panh) ở một đài phun nước mà nàng đã cho đặt ở đó và nó đang chảy rượu sâm banh ra không ngừng – loại rượu đến từ hầm rượu Pha Lê nổi tiếng. Căn phòng rộng lớn đã thơm nức mùi hoa lan, loại hoa mà Liss đã đặc biệt nhập về. Được bó thành những bó lớn, chúng mang tới, điểm xuyết một ấn tượng ngoại lai, tất cả làm nên một bầu không khí xa hoa, tinh tế.

Liss không thể ngăn mình thỉnh thoảng lại liếc sang James, đoán già đoán non những phản ứng của chàng. Nàng thấy chàng đang dùng trứng cá muối, được đặt trong những chiếc cốc sứ nhỏ để trên những tấm khăn lót diềm vàng tuyệt đẹp. Chàng không ăn tiếp nữa và quan sát các vị khách đang choán đầy vào căn phòng, trước khi liếc nhìn vào đồng hồ đeo tay của mình.

Một cảm giác hài lòng tràn ngập trong nàng. Tất cả bọn họ đều đang ở đây, những người nổi tiếng nhất ở Aristos cũng như những nhân vật của giới chính trị. Tất cả đã có mặt và tham dự vào cái sẽ trở thành buổi chiêu đãi của năm. Đồ trang điểm thật không thể tin nổi, đồ nữ trang óng ánh lấp lánh phản chiếu. Liss mỉm cười và nói chuyện phiếm với người này người kia. Đây là một thắng lợi thực sự, ngay từ khi bắt đầu buổi tiệc. Nàng đã thành công. Một sự choáng váng tuyệt vời ngự trị trong nàng – được tăng cường thêm bởi sự có mặt của James.

Một giờ sau, khi chàng đứng cạnh cửa, chàng nháy nàng một cử chỉ kín đáo để bảo nàng theo chàng. Nàng đi về phía chàng và kìm nén một cơn rung mình run rẩy và đi theo chàng trong hành lang, về phía một trong những căn phòng họp nhỏ.

- Em nghĩ buổi tiệc diễn ra thế nào?, chàng hỏi nàng ngay khi họ đã vào trong.

Liss mỉm cười với chàng trong khi nàng nghe thấy chàng đóng cánh cửa lại sau lưng họ.

- Thật tuyệt diệu, anh không nghĩ thế sao?, nàng nói trong khi quay về phía chàng.

Ngay lúc đó, nàng cảm thấy nụ cười của mình đông cứng lại trên môi. Chàng đang nhìn nàng với vẻ khắc nghiệt trong đáy mắt.

- Có gì sao? Có gì không ổn sao?

- Em không nghĩ là nó thiếu gì đó sao? Không. Nàng không thấy có gì có thể là thiếu cả. Đồ ăn ngon tuyệt, rượu vang thượng hạng, những con người tuyệt vời – chàng đang ám chỉ gì chứ?

- Tại sao chúng ta đã phải tổ chức buổi dạ tiệc này hả công chúa?

Liss không hề thích cái cách chàng gọi nàng là công chúa một chút nào.

- Để khai trương khách sạn, nàng trả lời.

- Trên thực tế. Để đẩy mạnh quảng bá, phải không ?

- Vâng.

Và sự quảng bá thật tuyệt vời. Tất cả mọi người có thể thấy khách sạn này tuyệt diệu như thế nào.

- Vậy còn thiếu gì chứ?

Nàng chẳng thấy thiếu gì cả.

- Thế em làm gì với các phương tiện truyền thông hạ công chúa? Những nhiếp ảnh gia. Những nhà báo. Những người bên truyền hình.

Ồ... - Vui chơi và bận rộn theo kiểu em là không đủ, Liss ạ. Tôi điều khiển một doanh nghiệp, hãy hình dung xem. Tôi muốn sự kiện này xuất hiện trên báo chí và tivi của cả thế giới. Tôi đã nói với em điều này rồi, em không nhớ sao?

Thực tế. Bây giờ tâm trí nàng mới nhớ lại điều đó.

- Em đã không nghĩ đến việc sắp đặt cho báo chí đến phải không?

Cảm thấy quá đau khổ để có thể nói nên lời, Liss cố khẽ lắc đầu. Nàng đã dự kiến mọi thứ. Tất cả ngoại trừ... - Em đã nghĩ bọn họ sẽ đến phải không – rằng các phương tiện truyền thông từ bốn phương trời sẽ đổ về đây chỉ bởi vì chính em là người đã tổ chức phải không? Được thôi, rất tiếc, công chúa ạ, lần này em không được mãn nguyện với những bức ảnh của các thợ săn ảnh chụp em trong những bộ đồ ngông cuồng lố lằng được rồi.

Những lời nói của chàng đã đâm sâu vào tim nàng.

- Tôi không thể tin nổi là em đã làm hỏng mọi thứ, chàng lại nói tiếp. Em đã nghĩ gì chứ, khỉ thật!

Đến chàng. Nàng đã nghĩ đến chàng.

- Khi tôi yêu cầu em làm gì đó, hãy làm nó một cách chuẩn xác.

Liss đã cố thử. Thật sự cố thử rồi, nhưng...

- Tất cả là lỗi của tôi, chàng nói.

Hiện giờ, chàng đang nói về chính mình hơn là về nàng. - Đáng nhẽ tôi không bao giờ nên giao phó việc này cho em. Đáng nhẽ tôi không bao giờ nên nghĩ, dù chỉ một giây thôi, là em sẽ làm được.

Liss không có gì để nói về chuyện này hết. Chàng để tay lên thái dương, như thể chàng đang cố kìm nén cơn cáu giận của mình. Nàng muốn chàng gào thét lên hơn, nhưng chàng không có vẻ sẽ làm như vậy. Chàng quá có năng khiếu kìm giữ những cảm xúc của mình.

Nàng cảm thấy mình bị tổn thương khủng khiếp. Nàng vẫn đứng bất động, không có khả năng nhúc nhích, không có khả năng hít thở một cách bình thường. Và nàng không tìm thấy bất cứ giải pháp nào để khắc phục tình cảnh.

- Rượu sâm banh rất ngon, cuối cùng chàng nói với giọng cùng quẫn tốt độ. Và những đồ trang trí trên khăn lót đặt trứng cá muối cavia, chúng được làm bằng gì vậy?

- Bằng vàng. Bằng lá vàng ròng dát mỏng, nàng trả lời với giọng không chắc chắn lắm.

- Nói tôi nghe, chàng nói với giọng có vẻ không hề lạc quan chút nào.

Rõ ràng, ác mộng có vẻ vẫn còn tiếp tục kéo dài...

- Bao nhiêu?, chàng nhấn mạnh hỏi, như thể điều đó là hiển nhiên vậy.

- Xin lỗi?

- Buổi tiệc này tôi phải trả bao nhiêu?

- Ồ thì... Liss không muốn thú nhận với chàng là nàng vẫn còn chưa nhận được tất cả các hoá đơn. Thực ra, nàng không hề để ý chút xíu nào đến tổng chi phí của buổi chiêu đãi.

- Ít nhất em phải biết ngân quỹ của buổi tiệc đang ở tình trạng nào chứ?

Ngân quỹ?Ồ, phải. James đề cập đến cái hồ sơ đó. Nàng không thực sự lưu tâm đến nó.

- Em không...

- Em không gì cơ? Suy tính sao?

Làm sao chàng có thể tỏ ra bất công như thế? Trong khi nàng đã chỉ làm có việc đó – suy tính về buổi dạ tiệc...

- Anh đã chỉ nói là anh muốn gây ấn tượng mạnh mẽ.

- Trong đầu em chẳng có gì hết, phải không công chúa? Em là một Marie Antoinette hiện đại – hoàn toàn ngây thơ.

- James, em... - May mắn là anh có cách vượt qua khủng hoảng, chàng nói trong khi nhìn nàng với cặp mắt lạnh lùng. Em thực sự cần phải trưởng thành, Liss ạ.

Nàng cấn mạnh vào lưỡi. Nàng đã từng nghe chính xác những lời này. Từ cha nàng, từ các anh của nàng. Nhưng lần này thì khác. Nàng sẽ không bật khóc. Không đời nào. Nàng sẽ giữ bình tĩnh như một người chuyên nghiệp và nàng sẽ bật khóc nức nở sau.

James đang rất nghi ngờ và nàng biết rằng tất cả đã chấm dứt. Nàng cảm thấy mình phạm lỗi khủng khiếp. Nàng đã quên mất rằng – mình thực sự vô dụng.

- Em rất tiếc, James ạ. Không nói một lời, chàng rơi tới nàng một cái nhìn không thương xót. Không có ánh nhìn tha thứ nào trong cặp mắt u tối và cứng rắn của chàng. Cũng không còn dấu vết của sự ham muốn.

Bất thành lời, chàng quay người đi ra khỏi phòng. (CT: Marie Antoinette: hoàng hậu nước Pháp, nổi tiếng về ăn chơi phung phí, bị lên máy chém vào thời Cách Mạng Pháp, cuối thế kỷ XVIII)

9. Chương 9

Một ly rượu. Chàng phải uống một ly sâm panh, nó sẽ giúp chàng mỉm cười, James thầm nghĩ khi vào tham gia với các vị khách mời. Bởi vì chàng là tâm điểm của buổi tiệc. Chàng lấy một chiếc ly trên khay một người phục vụ đang cầm và uống ực chất lỏng vàng óng. Than ôi! Chàng không cảm thấy thoải mái, thư giãn ra như chàng đã mong đợi.

Không phải chỉ có công việc thất bại khiến chàng khó chịu, mà cả Liss nữa. Ý nghĩ rằng nàng đã rất gần tới thành công làm chàng phát điên lên. James nhìn quanh mình. Buổi chiều dài thực sự rất ấn tượng. Tất cả đang ở đây, những vị khách được chọn lựa kỹ lưỡng, sự lựa chọn các nhà cung cấp đồ ăn – nàng đã tổ chức đến mức đỉnh của đỉnh.

Nhưng làm sao nàng có thể lại quên mất cái cốt yếu được chứ? Nàng trở lại phòng khiêu vũ sau chàng vài phút. Hai má hơi ửng đỏ, nàng đi về phía tít bên kia phòng và sớm trò chuyện với vài người nào đó.

James quay mắt đi chỗ khác. Cần phải chăm lo đến các vị khách, chàng cũng vậy. Càng cứu được những cái gì vẫn còn có thể ở buổi tiệc này càng tốt. Vài giờ sau trôi qua mà chàng không hề tìm cách lại gần Liss. Việc này tốt hơn cho tâm trạng của chàng.

Nhưng chàng không thể tách nàng khỏi những suy nghĩ của chàng được, và việc này làm chàng càng thêm thất vọng. Cuối cùng, chàng thấy nàng đang điềm tĩnh trao đổi với một trong những người phục vụ. Chàng đang cố sức tức giận với nàng nhưng vô ích, chàng không thích nhìn thấy nàng đánh mất sự hào hứng, hăng say của mình. Tất cả ánh hào quang chói lọi của nàng đã biến mất. Nàng vẫn mỉm cười nhưng nàng đang cố bắt mình phải cười. Đôi má nàng giờ không còn hồng hào nữa. Thậm chí nàng còn rất xanh xao.

Nếu nàng chỉ cần mời thêm các phương tiện truyền thông đến thôi, thì bữa tiệc sẽ là hoàn hảo. Một thắng lợi thực sự. Nàng sẽ thấy rất hạnh phúc – theo đúng nghĩa. James muốn nàng được thưởng thức thành quả đó, muốn nàng hiểu rằng nàng đã làm tốt công việc và rằng nàng có khả năng thành công.

Sau đó, chàng muốn chiều nàng hài lòng theo một kiểu hoàn toàn khác. Riêng tư, thân mật hơn nhiều, hết sức trần tục.

Chàng vẫn muốn nàng được hài lòng – trên cả hai kế hoạch – và chàng từ chối chuyện đó không xảy ra trong tối nay. Bởi vì, bất chấp tất cả, chàng vẫn còn muốn cởi bỏ chiếc đầm của nàng ra và cảm nhận nàng nóng bỏng và khoả thân trên người chàng. Tại sao nàng lại quyến rũ kinh khủng như thế chứ?

Chàng tiến lên, trong khi cổ làm dịu nỗi khát khao đang sôi sục trong những mạch máu của mình. Nhưng chỉ có một phương cách duy nhất để tiêu thụ hết năng lượng đó.

Không thể cưỡng lại lâu hơn được nữa, chàng nhìn Liss. Nàng lại đang nói chuyện với các vị khách và nàng đã nhận ra là chàng đang quan sát nàng, bởi chàng nhìn thấy nàng khẽ cứng người lại căng thẳng.

Đây là lúc để tìm ra được một giải pháp cho cả hai vấn đề. Liss run rẩy khi bắt lấy cái nhìn của James lên nàng. Nàng cố tập trung vào cuộc nói chuyện. Ác mộng này sẽ không bao giờ kết thúc sao? Xung quanh nàng, những con người rực rỡ đang thưởng thức một thứ thực phẩm ngon tuyệt, và đang nói chuyện vui vẻ với nhau trong khi sâu thẳm trong nàng, nàng cảm thấy mình đang đông cứng như một khúc gỗ.

Nàng nói chuyện với những nhân vật địa phương, tất cả đều khao khát biết thêm nhiều chi tiết hơn về chuyện gì diễn ra trong cung điện – và trên hết là về mối quan hệ của Cassie và Sebastian. Liss giữ mình câm như hến về chủ đề này. Sau tất cả những thử thách mà bọn họ đã phải trải qua, Cassie và anh nàng có quyền được hưởng sự yên ổn. Suy nghĩ về Cassie còn khiến nàng buồn bã hơn. Nàng đã không lúc nào có thể gặp được cô ấy.

Khi bọn họ đặt cho nàng những câu hỏi về Sydney, nàng nhận ra mình không còn muốn chia sẻ chuyện đó với họ nữa.

- Anh ta là ông chủ của cô à?, một phụ nữ bỗng nhiên hỏi khi nhìn về phía bên phải Liss. Anh ta có vẻ rất tuyệt.

- Anh ta rất gợi cảm, một người khác chen vào.

Liss từ chối quay đầu sang. Ngược lại, nàng muốn trừng phạt bản thân bằng cách đáp lại với giọng thông thả dừng dừng hơn:

- Vâng. Và hơn nữa, anh ấy vẫn còn độc thân. Tại sao các chị không đến làm quen với anh ta nhỉ?

Sau vài giờ dài đằng đẳng, các khách mời bắt đầu dần ra về. Cuối cùng nàng sẽ có thể nấu mình vào phòng ngủ. Khi nàng đi về phía những cánh cửa lớn, James gọi nàng lại. Đây là lần đầu tiên chàng để ý đến nàng từ lúc chàng đã trách mắng nàng như thế. Gom hết can đảm, nàng tiến lại phía chàng và đưa mắt lên nhìn khuôn mặt đẹp trai u tối của chàng. Ngạc nhiên nhất, chàng lại mỉm cười với nàng.

- Đã quá nửa đêm rồi. Em sẽ bắt đầu uống hết rượu chứ? Không, chắc chắn không. Nàng thậm chí có cảm giác là nàng sẽ không bao giờ còn cảm thấy mình là một linh hồn trác táng nữa. Nhưng nàng sẽ chắc chắn không cho chàng thấy nàng cảm thấy buồn bã bởi những gì đã xảy ra trong tối nay như thế nào.

- Có lẽ vài chai, đúng thế, nàng trả lời với sự thách thức. Có lẽ nàng sẽ phải uống hết cả tá chai để cố xóa đi tất cả ký ức của buổi tiệc tối tệ này. Nhưng nàng biết rằng việc đó sẽ không có hiệu quả. Sẽ không bao giờ nàng quên nỗi ác mộng này.

- Vậy thì hãy tới uống hết một chai với anh. Chàng hẳn đang nói đùa? Không, bởi vì chàng lấy hai ly rượu trên khay cũng như một chai sâm banh. Rồi, cầm tất cả bằng một tay, chàng nắm lấy cánh tay nàng và dẫn nàng đi mà không thêm hỏi ý kiến của nàng.

- Được thôi, nàng trả lời với giọng ghen ghét. Tại sao không chứ?

Bọn họ ra khỏi phòng khiêu vũ – nơi hiện giờ chỉ còn các nhân viên đang bắt đầu tổng vệ sinh. Một lát sau, James đưa nàng vào trong dãy phòng xa hoa của mình. Những lát đá cẩm thạch sáng bóng trải vào trong bếp. Những cánh cửa khác dẫn dắt đến các phòng ngủ.

Trong phòng khách rộng lớn mà chàng dùng để làm việc, chàng đi về phía bàn làm việc và đặt các ly rượu lên trước khi rót đầy chúng. Sau đó chàng đưa nàng cầm một chiếc ly. Liss đưa nó lên môi trong khi chàng đặt ly của mình lên bàn làm việc.

- Tốt lắm. Siết chặt chân ly, nâng lùi lại, bị giày vò bởi một thứ cảm xúc lạ lẫm, nàng có cảm giác mình sắp trào nước mắt. Nàng cố ép mình không được nhìn vào chàng, lúc này chàng đang cởi áo vét của mình ra, trưng ra bờ vai rộng được che phủ bởi một chiếc áo sơ mi trắng mỏng.

- Không cần lo lắng em sẽ quay về Sydney với anh. Em có thể lấy đồ đạc của mình qua đường bưu điện.

Chàng thì người lên bàn làm việc và duỗi đôi chân dài ra trước mặt.

- Em đang xin từ chức sao?

- Em nghĩ là việc đó thậm chí còn không cần thiết nữa.

- Anh không có gửi em về, công chúa. Vẫn chưa.

- A... Bây giờ nàng sẽ có thể làm gì được cho chàng nữa? Mang cafe đến cho chàng sao? Nàng thậm chí còn không có khả năng chuẩn bị đồ uống cho chàng.

- Em đã vượt quá ngân sách, chàng nói tiếp mà vẫn nhìn chăm chú vào mắt nàng, em đã không mời những người cần phải mời, và vậy nên em đã hoàn toàn phá hoại mục tiêu của buổi dạ tiệc này, nhưng ngoài chuyện đó ra, đây là một sự vụ có thể chấp nhận được.

Có thể chấp nhận được? Đồng ý là nàng đã thất bại về những điểm mà chàng vừa nêu ra, nhưng làm sao chàng có thể nói điều đó chứ? Trong khi với tất cả những khách mời có mặt tối nay, bữa tiệc thật tuyệt diệu? Và chàng đã biết điều đó. Liss cảm thấy những ý định chống đối của nàng lại từ từ quay trở lại.

- Anh sẽ cho em một cơ hội cuối cùng. Nàng phải thấy hài lòng hay là cười vào mũi chàng? Chàng vẫn còn chưa hiểu sao? Nàng đã thất bại. Nàng sẽ không bao giờ có thể thực hiện hoàn toàn thành công bất cứ việc gì.

- Một cơ may cuối cùng sao?

Chàng nhìn nàng với sự hồ hững, nhưng một tia sáng sôi nổi ánh lên trong đáy mắt chàng.

- Hãy bắt đầu lại một thứ tương tự.

- Xin lỗi? Liss hỏi trong khi tự hỏi liệu nàng có hiểu đúng hay không.

- Anh muốn một bữa tiệc thứ hai. Quan trọng hơn, khác lạ hơn. Với tất cả mọi người cần thiết.

Liss dừng lời không nói gì được.

- Em sẽ có ¼ kinh phí lúc trước và một tuần để chuẩn bị tất cả mọi thứ. Một buổi tiệc nữa sao? Một buổi lễ hội nữa với tất cả những con người đó cộng thêm các phương tiện truyền thông? Không tiền bạc và chỉ trong có một tuần?

- Anh đang đùa. - Không. Đó là cái anh muốn – và em sẽ đi làm việc đó.

- Em không thể. Anh không nhận thấy khó khăn thế nào để mang tất cả đồng hoa đó về sao. Em không thể bắt đầu lại. Đa số các khách mời sẽ vẫn là như thế. Bọn họ sẽ chờ đợi cái gì đó khác biệt – hay hơn.

- Vậy thì em sẽ phải giới thiệu với họ cái gì đó hay hơn. Rẻ hơn. Và nhanh chóng.

Liss nhìn chàng với sự sững sốt. Chàng đang yêu cầu nàng một việc không thể.

- Em không thể đâu, nàng lặp lại.

Chàng đứng thẳng người lên và tiến lại gần nàng.

- Anh không nghĩ là em lại từ chối một cuộc thách thức, công chúa ạ.

Một cuộc thách thức thì có, nhưng không phải một việc không thể. Bởi chàng lại tiến lại gần hơn, nàng cảm thấy cơ thể mình cứng lại căng thẳng. Việc này lại đem tới cho nàng sức mạnh để phản kháng lại. Đột nhiên, nàng những muốn chống đối lại James. Buổi tiệc đã thành công, ít nhất chàng cũng đã có thể nhận ra điều ấy.

- Anh biết là em có thể làm được việc đó, Elissa, chàng nói và đặt hai tay lên vai nàng.

Lời chàng được nói một cách dịu dàng, và việc chàng đã sử dụng tên riêng của nàng đã đem lại cho nàng nguồn sinh lực.

- Em không còn là một đứa trẻ nữa, James ạ. Anh không cần phải làm an ủi em, nàng nói và nhún vai.

Chàng để thông tay xuống và nhăn trán.

- Em đã bỏ quên mất một vài chi tiết quan trọng, đó là sự thực. Nhưng dù sao đó cũng là một buổi tiệc rất thành công.

Bởi chàng không nói gì hết, nàng nằn nì.

- Đồ ăn ngon tuyệt vời.

- Phải.

Cuối cùng cũng nhượng bộ.

- Phòng ốc trang trí khác lạ.

- Chính xác.

- Các vị khách mời đều thuộc hàng ngũ nổi bật ưu tú nhất của xã hội.

- Thực vậy.

- Đài phun rượu sâm banh là một kỳ quan.

- Nhất định rồi. Nàng nhìn xoáy vào chàng. Chàng đã đồng ý với những điều khẳng định của nàng một cách quá dễ dàng, quá điềm tĩnh, nhưng chẳng có chút nồng nhiệt nào cả. Hiện giờ, nàng muốn tranh cãi với chàng hơn.

- Vậy, em sẽ tổ chức buổi tiếp theo chứ?

Nàng ngẩng thẳng đầu lên và nhìn vào mắt chàng.

- Với anh, tất cả là thách thức, phải không, James? Một tia sáng hoang dại lén lút lướt qua trong mắt chàng. Rồi chàng nói với nàng bằng một giọng dịu dàng đến mức nàng cảm thấy cả cơ thể mình run rẩy :

- Như với em, công chúa ạ. Ngay lập tức, tất cả tránh tránh. Lý do bí mật của sự trao đổi cường liệt giữa họ xuất hiện. Liss quên đi buổi tiệc, quên đi công việc của mình. Nàng chỉ còn có thể tập trung vào hiện tại – vào James và tới cách mà bọn họ rốt cuộc sẽ thoát mình ra khỏi tình huống này.

- Vậy, anh sẽ hoá giải thách thức này như thế nào?, nàng hỏi. - Em muốn nói tới thách thức của chúng ta sao? Nàng đồng ý với một cái gật đầu rất khê khàng, trong khi cơ thể nàng bị chinh phục bởi lời hứa hẹn xác thịt với cơ thể chàng, sắp thôi. Nàng không thể chịu đựng được sự điềm tĩnh của chàng được nữa.

Và đột nhiên, chàng đánh mất mọi kiềm chế. Những ngón tay của chàng lại đặt lên bờ vai nàng, nhưng lần này theo một cách hoàn toàn khác. Chắc chắn hơn, cương quyết hơn. Và làm cho nàng run rẩy tận sâu thẳm tâm hồn.

- Bằng cách nắm thật chặt tình hình trong tay, chàng thì thầm.

Liss ngửa đầu ra sau và nhìn chàng với sự khiêu khích và táo bạo.

- Nhưng em không tin là anh sẽ làm chủ được tình hình đâu.

- Vậy ai sẽ là người điều khiển cuộc tác chiến đây?, chàng thở hắt vào môi nàng.

- Không ai trong hai ta, nàng thì thầm đáp lại.

Trước tia sáng bùng cháy đang rực sáng trong cái nhìn của chàng, Liss hiểu rằng chàng đang chia xẻ mọi cái mà nàng cảm thấy.

- Như vậy, chúng ta sẽ công bằng, chàng nói trong khi vuốt ve sau cổ nàng. Tuy vậy vẫn còn một vấn đề nữa.

- Vấn đề gì cơ?

Liss không muốn chậm trễ nữa. Không muốn thảo luận nữa. Chỉ hành động thôi – đó chính là cái hiện giờ nàng ham muốn.

- Chúng ta chưa bao giờ quyết định được ai sẽ ở bên trên người kia, chàng trả lời với một nụ cười gợi cảm không tin nổi.

- Các công chúa luôn ở bên trên, Liss mỉm cười đáp lại chàng.

Giờ chàng đã ở quá gần sát đến nỗi nàng thấy được cả nghìn sắc thái hoàng kim nối tiếp nhau trong đáy mắt của chàng. - Chúng ta có thể bắt đầu như vậy nếu em muốn, sau đó sẽ xem tiếp sau.

Trong một giây, Liss hình dung ra cảnh nàng đang cười lên cơ thể khoả thân của chàng. Việc ngủ với James, không nghi ngờ gì, sẽ được chấm dứt bởi một thảm họa. Nhưng công việc của nàng đã là một thảm họa rồi. Vậy nên, cứ tự tặng cho mình thử trải nghiệm mà nàng đã ham muốn trên tất cả từ ba tuần trước. Nàng chắc chắn sẽ chẳng có ngày mai. Trong mắt chàng, nàng chỉ là một cô nàng thượng lưu ăn chơi – và chàng sẽ không ham muốn nàng thêm gì nữa.

Vậy nên, tại sao lại không tỏ ra phù phiếm và ích kỷ, như tất cả mọi người trông chờ ở nàng, và làm việc mà nàng muốn? Và nàng muốn chàng. Phát điên lên được. Ngay lập tức.

Chàng đoán được nàng. Nàng cảm thấy điều đó trong cách chàng chậm rãi vuốt ve làn da nàng. Chàng không hỏi trước. Chàng không cần điều đó. Chàng đã bắt đầu rồi. Mỗi chàng lướt nhẹ qua chỗ trứng ở vai nàng trong khi chàng thì thầm:

- Giờ là lúc chúng ta bận rộn với việc này.

Miệng chàng lần theo đường xương quai xanh của nàng và Liss nhắm mắt lại, rồi nàng ngửa đầu ra sau để dâng hiến làn môi mình cho chàng. Chàng hôn nàng. Điều kì lạ làm sao. Nàng buông ly của mình và, khi chàng khép vòng tay quanh nàng, nàng buông thả bản thân lên chàng. Nàng muốn hôn chàng một cách trọn vẹn. Nàng muốn chàng ham muốn nàng như nàng ham muốn chàng – vượt ra khỏi mọi kiểm soát, không có bất kỳ giới hạn nào.

Hiện giờ, chàng không còn nghĩ về bất cứ thứ gì nữa, thả mình vào trong những cảm giác nảy sinh khi miệng chàng trên miệng nàng. Lưỡi chàng đi sâu vào sục sạo, đòi hỏi nàng phản ứng lại chàng với niềm hạnh phúc.

Chậm rãi, hai tay chàng lang thang trên cơ thể nàng. Nàng đưa tay mình lên và đặt lên lưng chàng. Rồi nàng kéo chàng sát lại nàng, để hông nàng tì vào hông James, trong một nhịp điệu hoàn toàn tự nhiên đến với nàng.

Chàng trượt một tay vào tóc nàng và giữ đầu nàng cột chặt với đầu chàng, trước khi đặt tay kia lên chỗ thắt lưng của nàng, để kéo nàng lại gần sát chàng hơn nữa. Liss ngừng cử động và cảm thấy lực ép của vật cương cứng của chàng tì lên bụng nàng. Không ngẩng đầu lên, chàng dẫn nàng ra sau. Giữ cặp mắt khép lại, nàng để chàng làm vậy, biết rằng chàng đang đưa nàng vào trong phòng ngủ của chàng. Niềm ham muốn quá mãnh liệt, quá sốt sắng đến nỗi nàng đã có thể sẵn sàng làm tình ở ngay đó, trên sàn nhà hoặc trên một cái ghế. Nàng mặc kệ chuyện đó, nàng chỉ có sự ham muốn mà thôi...

Tay James rời khỏi người nàng một lát. Cuối cùng quyết định mở mắt, nàng thấy bọn họ đang ở trong phòng ngủ của chàng và chàng vừa bật một trong những chiếc đèn đầu giường lên. Một ánh sáng dịu nhẹ lan tỏa trong căn phòng. Rèm cửa dày đã được kéo lại và chiếc giường rộng lớn đã được chuẩn bị bởi một bàn tay nhân từ. Những tấm trải giường trắng không tì vết nổi bật trong ánh sáng dịu dịu.

Trong khi nàng lại muốn dâng hiến làn môi mình cho James lần nữa, chàng đã quỳ xuống và trượt hai tay mình lên suốt chiều dài cặp đùi, bắp chân nàng, trước khi dừng lại trên bàn chân nàng.

Nàng hạ mắt xuống và thấy chàng xoay tròn ngón tay quanh mắt cá chân của nàng. Cảnh tượng người đàn ông này dưới chân nàng, đẹp trai như một vị thần trong bộ lễ phục của chàng ta, mang lại cho nàng một sự cuồng dại đích thực.

- Anh làm gì thế?, nàng thì thầm. - Anh tỏ lòng tôn kính với mắt cá chân của em. Anh chưa từng thấy mắt cá chân nào đẹp như thế. Còn đầu gối của em thì đẹp tuyệt vời.

- Đó là bởi đôi giày cao gót đấy, nàng giải thích.

Nhưng nàng cảm thấy vui sướng đến ngây ngốc với lời khen của chàng.

- Không. Anh đã thấy em đi chân trần trong văn phòng rồi. Cặp chân của em tuyệt đẹp. Ngồi nhón gót, chàng đùa nghịch với lớp vải váy nàng, làm nó động đậy trên đùi nàng. Liss muốn để mình áp sát lại với chàng. Nàng muốn chàng đi nhanh hơn nữa.

- Anh sẽ nhìn dưới váy của em chứ?

- Anh sẽ làm nhiều thứ còn hơn là nhìn. Khi chàng đặt tay lên chỗ bẹn nàng, miệng nàng như bị thiêu đốt, mở ra và ẩm ướt. Chạm rãi, da tì da, chàng lướt tay lên trên. Liss đưa tay ra vuốt ve mái tóc của chàng. Nàng muốn James lên cao hơn, lên cao hơn nữa.

Đột nhiên chàng đứng thẳng dậy và nàng hài lòng nhận thấy chàng thở khàn khàn và má chàng đỏ bừng hơn. Còn mắt chàng, chúng sáng chói một cách hoang dại. Nàng lợi dụng điều đó để với tay về phía chàng và kéo chàng sát lên nàng, ép bụng dưới của nàng lên bụng chàng. Rồi nàng nhanh chóng cởi khuy áo sơ mi của chàng ra. Liss muốn chạm vào chàng, nếm nấp chàng. Nàng muốn chàng chiếm nàng thật nhanh và thật cuồng dại. Nghiêng đầu, nàng hôn lên làn da màu đồng vàng rực của chàng, trước khi mơn trớn cù lên những núm ti sẫm màu của chàng với lưỡi và răng nàng. Nàng ép hông mình sát vào hông chàng hơn nữa để khiến chàng đầu hàng.

Trong một lúc, chàng để nàng làm như ý mình và nàng cảm thấy niềm ham muốn tăng dần lên trong chàng trong khi chàng vẫn đứng đó bất động dưới những cái vuốt ve mơn trớn và những nụ hôn của nàng. Rồi, với một tiếng rên rỉ, tay chàng lại quay lại đặt lên hông nàng, ép chặt nàng vào chàng như thể chàng muốn được ghi khắc sâu vào trong nàng. Khi nàng ngẩng mặt về phía chàng, chàng chiếm hữu đôi môi nàng với sự đam mê. Nàng những muốn thét lên vì sung sướng trong khi chàng ngấu nghiến miệng nàng, kêu lên cơn đói khát đang khoét sâu trong nàng.

Bất chợt, chàng ngẩng đầu lên. Hơi thở chàng dồn dập và khản đặc. Liss hiểu rằng chàng sẽ đòi hỏi nàng chậm lại. Vẫn trong khi đang mỉm cười với nàng, chàng thả tay khỏi hông nàng và trượt các ngón tay lên lưng nàng, trước khi tìm thấy khoá kéo ẩn giấu ở một bên sườn. Chàng kéo nó xuống và nàng hạ cánh tay xuống để tuột quai váy khỏi vai nàng.

Với một tiếng xào xạc êm ái, lớp vải rơi xuống đất. Chàng nhìn vào chiếc đầm trong một giây và lại mỉm cười lần nữa. Rồi chàng luồn một ngón tay xuống dưới dây chun quần lót đen của nàng.

- Đồ lót.

- Rất mỏng, Liss thì thầm trong khi cố gắng không để mình run rẩy khi chàng ve vuốt nhẹ nhàng làn da mình.

- Nhưng dấu sao vẫn có một cái.

- Luôn là thế, nàng tán thành với giọng vừa đủ nghe.

- Không quá phóng túng đến mức như người ta nói, công chúa?, chàng đáp lại bằng một giọng thoáng chút châm chọc. Bất ngờ với tới chàng, nàng đẩy chàng ngay lúc chàng lùi lại, chân chàng vướng vào giường. Nàng lại đẩy chàng lần nữa, nhưng lần này, chàng đã chuẩn bị sẵn. Tuy vậy chàng vẫn để nàng thắng và để mình rơi xuống giường trong lúc phá lên cười.

- Được rồi, người đẹp, bây giờ em có thể trèo lên anh được rồi. Liss đã quen với việc người ta nói với nàng về sắc đẹp của nàng, nhưng James còn làm nhiều hơn cả việc nói thế. Cái cách chàng nhìn nàng làm nàng cảm thấy mình đẹp. Thật sự đẹp.

Nàng luồn tay dưới quần lót của mình và đứng nhón chân tụt nó trượt dọc xuống chân. Rồi, sau khi gỡ quần lót ra khỏi chân, nàng xoay vòng nó quanh một ngón tay trước khi vứt nó bay vèo đi xa một chút. Tựa người lên khuỷu tay, James quan sát màn cởi đồ trên ghẹo nhỏ của nàng với một tâm trạng hài hước vui vẻ trộn lẫn với dục vọng gắt gao lạ lùng.

Liss muốn chàng trở nên dữ dội hơn nữa. Không rời mắt khỏi chàng dù chỉ một giây, nàng tới quỳ gối trên giường và tiến sát lại bên trên cơ thể chàng, trong khi hoàn toàn giữ nửa thân trên cách người chàng. Chàng muốn được nhìn nàng nhưng bọn họ không chạm vào nhau. Vẫn chưa...

Chậm rãi, nàng hạ xuống người chàng. Dưới lớp vải hơi cứng của quần chàng, cái ấy của chàng cương cứng, mang lại cho nàng những cảm giác ngọt ngào. Khi chàng đã khoả thân, cảm giác sẽ còn tuyệt vời hơn nữa, nhưng vào lúc này nàng đã rất thoả mãn lắm rồi.

Lướt tay trên thân người được bao phủ bởi một lớp lông vàng rực, nàng cảm thấy ham muốn của mình tăng dần lên. Đây chính xác là cái nàng muốn, cưỡi lên chàng, sẵn sàng chiếm lấy chàng. Nàng mở khuy quần chàng. Nàng muốn cảm nhận chàng trần trụi dưới nàng.

Thay vì để mình làm như nàng đã trông đợi, chàng đột nhiên để mình trượt bên dưới nàng, đến khi không còn cái ấy của chàng dưới cái ấy của nàng nữa, mà là thân người chàng. Ánh mắt họ gặp nhau, bùng cháy dục vọng và lạc thú.

Chàng quàng một cánh tay qua chân nàng từ phía dưới và, trong một cử động nhanh gọn, cũng trượt cả bả vai xuống, trước khi tuột xuống thấp hơn nữa bên dưới nàng. Lần này, nàng không còn cưỡi lên thân người của James nữa, mà là mặt chàng

Liss đông cứng lại. Nàng nên cử động, hay không nên cử động...

Tay chàng đặt lên eo lưng nàng để giữ nàng chắc chắn ở yên tại chỗ, để đáp lại sự lưỡng lự đôi ngả của nàng.

- James!

Hơi nóng ngập tràn trong nàng trong khi chàng xoay đầu để hôn vào đùi trong của nàng. Môi chàng mơn trớn làn da nàng, lâu thật lâu... rồi...

Liss chưa từng mong chờ một sự tiếp xúc thân mật như thế. Điều đó... điều đó... - Sao vậy?, chàng hỏi với một giọng lưỡi biếng, trong khi để những ngón tay của mình tiếp tục làm công việc của lưỡi chàng. Không phải em đã bảo em muốn ở bên trên sao ?

Hơi thở nóng hổi của chàng phả vào da thịt nàng, kêu gọi những luồng run rẩy tuyệt diệu đang lan toả khắp nơi trong cơ thể nàng.

- Vâng, nhưng chuyện này...

Nàng ngắt lời ngừng lại khi lưỡi chàng lại tiếp tục làm cuộc thám hiểm tuyệt diệu. - Chuyện này thật... Ngay lúc đó, miệng James lại mở ra trên cái nụ nhạy cảm, nơi phát sinh khoái lạc của nàng, rồi chàng mút nó vào giữa hai vành môi. Liss nhắm mắt lại.

- Chuyện này... Chuyện này thật hoàn toàn tuyệt diệu.

Và thân mật thâm kín không thể tin nổi. Dục tình không thể tin nổi. Một lần nữa, nàng lại vui những ngón tay mình vào trong tóc chàng, hoàn toàn bám chặt vào chàng trong khi chàng lướt những ngón tay, lưỡi và môi mình quanh nơi thâm kín của nàng và vào bên trong nàng.

Cả cơ thể nàng bùng cháy và nàng càng lúc càng khó hít thở được như bình thường. Những luồng cảm xúc gần như không thể chịu đựng nổi đang xâm chiếm nàng, dồn dập ồ ạt thành những đợt sóng mỗi lúc một dữ dội.

- James..., nàng thì thầm rên rỉ.

Nàng muốn được thoả mãn, nhưng cùng lúc đó nàng lại muốn những giây phút này sẽ kéo dài vĩnh viễn không kết thúc. Đáp lại lời rên rỉ của nàng, chàng trượt một bàn tay lên bụng nàng và kéo lên cao dần lên đến ngực nàng, trước khi dịu dàng vuốt ve đầu nhũ giữa những ngón tay chàng. Nàng cảm thấy mình rung chuyển từ tận trong nơi sâu thẳm nhất của tâm hồn mình.

Sau khi đưa cánh tay lên trước, nàng bám chặt vào thành giường với tất cả sức lực của mình. Nàng những muốn được hét lên. Nàng sẽ hét lên. Nhưng nàng không làm được thế bởi càng lúc nàng càng trở nên khó thở và, cùng lúc đó, những tiếng thổn thức mà nàng không thể kìm nén được đã bật lên tận đầu môi.

Giờ chàng đang mơn trớn nàng bằng cả hai tay, với những cái vuốt ve mạnh mẽ luân phiên xen kẽ với những cái vuốt ve nhẹ nhàng khéo léo. Những luồng run rẩy kéo dài chạy khắp cơ thể Liss và nàng cứ lặp đi lặp lại tên chàng với một giọng gần như vỡ oà.

- Em vẫn chắc chắn mình muốn ở bên trên chứ? Sự hài hước dục cảm của chàng chỉ làm khoái lạc của nàng bùng phát. Liss không thể kìm giữ được nữa. Sự kích thích hưng phấn mãnh liệt đến nỗi nàng chỉ còn có mỗi một ham muốn, được buông thả mình vào đó và tận hưởng nó.

Để mình ngã sang bên cạnh, nàng thì thầm:

- Em rất tiếc, James. Khi anh làm vậy, em không thể...

- Em không thể cử động được nữa à?, chàng nói trong khi ngồi dậy và tới nằm lên trên người nàng với sự mau lẹ của loài mèo.

- Cũng không suy nghĩ được..., nàng lại khép mắt thì thầm thì trong khi chàng nghiêng người xuống ngực nàng. Cũng không nói gì được... Và khi chàng ngậm một đầu nhũ hoa đã cứng lại của nàng trong miệng và những ngón tay của chàng lại tiếp tục những cái vuốt ve mơn trớn tuyệt diệu, nàng chỉ có thể rên rĩ.

Sau đó, hai tay chàng thám hiểm cả cơ thể nàng, lướt xuống đùi nàng trước khi lại lướt lên trên cổ nàng. Chàng vuốt ve nàng, lại tiếp tục và hơn nữa, cho đến khi Liss mất hết toàn bộ khả năng kiểm soát bản thân. Hiện giờ, eo lưng nàng đang vắn vẹo lên vắn vẹo xuống trên giường, van vỉ chàng chiếm lấy nàng và giải thoát sự căng thẳng không thể chịu đựng nổi đang siết chặt lấy nàng.

- James..., nàng rên rĩ. Em không thể chờ đợi lâu hơn được nữa...

Chàng ngẩng đầu lên và tới hôn lên cằm cổ nàng. Việc này không còn đủ với Liss nữa. Chàng cần phải vào trong nàng. Ngay bây giờ. Đột nhiên, chàng tách mình khỏi nàng và rời giường. Rồi, sau khi nhanh chóng cởi bỏ chiếc quần và đôi giày của mình, chàng lấy một chiếc bao cao su trong ngăn kéo bàn ở đầu giường.

Cơ thể nam tính và ẩm ướt mồ hôi của chàng bóng lên trong ánh đèn yếu ớt. Nhưng chàng lại tiếp tục mỉm cười khe khẽ mĩa mai với nàng. - Nếu em không thấy phiền, công chúa, lần này, anh sẽ là người ở trên em.

Chàng đã nằm lên rồi và dù thế nào, Liss cũng đã bỏ hết mọi toan tính muốn cưỡi lên chàng mất rồi. Mà trái lại, nàng đáp lại với một sự êm ái dịu dàng mê li.

- Vâng, tới đi anh... Không ngừng mỉm cười, chàng đâm vào nàng với một cú thúc dài, mạnh mẽ. Liss thấy mình run rẩy – khoái lạc quá mãnh liệt đến nỗi nàng gần như không thể chịu đựng nổi.

- Công chúa..., chàng thì thầm với giọng khản đặc và bất động một lúc. Rồi chàng lại đẩy vào trong nàng lần nữa với một cú thúc mạnh lút cán. Liss bám chặt vào hai bắp vai cuộn cuộn cơ bắp của chàng trong khi phát ra một tiếng rên siết kéo dài trong lúc chàng đang thiết lập một nhịp điệu mỗi lúc một nhanh hơn. Chàng hoàn toàn lấp đầy trong nàng và nàng chấp nhận chàng với cả cơ thể và tâm hồn mình. Nàng kẹp chân vòng quanh người chàng, cong người lên để chào đón chàng vào sâu hơn, trong khi chàng đang đâm vào nàng với sự mạnh mẽ.

Sự tra tấn tuyệt diệu vẫn tiếp tục, được khuếch đại hơn lên và cuốn nàng đi càng lúc càng lên cao hơn, càng lúc càng bay xa hơn, cho đến khi nàng không còn có thể cưỡng lại được nữa.

Một lần cuối cùng, nàng nhấc hông lên về phía chàng và giữ hông lơ lửng bất động trong một giây hoàn toàn tuyệt diệu, thần thánh. Cơ thể nàng bám riết vào cơ thể James bằng tất cả sức lực của nàng, rồi khoái lạc bùng nổ trong nàng. Nàng chìm đắm trong những đợt sóng của một sự sung sướng thỏa mãn tuyệt diệu và, khi nàng hét lên một tiếng, nàng gần như không nhận ra giọng của mình nữa.

10. Chương 10

James thật đáng ngạc nhiên, cũng mãnh liệt dữ dội và chu đáo ở trên giường như lúc chàng ở cơ quan. Một sự uể oải mơ mộng tuyệt diệu đã chạy dọc khắp các mạch máu của nàng, truyền dần sự ham muốn đến tận từng thớ thịt trong cơ thể. Nàng những muốn bắt đầu lại, nhưng theo cách của mình. Để đến lượt này bắt chàng phải đầu hàng những lạc thú tuyệt diệu mà chàng đã bắt nàng phải chịu đựng.

Nàng nhắm chặt mí mắt hơn khi những kí ức trở lại. Buổi dạ tiệc. Sự sơ suất của nàng. Sự vắng mặt của các phương tiện truyền thông. Sự thách thức mà chàng đã đưa ra cho nàng về việc phải tổ chức một buổi tiệc khác...

Khi nàng mở mắt ra, nàng thấy James đang uể oải tựa lên khuỷu tay nhìn mình.

- Em có hối tiếc gì chẳng?, chàng hỏi.

Làm sao nàng có thể hối tiếc về đêm dài tuyệt vời đó được chứ?

- Không.

- Tất nhiên rồi, chàng đáp lại với một nụ cười mỉa mai không làm nàng thích thú lắm. Em không phải là kiểu người biết hối tiếc. Có phải chàng muốn bảo rằng nàng không cảm nhận được những thứ sâu sắc không? Rằng nàng quá hời hợt? Tuy vậy, nàng không chắc mình sẽ sẵn sàng để nhận ra rằng trong đêm dài vừa qua, nàng đã cảm nhận được một mối liên kết sâu kín hợp nhất bọn họ lại là một.

- Quá tuyệt để không bắt đầu lại, chàng nói tiếp với giọng dịu dàng hơn.Ồ, nàng hoàn toàn đồng ý về điểm này. Nàng cũng hiểu rằng chàng đã sẵn sàng để bắt đầu lại ngay giây phút đó. Và cho dù chàng đã nhầm lẫn về nàng, nàng cũng không thể từ chối. Cơ thể của nàng đã tan chảy ra mất rồi, nó nóng lòng được kết hợp với cơ thể chàng.

- Em không có ràng buộc gì cả, chàng nói thêm. Đây không phải là một câu hỏi. Rõ ràng, đối với chàng đó là một điều chắc chắn. Cho đến bây giờ, không, nàng chưa bao giờ có ràng buộc gì cả, nhưng việc này có thể thay đổi. Đột nhiên, nàng cảm thấy mình quá chênh vênh, quá không kiên định, quá không chắc chắn về rất nhiều thứ...

Chàng dịu dàng vuốt ve bờ vai nàng trước khi tiếp tục.

- Không...

- Anh cũng không. Nhưng nàng không tin điều đó. James là một người đàn ông dữ dội và sâu sắc. Chàng không làm những việc hời hợt và một ngày kia chàng sẽ đính ước – với người phụ nữ phù hợp với chàng. Nói những lời này, chàng đơn giản vừa làm cho Liss hiểu rằng người phụ nữ đó không phải là nàng.

Tốt thôi. Dẫu sao đi nữa, nàng cũng không hi vọng chàng có ràng buộc gì với nàng. Lúc nào chàng cũng cư xử như ông chủ lớn và duy nhất phụ trách giám sát nàng.

- Vậy, chúng ta sẽ làm việc sau, chàng nói trong khi để tay mình trượt xuống ngực nàng. Nhưng lúc này, hãy tận hưởng một chút giây phút đẹp dễ đã.

- Đồng ý. Ngay lập tức chàng tới nằm lên trên người nàng, đòi hỏi vị trí thống trị. Liss để chàng làm thế. Chỉ trong lúc này thôi, nàng thả mình với bản thân. Chỉ một lần cuối thôi.

Khi Liss vào trong phòng khách, nàng sửng sốt nhận thấy James đã để hành lý của nàng vào trong phòng chàng.

- Chúng ta sẽ làm việc ngày đêm, chàng nói. Em ngủ ở đây sẽ dễ dàng cho em hơn. Mắt chàng sáng lên với vẻ trộn lẫn dục cảm và ranh ma, gần như khiến Liss thấy vui. Nhưng nàng thấy kinh ngạc vì chàng đã ngạo nghễ đưa ra quyết định này mà không buồn hỏi ý kiến của nàng.

Chàng kéo nàng dựa vào chàng một lát và thầm thì: - Thật đấy, chúng ta không được lãng phí thời gian. Nàng thật không muốn tự hỏi chàng đang nói về điều gì hơn. Về ban đêm? Về cả tuần lễ? Cho tới khi chàng chán nàng rồi và gửi trả nàng về?

Sau khi thoát khỏi vòng ôm của chàng, nàng nhanh nhẹn đi sắp xếp đồ đạc của mình vào phòng ngủ phụ. Chàng cần phải hiểu rằng nàng cần có một không gian của riêng mình. Cho dù nàng đến chết vì muốn được trải qua những đêm dài trọn vẹn ở cùng chàng, tuy vậy nàng vẫn muốn giữ một tí chút độc lập riêng.

Ngay khi nàng đã bỏ hết đồ đạc của mình ra, nàng ngồi xuống một trong hai cái ghế bành cực kỳ tiện nghi thoải mái và bỏ máy tính xách tay của mình ra, rồi để di động lên chiếc bàn lùn trước mặt.

Để bắt đầu, nàng cần phải lo mảng phủ sóng truyền thông khó khăn này. Lần này, nàng không được lặp lại sai lầm như thế nữa. Nàng chuẩn bị một danh sách: những tạp chí hạng sang, những tờ báo, đài truyền hình. Cần phải có cả 3 thứ đó. Thêm nhiều ảnh trên trang web của khách sạn nữa. Chàng muốn một sự phủ sóng rộng rãi? Chàng sẽ có nó.

Nàng sẽ để phóng viên và những người bên truyền hình đến từ sáng sớm. Hoặc thậm chí có thể là từ hôm trước. Và nàng sẽ để tất cả bọn họ ở trong các căn phòng cách xa phòng của các khách mời. Các vị khách có quyền được có cuộc sống riêng tư của mình.

Một giờ sau, bản danh sách của nàng đã hoàn chỉnh, với tất cả những điểm cần thiết. Gom lại tất cả lòng can đảm của mình, nàng gọi cho nhân vật đầu tiên trong danh sách.

- Nhưng... tôi nghe nói là đã có một buổi tiệc đáng ngạc nhiên tối qua rồi – và rất riêng tư, người đối thoại với nàng mở lời bằng một giọng ngạc nhiên giả tạo. Và rõ ràng là không phóng viên nào đã được mời đến cả.

Liss đáng nhẽ phải nên nghĩ đến loại phản ứng này từ trước... Nàng quyết định ứng tác. - Đó chỉ là một buổi tiệc rất nhỏ thôi. Một kiểu diễn tập, anh muốn gọi thế cũng được, nàng giải thích với giọng hồn nhiên vui vẻ. Nhưng lần này mới là buổi tiệc thật sự, cái mà chúng tôi muốn cho toàn thế giới biết đến.

Nàng sẽ thoát khỏi tình cảnh này thế nào đây? Liss nhăn trán lo lắng tự hỏi.

- Giờ đã hơi trễ để đưa ra các lời mời, cô không nghĩ thế sao?, người phóng viên chuyên mục thượng lưu đáp lại ngay lập tức.

Anh ta hẳn đã phải đánh hơi thấy điều gì đó... Tuy vậy Liss chắc chắn sẽ không để anh ta làm mình thấy nhục nhã hơn nữa.

- Ở đây, mọi thứ diễn ra rất nhanh, anh biết đấy. Nhưng nếu anh không quan tâm...

- Chúng tôi sẽ đến. Liệu có thể đặt máy quay khắp nơi được chứ?

Vậy là thành công, Liss thầm nghĩ và kìm nén một tiếng thở dài nhẹ nhõm... Nàng lặp lại cuộc trao đổi như trên gần như từng lời một khoảng đôi chục lần. Và nhận được cùng một thành công như thế. Về những thợ săn ảnh, bọn họ sống ở đây, bởi họ luôn có mặt ở hiện trường của mọi việc mà không cần người ta thông báo trước cho họ. Những nhà báo tự do cũng sẽ đến. Bọn họ sẽ đóng quân trước khách sạn với hi vọng chụp được bức ảnh thế kỷ mà họ sẽ bán được nó cho những tạp chí sang trọng – cho dù những tạp chí này cũng đã gửi nhà báo và phóng viên ảnh của chính họ.

Sau đó, Liss tổ chức các chuyến bay và gửi những thông tin chi tiết đến từng người mà nàng đã từng liên hệ. Khi nàng kết thúc công việc, nàng tựa người vào lưng ghế bành và duỗi dài người ra. Nàng đã trải qua một ngày làm việc trọn vẹn, thông báo cho tất cả mọi người về một buổi dạ tiệc quy mô long trọng – trong khi nàng thậm chí còn chưa bắt đầu nghĩ xem tổ chức buổi tiệc này thế nào...

Cảm thấy tràn ngập cảm giác chóng mặt, nàng nhận ra là từ sáng đến giờ mình chỉ mới uống có nước cam. Chưa bao giờ nàng lại tập trung lâu đến thế vào một công việc.

Tuy vậy, phần khó khăn nhất vẫn còn đó phải giải quyết. Nàng sẽ lại có thể đưa ra cái gì kỳ lạ cho các vị khách mời nữa

Mối lo âu bắt đầu thực sự rộn rạo trong nàng thì James bước vào phòng. Chàng có một vẻ mặt mà khiến, ngay tức khắc, nàng quên luôn tất cả mọi lo lắng của mình.

Chàng vẫn ham muốn nàng. Chàng muốn nàng ngay lập tức. Liss đứng dậy và cảm thấy đôi chân mình run rẩy. Chàng cỡi áo sơ mi và ra hiệu cho nàng. Chàng thậm chí còn không cần phải bảo nàng. Nàng chỉ

có thể đi theo chàng.

Ngay khi bọn họ vừa vào trong phòng ngủ, James ôm nàng vào trong vòng tay và vừa hôn vừa vuốt ve nàng với sự nồng nhiệt. Sáng hôm sau, Liss tỉnh dậy một mình trên chiếc giường lớn. Nàng đặt tay lên nơi mà cơ thể của James đã từng nằm ở đó – tấm trải giường vẫn còn ấm. Nàng có thể sẽ thật sự quen với cuộc sống này mất, quen với những cái siết chặt đam mê của bọn họ, với những quãng thời gian dài êm dịu mà họ đã trải qua.

Dù sao đi nữa, nàng tốt hơn nên ngừng mơ mộng và năng nổ lên thôi. Làm sao nàng sẽ có thể tổ chức được bữa tiệc khó nhằn đó chứ – bữa tiệc còn phải xa hoa tráng lệ hơn cả bữa tiệc lần trước nữa? Với một ngân sách nực cười và một cái hạn vô lý...

Một lát sau, nàng đã ngồi trước máy tính. Sau các phương tiện truyền thông là các vị khách mời. Lần này, nàng không có thời gian cũng như không có những phương tiện để chuẩn bị những tấm thiệp mời bằng bìa và xa xỉ mà nàng đã cho thiết kế đặc biệt nhân dịp này nữa.

Nàng sẽ phải soạn thảo công phu một cái gì đó đơn giản, nhưng thật thanh lịch tinh tế. Với một ít cơ may, các vị khách sẽ thấy nó hơi bí hiểm một chút. Sau khi xuống tầng trệt, nàng tới gặp Stella, thư ký giám đốc khách sạn, người mà, may sao, lại biết rõ hơn nàng về khoản thiết kế để đem đi in.

3 giờ sau đó, phiếu mời đã được gửi email cho nhà in địa phương. Sau đó, một nhân viên khách sạn sẽ tự tay mang giấy mời giao tới các vị khách. Việc này không phải tuyệt lắm, nhưng nó cũng không quá tệ. Và trong lúc này, Liss không có ý tưởng nào hay hơn nữa. Ở giai đoạn này, nàng cảm thấy cần phải hít thở một chút khí trời và thế là nàng đi bộ trên bãi biển dành riêng cho khách trọ ở khách sạn. Nàng nhìn xung quanh mình, trong khi có kiếm tìm cảm hứng. Bởi nàng cần có một chủ đề để tổ chức buổi dạ tiệc xoay quanh nó. Một chủ đề độc đáo...

Trang trí phòng tiệc sẽ là một ác mộng thật sự. Phòng đó rất đẹp, toàn lát đá cẩm thạch và rất sáng, nhưng làm sao để biến nó thành một nơi chốn đặc biệt chứ?

Lần trước, nàng đã làm theo phong cách ngoại lai, mang tới những đoá lan đẹp lung linh – trị giá cả một gia tài khổng lồ. Nàng có lựa chọn nào khác để trang trí nữa đây?

Đột nhiên, nàng mỉm cười khi nghĩ lại lúc nàng hỏi James liệu chàng định tổ chức một cuộc truy hoan hay sao. Nàng đột ngột dừng lại trên bãi cát trắng phau. Và nếu nàng sẽ tổ chức một buổi dạ tiệc dựa trên sự cám dỗ, gợi ý lời hứa hẹn những vui thú sẽ có – tất cả mọi loại thú vui thì sao nhỉ?

Liss tập trung, cố nhớ lại những môn học cổ mà nàng đã theo học ở trường đại học. Ngày xưa, những người Hy Lạp cổ đại đã biết tổ chức những lễ hội với nhiều lạc thú – nhân danh thần Dionysos (CT : thần rượu vang) ở Athens, những lễ hội mà bọn họ gọi là những cuộc truy hoan. Và nếu nàng tạo ra một khung cảnh có thể khơi gợi lại tinh thần này thì sao ? Một không khí suy đồi, hoan lạc chủ nghĩa – như James đã phán xét nàng là như thế... Nếu nàng tổ chức công phu một kiểu yến tiệc xa hoa lộng lẫy và nhục dục nhưng cùng lúc lại tinh tế và thanh lịch thì sao ? Việc này có thật sự có thể thực hiện được chăng ?

Có. Và nàng sẽ cụ thể hoá ý tưởng của mình. Dù sao đó cũng là ý tưởng duy nhất đến với nàng. James khiến nàng cảm giác mình là một nữ thần, một nữ tu của môn phái dục tình. Việc này sẽ không kéo dài nữa, tất nhiên rồi. Nhưng có lẽ nàng có thể sẽ cám dỗ được chàng với những món ăn và rượu vang, và giữ chàng dưới bùa mê của nàng lâu thêm một chút nữa...

Lần trước, nàng đã dùng mọi thứ từ nước ngoài. Lần này, nàng sẽ sử dụng những sản phẩm truyền thống và của địa phương – có sẵn và dư thừa. Nàng bước nhanh quay lại khách sạn, những ý tưởng sục sôi nảy sinh trong tâm trí nàng. Sau khi đã một phần thất bại ở lần đầu, nàng sẽ có thể đi đến thành công trọn vẹn, nàng thầm nghĩ, run rẩy với sự phấn khích. Cuối cùng, nàng đã làm chủ được tình hình...

11. Chương 11

James đang ngồi ở bàn làm việc và cố gắng để không cảm thấy bức bối với chuyện Liss đã đi ra ngoài lâu lắm rồi – và chàng cảm thấy nhớ nàng kinh khủng. Hai đêm cùng nàng không đủ với chàng. Hơn nữa, chàng muốn biết cái gì khiến nàng nhăn mày trong giấc ngủ và tại sao nàng lại có vẻ u sầu như thế khi nàng nghĩ là mình ở một mình.

Vào lúc đó, cánh cửa mở ra và chàng đưa mắt nhìn lên. Mặc một bộ váy tuyệt đẹp và kiểu cách, Liss đi vào trong phòng, thoải mái như khi nàng mặc một chiếc quần jeans với áo thun. Ngay lập tức, chàng cảm thấy cơ thể mình run rẩy dữ dội.

Khi nhìn thấy vẻ mặt nàng, chàng còn run rẩy hơn nữa. Chàng đã từng nhìn thấy ánh nhìn đó trong mắt nàng và, khi nàng quay lại để đóng – và khoá cửa lại, chàng cảm thấy cái phần nam tính của mình phản ứng lại một cách rõ ràng. Một nữ thần siêu phẩm tuyệt diệu vừa bước vào trong phòng và có vẻ sẵn sàng đáp lại những dự vọng điên cuồng nhất của chàng.

Không hề rời mắt khỏi chàng, nàng kéo khoá phéc-mơ-tuya của bộ váy xuống.

- Đến giờ nghỉ rồi, James à.

- Thật sao?

Nàng tiến lại gần chàng.

- Anh có muốn tận hưởng giờ nghỉ để thư giãn một chút không?

- Sao lại không nhỉ?, chàng đáp lại sau khi húng hắng cổ họng. Với một vẻ duyên dáng tao nhã, nàng cởi váy khỏi đầu. Lần này nàng có mặc một cái áo lót, rất gợi cảm và hợp đôi với chiếc quần lót màu hồng nhạt tinh xảo. Cử động cực kỳ nhục cảm, nàng cởi bỏ luôn chúng và James bắt buộc phải thừa nhận rằng mình còn thích cái chúng đã che đậy đi hơn nữa.

Hiện giờ, cơ thể mảnh mai của nàng hoàn toàn trần trụi, tách biệt với đôi giày gót rất cao của nàng. Chàng để cái nhìn của mình chậm rãi di chuyển lên đôi chân dài với dáng hoàn hảo của nàng, lên vùng tam giác nâu đáng yêu tô điểm phía trên đùi nàng, rồi chậm chậm nhìn lên eo lưng thanh mảnh và bộ ngực vun cao và tròn đầy của nàng, với những núm hồng sẫm màu cứng lại. Nhưng thứ khiến chàng bị kích động nhất, chính là sự ham muốn đọc được trên khuôn mặt của nàng, tia nhìn sáng rực đang bốc cháy trong cặp mắt nâu của nàng, và nụ cười lấp lánh đẹp say lòng người của nàng. Nàng đã sẵn sàng để buông thả bản thân vào lạc thú và chàng quá vui mừng vì được tham gia cùng nàng.

Nàng quay lưng lại về phía chàng và ngã người xuống một chiếc bàn nhỏ. Nhờ vậy nàng đã cho chàng một tầm nhìn tuyệt vời về phía cặp mông tròn lẳn và quyến rũ không thể tin nổi của nàng. Vậy là mọi loại hình ảnh dâm dục đổ xô ra trong tâm trí James với một sức mạnh phi thường.

Nhưng vào lúc này, chàng không có khả năng cử động, dù là nhỏ nhất. Chàng cảm thấy mình cực kỳ nôn nóng muốn được khám phá ra kiểu mà nàng dành cho chàng.

Nàng đứng thẳng lên và quay lại, trong khi nhìn chàng một cách ranh mãnh. James thấy nàng đã lấy ra một chiếc bao cao su trong ngăn kéo bàn.

Khẽ nhón chân, nàng bước về phía chàng. Chàng cảm thấy mình như bị mê hoặc bởi tia nhìn hoang dại đang bùng sáng trong mắt nàng. Vừa đi nàng vừa xé cái bao nhỏ. James cảm thấy quần mình càng lúc càng bó chặt hơn. Chưa bao giờ có một nỗi ham muốn mãnh liệt nào thiêu đốt chàng như vậy.

- Không có màn dạo đầu sao?, chàng hỏi với giọng khàn khàn.

- Anh sẽ được biết sau, nàng trả lời trong khi để chiếc bao cao su lên bàn. Rồi nàng kéo ghế của chàng lại một chút và xoay nó để chàng đối mặt với nàng, trước khi hạ mắt xuống chỗ giữa hai chân chàng. James càng lúc càng thấy khó thở.

- Anh có đôi chút lo lắng sao, James ?

- Một chút xiu, chàng thì thầm. Nàng phá lên cười một cách quyn rũ, gợi cảm khủng khiếp và mở thắt lưng chàng ra, rồi bắt đầu chậm rãi kéo khoá phéc-motuya quần chàng ra.

- Không, không nhỏ đến thế đâu, James... Thốt ra một lời rủa, chàng túm lấy 2 bên khoá quần và kéo mạnh ra. Tiếng vải xé toạc mang lại cho chàng một sự thoải mái không tin nổi. Sau đó chàng cởi bỏ vật chắn cuối cùng là cái quần đùi của mình, cũng nhanh gọn như thế.

Mắt Liss mở to, tối sập lại và nàng mỉm cười nhìn chàng.

- Đừng cử động nữa, nàng ra lệnh. Ngạc nhiên, chàng lặng nhìn nàng với vẻ dò hỏi. Nhưng khi chàng nhìn thấy sự thách thức loé lên trong đôi mắt nàng, chàng cảm thấy phần nam tính của mình phản ứng lại dữ dội hơn nữa.

Nàng cúi xuống và bắt đầu mở khuy áo sơ mi của chàng. Rồi nàng hơi lùi lại trước khi quỳ xuống trước mặt chàng.

Và khi nàng đeo bao vào cái bộ phận cứng ngắc của chàng, với một cử chỉ chậm rãi và khiêu khích, thì chàng níu chặt lấy tay vịn ghế bành. Cuối cùng, nàng ngồi lên chàng, trượt 2 đầu gối sang hai bên hông chàng trên cái ghế ngồi chật hẹp. Ngồi thẳng trên chàng, nàng điều chỉnh vị trí của mình để tiếp nhận chàng vào trong. James chỉ có thể quan sát, chờ đợi – phần khích hơn bao giờ hết.

Liss nhắm mắt lại trong khi để cái bộ phận giới tính của chàng xâm nhập vào trong nàng, chỉ nhấp vào tới đầu mút thôi. Cái bao mềm mại và ẩm ướt chặt khít và James cảm thấy nó đang điều chỉnh cho phù hợp để từ từ tiếp nhận chàng – thật từ từ.

Vào lúc đó, nàng nâng mí mắt lên và nhìn thẳng vào mắt chàng.

- Cảm nhận anh ở trong em thật tuyệt. Đó là một lối nói giảm – đối với chàng, điều đó thật tuyệt diệu. Nàng chuyển động vào – ra một cách uể oải, xoay tròn hông quanh chàng theo một vũ điệu nhục cảm, gợi dục, khiến chàng hoàn toàn phát điên.

Nhanh chóng, chàng cảm thấy một nhu cầu cấp bách được chìm sâu vào trong nàng. Được chiếm lại quyền kiểm soát tình huống. Chàng cần phải chế ngự nàng, chiếm lấy cơ thể nàng và khiến nàng run rẩy bên dưới chàng, cho đến khi nàng phải đầu hàng.

Tuy vậy, chàng cảm thấy mình không có khả năng cử động và chàng để mặc nàng làm, dẫn dắt trò chơi với một nghệ thuật khiến chàng bị chinh phục dù chàng không hề mong muốn.

Rồi chàng nhận thấy sự tự chủ của nàng rốt cuộc bắt đầu dao động. Nhịp thở của nàng càng lúc càng trở nên dồn dập và chàng thấy cặp mắt nàng thắm lại gần tới mức cực khoái. Chàng hơi nhấc hông một chút xiu...

Ngay lúc đó, Liss ngồi thẳng lại và để chàng gần như ra khỏi nơi thâm kín của nàng. Nàng nhìn thấy mặt chàng tràn ngập nỗi thất vọng. Nàng biết chàng muốn nhanh hơn – nàng cũng vậy. Nhưng nàng rất muốn nhìn thấy nét mặt của chàng khi nàng bắt chàng phải chịu đựng sự tra tấn ngọt ngào. Chàng để mình phát ra những tiếng rên rỉ khản đặc mà nàng chưa từng bao giờ nghe thấy ở chàng. Mắt chàng dường như thất thần, làn da ẩm ướt mồ hôi, và nàng cảm thấy những cơ bắp của chàng căng lên đến mức cực đại. Chàng đang đi tới mức tột cùng của những giới hạn của mình và nàng muốn chàng phải sụp đổ vỡ vụn.

- Anh cần phải...

- Có chuyện gì hả James?, Nàng nghiêng người thì thầm lên tai chàng, trong khi lại để mình trượt xuống chàng lần nữa.

Nàng để chàng chìm sâu nhất vào trong nàng.

- Hãy nhìn em. Và cảm nhận em, nàng thì thầm.

Nàng đè sâu xuống chàng hơn một chút nữa.

- Vào em đi.

- Còn em?, Chàng thì thầm. Chàng nghiêng chặt răng lại, rõ ràng đang cực kỳ rạo sức.

- Em đã có bước tiến trước anh rồi, nàng trả lời trong khi vuốt tay qua vầng trán ướt đẫm của mình. Đột nhiên, chàng dừng việc dịu dàng vuốt ve lưng nàng, rồi giữ lấy hông nàng. Sau đó, với một sức mạnh không thể tin nổi, chàng nhấc nàng lên, rồi nhanh gọn đặt nàng xuống dưới chàng để có thể ép nàng vào lưng ghế tựa của chàng, và để mình có thể xâm nhập vào nàng từ bên trên. Nhanh. Dữ dội. Cuồng nhiệt.

Và bỗng nhiên, việc này khiến nàng phải thốt lên rên rỉ. Những ngón tay của chàng làm nàng thấy đau nhưng nàng gần như chẳng hề nhận thức được. Bởi nàng đang tới gần một sự ngắt ngậy mê li tuyệt diệu.

Một cú thúc hông nữa và nàng đạt cực khoái với sự chói lọi mãnh liệt đang dồn dập ồ ạt trong nàng. Chàng đẩy vào một lần cuối và hạnh phúc, Liss đón nhận những cơn co thắt lạ lẫm đang khiến cơ thể nàng rung chuyển dữ dội, trong khi chàng rút cục đã đánh mất toàn bộ sự tự chủ của chính mình.

- Em là đồ phù thủy, chàng thì thầm vài phút sau đó.

Liss mỉm cười và ôm ái thả lỏng người lên chàng.

- Em thực sự thích ở bên trên đấy. Chàng lại nhấc nàng lên lần nữa, rồi đặt nàng đứng xuống sàn nhà, sau đó chàng đứng dậy và bước nhanh kéo nàng đi. Với đôi chân run rẩy, nàng phải cố gắng lắm mới có thể đi theo nhịp độ của chàng, trong khi chàng ra khỏi phòng và đi vào trong phòng ngủ. Khi nàng đột nhiên bị vấp chân, chàng ôm nàng trong vòng tay và tới giường nàng lên giường.

Một sự phấn khích điên cuồng lại xâm chiếm trong Liss.

- Anh làm gì thế?, nàng nhìn chàng cởi áo sơ mi, cởi nốt quần dài và quần đùi của chàng và hỏi.

Chàng ngả người lên nàng và toét miệng mỉm cười.

- Anh sẽ cho em biết ai mới thực sự là sếp. Sau đó, buổi tối, Liss lướt mạng internet để tìm kiếm tài liệu về những lễ hội Thần rượu nho mà những người Hy Lạp cổ đại đã say mê tham dự. Có lẽ nàng có thể sẽ cho sắp đặt vài cảnh nổi tiếng mà bản gốc của nó là ở bảo tàng Louvre và ở Gallery Quốc gia Anh quốc? Nàng cau mày. Đó là một khả năng, nhưng không độc đáo lắm. Mà nàng lại cần sự độc đáo.

Ngay lúc đó, nàng nhớ tới Camille – cô bạn gái mà nàng đã học cùng trong ngành Lịch sử nghệ thuật ở Paris. Và bố mẹ cô ta sở hữu một bộ sưu tập kỳ lạ những tác phẩm nghệ thuật. Liss đặc biệt nhớ lại là những tấm thảm treo tường của mẹ Camille đã bị bố cô ấy xếp xó, với lý do nó không thực sự là nghệ thuật. Có lẽ vài tấm thảm trong số đó sẽ có những cảnh Hy Lạp cổ đại? Liss quay ra tìm kiếm trên Google.

Sau khi đã tìm thấy thứ mình đang tìm kiếm, nàng đi gặp James. Chàng đang ngủ trên ghế sofa, chân đặt lên bàn. Nàng lấy điện thoại và bấm số.

- Mình đang bày trí bối cảnh, nàng giải thích ngay khi nàng nói lại liên hệ với Camille.

Rồi nàng nói sơ lược đại thể cho cô bạn về kế hoạch của nàng.

- Tổ có thể mượn vài tấm thảm treo tường của mẹ cậu được không?

Khi nàng đã giải thích những cái nàng quan tâm, Camille có vẻ rất ngạc nhiên.

- Những cái đồ cũ kỹ đó, cho một buổi dạ tiệc thượng lưu sao? Liss mỉm cười. Với ánh sáng phù hợp, âm nhạc, đồ ăn và không khí, những cái đồ cũ kỹ đó sẽ biến căn phòng khách rộng lớn thành không gian thân mật ấm cúng mà nàng muốn tạo ra.

- Nếu cậu có thể chuyển chúng đi, cậu có thể tùy ý sử dụng. Tuyệt vời! Tuy nhiên, làm thế nào nàng có thể mang chúng tới Aristos? Không đời nào phải chịu chi phí vận chuyển từ Paris.

- Cậu sẽ đến buổi dạ tiệc chứ?, nàng hỏi Camille.

- Tổ không thể, Liss ạ. Tổ đi New York.

Bọn họ nói chuyện một chút nữa, rồi Liss kết thúc cuộc trao đổi của bọn họ.

- Cảm ơn cậu rất nhiều! Nàng nói trước khi gác máy. Tổ sẽ lo khâu vận chuyển và tổ sẽ báo cho cậu biết sau. Vận chuyển. Các ngón tay Liss gõ nhịp xuống bàn. Giá như nàng có thể có quyền sử dụng phần thừa kế của mình. Nhưng nó đã bị khoá rồi. Nàng tra tài khoản của mình trên mạng. Nàng có một ít tiền để

dành, nhưng nàng đã định dùng nó để mua cho mình một bộ váy mới bởi nàng đã ngu ngốc không mang theo chiếc váy nào khác cho buổi tiệc. Ôi được rồi, nàng sẽ phải tùy cơ ứng biến với bộ váy. Và nàng sẽ sử dụng khoản tiền đó để dùng vận chuyển những tấm thảm về.

Nếu điều đó là cần thiết, nàng có thể mặc lại bộ váy mà nàng đã mặc trong buổi tiệc đầu tiên. Không, không đời nào, mọi thứ sẽ phải khác biệt.

Nàng đi qua phòng khách và nhìn cách James đang nằm trên ghế sofa. Tư thế của chàng hẳn phải không được thoải mái lắm, nàng mỉm cười thầm nghĩ. Được ở đây, trong căn hộ sát với bầu trời này cùng chàng thật là dễ chịu. Liss không muốn rời khỏi nơi này chút nào.

Nhẹ nhàng, nàng ngả người xuống chàng, hôn lên mặt chàng những nụ hôn nho nhỏ, trong khi vuốt ve quai hàm chàng với những đầu ngón tay. Chàng mở mắt ra, cặp mắt chàng rực sáng ham muốn.

- Anh đã mơ về em, chàng thì thầm với giọng ngái ngủ.

- Và em đây..., nàng đáp, rồi lại hôn chàng lần nữa.

Chàng giơ tay lên kéo nàng ngả vào chàng.

- Em có muốn giúp anh hiện thực hoá giấc mơ của anh không?

- Vâng, nếu như anh nói cho em biết em phải làm gì. Họ nhìn nhau câm lặng trong vài giây, cùng nhau chia sẻ một niềm đam mê bùng cháy. Rồi chàng giải thích cho nàng việc nàng phải làm bằng mắt chàng, bằng tay chàng, bằng lời nói của chàng. Và Liss làm theo những chỉ dẫn của chàng với lòng nhiệt tình hăng hái mà không chút chần chừ.

Máy tính xách tay đặt trên đùi, Liss làm việc trên nền nhà trải thảm. Phần lớn thời gian James phải tham gia các cuộc họp, hoặc cột chặt với cái điện thoại.

Hi ện giờ, chàng có vẻ không còn lo lắng phải giữ cương vị ông chủ của nàng nữa. Bọn họ nói chuyện với nhau với tư cách là tình nhân, cười đùa như người yêu của nhau. Nàng trao tặng cho chàng sự nghỉ ngơi, giải lao mà chàng cần đến ngoài những giờ làm việc dài đằng đẳng. Đó là vai trò mà từ lúc này chàng đã phân công cho nàng.

Và nàng hi ếu rõ rằng không được cho chàng thấy nàng cảm thấy bấp bênh như thế nào – không chỉ bởi buổi dạ tiệc, mà còn liên quan đến mọi thứ, và nhất là liên quan đến chàng.

Chàng đã làm nảy sinh trong nàng những cảm giác mà nàng chưa từng bao giờ cảm nhận thấy. Nàng nhận ra rằng mình muốn ở lại với chàng

– trong kỳ hạn lâu dài. Trước khi gặp chàng, nàng chưa bao giờ nghĩ đến sự ổn định, còn hiện giờ nàng chỉ còn nghĩ đến chuyện đó. Nàng xua đuổi ảo ảnh này đi và bắt mình phải tập trung. Cuộc phiêu lưu này chỉ có thể là thoáng qua, chàng đã từng nói rõ ràng với nàng như thế. Một khi chàng đã no xôi chán chè với nàng rồi, chàng sẽ gửi nàng về.

Tuy vậy, nàng không thể ngăn mình xua đuổi cái kết tất yếu này ra khỏi đầu. Và nàng làm việc mệt nhọc hơn trước, với suy nghĩ rằng việc này sẽ khiến họ chia tay muộn hơn. Nếu nàng thành công, hoàn thành một công việc phi thường, có lẽ chàng sẽ muốn giữ nàng lại...

Nàng cần phải tìm ra được một cách chiếu sáng gây ấn tượng mạnh. Trước tiên nàng nghĩ đến những ngọn nến nho nhỏ đặt rải rác khắp nơi, tạo ra một bầu không khí phòng the. Trừ việc ý tưởng này có một bất trắc lớn là dễ xảy ra hỏa hoạn. Việc chiếu sáng vì vậy sẽ phải là từ nguồn điện.

Nàng cần những lời khuyên sáng suốt. Không hi vọng được gì từ phía James, chàng đang thực sự quá bận rộn. Hơn nữa, nàng muốn tự mình xoay sở và khiến chàng phải ngạc nhiên.

Ừ nhỉ, nàng sẽ quay sang hướng mà nàng biết rõ, nàng tự nhủ khi nghĩ tới sản phẩm mà nàng thường đến khi còn là thiếu nữ. Ở nơi đó luôn có những hiệu quả ấn tượng đặc biệt và một hệ thống chiếu sáng thực sự thiên tài. Cuối buổi chiều, nàng tới thăm Ben, chủ của nơi đó.

- Nếu như tôi hiểu chính xác thì em muốn tôi làm việc này cho em gần như không công?

- Tất cả mọi người sẽ biết là chính anh là người đã thực hiện việc chiếu sáng – tất cả các phương tiện truyền thông sẽ nói về nó và điều đó sẽ là một chiêu quảng cáo khổng lồ.

- Em đã từng tổ chức một buổi chiêu đãi ở cùng chỗ đó vào tuần trước, phải không? Những người mà em thuê cũng không được trả công sao?

Cảm thấy khó chịu, Liss cắn môi. - Lần này, tình thế hơi khác đi một chút. Em cần anh, Ben. Nhớ về những khoảng thời gian tốt đẹp xưa cũ...

- Đáng tiếc là em đã không hỏi tôi việc này vào tuần trước. Tôi đã nghe nói là em đã mời cả một nửa những kỹ thuật viên từ Australia.

Liss đáng nhẽ phải bị ăn tát. Nàng đã quá ngu ngốc, phung phí một nửa ngân sách để mời từ nơi đó, trong khi tại đây, nàng đã có thể hưởng thiện ý sẵn lòng của...

- Rất tiếc, công chúa, nhưng tôi không thể giúp em được.

Sợ hãi, nàng mở to mắt nhìn anh ta.

- Nhưng mà, Ben... Anh ta đã quay lưng đi với nàng rồi... Liss đứng bất động một giây, cảm thấy mình thật lố bịch, nực cười. Ồ, nàng chỉ còn có thể đi khỏi đây thôi, một mình và trắng tay.

Ở Aristos còn ai để quan tâm đến nữa? Nàng tự hỏi khi bước đi trên phố, đối với nàng nó đột nhiên trở nên tối tăm và xa lạ. Nàng thấy mình ở nhà mình và tuy vậy, nàng cảm thấy mình như một vị khách không mời, không mong mà đến.

Ngày hôm sau, James tới tìm nàng trong khi nàng đang làm việc trước máy tính và, ngạc nhiên thay, chàng mời nàng đi ăn trưa cùng chàng.

Một chiếc taxi đưa họ đến trái tim của Ellos, thủ phủ của Aristos, và họ đi vào một nhà hàng nhỏ giới thiệu những món ăn ngon tuyệt. Sau khi ngồi vào một chiếc bàn, bọn họ đang xem xét thực đơn thì James nhận được một tin nhắn trong di động. Chàng xin nàng thứ lỗi rồi nhấn lên di động.

Biết rằng việc này có thể sẽ mất một lúc, nàng quyết định gọi món cho cả hai người bọn họ. Khi người đàn ông trẻ tuổi đi khỏi chỗ bàn họ, James ngẩng đầu lên và nhìn nàng với vẻ ngạc nhiên.

- Đó chính xác là những gì anh đã muốn chọn, chàng nói trong khi tắt di động đi rồi đặt nó xuống bàn.

- Em biết anh thích gì mà.

- Thực vậy..., chàng đáp lại với một cái nhìn cảm động.

Nàng cảm thấy tràn ngập một cảm giác ngọt ngào tuyệt vời và lạ lẫm. Chàng có vẻ nhìn nàng bằng một con mắt khác và đánh giá cao những gì chàng phát hiện ra. Bối rối, nàng bắt mình phải tập trung vào chàng.

- Anh vẫn luôn làm việc như vậy sao?, Nàng hỏi với một giọng ôn hoà.

- Bố anh đã thổi vào cho bọn anh một đạo đức làm việc rất hăng say. Cho dù bọn anh sinh ra trong sự giàu sang, nhưng bọn anh vẫn phải vượt qua thử thách và thành công bởi tự chính bản thân mình.

- Chuyện gì sẽ xảy ra nếu trường hợp đó lại không đến?

- Khả năng tình huống đó không thể tính trước được. Với sự nỗ lực, tất cả mọi người đều đạt được việc đó.

À... Nàng đã thực sự bị đặt vào đó để biết rằng những nỗ lực không phải bao giờ cũng đạt được vòng nguyệt quế thành công. Nhưng có thể là nàng đã không đủ cố gắng?

- Anh có bao nhiêu anh chị em?

- Anh có hai người.

- Để em đoán nhé – anh là anh cả.

- Làm sao em đoán được?, chàng mỉm cười hỏi.

- Anh có trách nhiệm, theo chủ nghĩa hoàn hảo. Những trông đợi của gia đình đã tập trung vào anh và anh làm hài lòng chúng. Và khi anh làm những việc ngu xuẩn, anh đã học được phải làm nó một cách kín đáo.

- Còn em, em đã mau chóng hiểu rằng làm những việc ngu xuẩn ở trước công chúng sẽ mang lại cho em sự chú ý mà em cần có?

Nàng giấu đi sự tổn thương mà những lời nói này đã gây ra cho nàng và ép mình mỉm cười.

- Có thể.

Sau khi lặng nhìn con cá hầm của mình, chàng hỏi:

- Nếu em không phải là một công chúa, em sẽ làm gì?

Đánh hơi thấy cái bẫy, Liss quyết định không cho chàng câu trả lời mà chàng trông đợi. - Nghĩ như vậy thì có gì tốt chứ. Em là người như chính em là vậy. Em sinh ra là một công chúa, chuyện này là một phần trong em, cũng như màu mắt và màu tóc em vậy.

- Em có thể thay đổi màu tóc mình mà.

- Tại sao em phải làm vậy chứ?, nàng đáp lại và lại đặt đĩa của mình xuống. Và tại sao anh lại có vẻ cương quyết thay đổi em như vậy? Em là người như chính em là vậy, James ạ, chỉ như vậy, chấm dứt.

- Tuy vậy anh vẫn bị thuyết phục là em có nhiều thứ hơn là hình ảnh mà em trưng ra.

- Đừng có tìm kiếm những thứ không tồn tại.

Và bản thân nàng sẽ hoàn toàn làm theo lời khuyên này, không chờ đợi sự âu yếm hay thấu hiểu từ phía chàng.

- Em cho cảm giác em là người rất hời hợt, rất ích kỷ, nhưng tuy thế, em lại rất hào phóng, cho dù em không ý thức được điều đó.

Nàng khẽ phá lên cười một chút. - Em hào phóng ở chỗ nào hả James?

-Em thích giúp đỡ mọi người, khiến họ được thoải mái. Em hào phóng thời gian và trí óc của mình.

Chàng dừng lại đột ngột một giây trước khi nói thêm: - Em hào phóng với tôi. Tất nhiên là nàng như vậy rồi. Nhưng ngay lúc này, nàng muốn chàng để mình yên hơn. Nàng không muốn chàng thám hiểm sâu hơn trong tâm tư thâm kín của nàng. Sớm thôi, rất sớm thôi, chàng sẽ trả nàng về. Nàng không được mong muốn, không một chút nào, bởi bất kỳ ai. Gia đình nàng không, người tình của nàng cũng không.

Và nếu nàng bị chàng phát hiện ra sự thật, nàng sẽ nhục nhã ghê gớm. Bởi chàng sẽ cảm thấy tội nghiệp và bối rối cho nàng, nếu chàng phát hiện ra chàng đang bắt đầu có vị trí như thế nào đối với nàng. Không đời nào được để chàng biết rằng nàng muốn nhiều hơn nữa ở chuyện này – rằng nàng mong muốn yêu và được yêu.

Nhưng chàng lại tiếp tục tra hỏi và rướn người về phía nàng.

- Thứ gì là thứ em không có và em mong muốn nhất trên đời này? Nàng nhắm mắt lại trong một khoảnh khắc và thấy câu trả lời ngồi ngay trước mắt mình. Một căn hộ yêu thương mà nàng có ở nhà. Một tình cảm lâu bền vĩnh cửu. Một nơi chốn mà nàng có chỗ của mình ở đó. Không chút đe dọa bị tống cổ.

Nếu nàng nói với chàng điều đó, James sẽ phá ra cười mất. Khi bỏ mạng che phủ những giấc mơ bí mật của nàng, nàng cũng sẽ bỏ màn che phủ cả những vết thương tổn của mình. Và việc này, nàng sợ hãi hơn tất cả việc trên đời khác.

- Một bộ sưu tập vô hạn – và miễn phí – những bộ váy và giày được thiết kế bởi những nhà thiết kế yêu thích của em, nàng trả lời với giọng hồn nhiên vui vẻ.

Chàng rướn người hơn về phía nàng, cặp mắt nhìn xuyên thấu. - Đó không phải là cái trước tiên đã đến trong tâm trí em.

- Dựa vào gì mà anh nói vậy chứ?

- Mặt em trở nên dịu dàng và u sầu trong vài giây. Sau đó, em đã bịa ra câu trả lời mà em vừa đưa ra cho anh và mặt em lại khép kín lại.

Liss đã đánh mất sự ngon miệng còn lại một chút của mình. Tại sao James lại có óc quan sát như vậy chứ?

- Suy nghĩ đầu tiên đó là gì vậy?, chàng tiếp tục hỏi.

- Bởi anh đã rất thông minh như vậy, hãy đoán đi. Chàng ngả người dựa vào lưng ghế của mình và nhìn nàng với một vẻ thách thức trộn lẫn với sự châm biếm.

- Có lẽ anh sẽ tìm ra thôi, chàng nói trong khi nhìn thẳng vào mắt nàng.

12. Chương 12

Liss cảm thấy kiệt sức – một phần bởi sự căng thẳng do phải chuẩn bị buổi tiệc chiêu đãi, nhưng cũng có nguyên nhân từ những đam mê siết chặt mà nàng chia sẻ cùng James.

Mặt khác, nàng cảm thấy mình cực kỳ biết ơn đối với chàng vì đã cho nàng một cơ hội thứ hai. Chàng thấy được mặt mạnh của người khác và tin tưởng vào họ, cũng như giúp họ bộc lộ ra thế mạnh xuất sắc nhất của bản thân chính họ.

Tuy vậy, nàng biết rằng đây chính là cơ hội cuối cùng của mình và nàng không muốn khiến James phải thất vọng. Và cho dù đối diện với chính mình, nàng e sợ thất bại, nhưng nàng cũng rất cương quyết thực hiện mọi nỗ lực có thể để buổi dạ tiệc thành công.

Nàng vẫn còn phải giải quyết vấn đề đặt ra về DJ. Sau khi đã đi hỏi thăm một vòng các người quen cũ, nàng đã nhận ra thật bức mình vì không ai có hứng thú quan tâm tới dự án của nàng cả. Vì thế nàng sẽ phải đi thăm dò một vũ trường mới mà người ta đã nói tới.

Nửa đêm, nàng đau khổ rời khỏi chiếc giường ấm áp, nơi James vẫn còn đang say giấc nồng. Chàng thật thoải mái và thư giãn, thật hấp dẫn... Lần này, nàng hoàn toàn không muốn đi ra ngoài và thấy mình ở giữa những cư dân bóng đêm.

Nhưng than ôi, người DJ hoàn toàn bất tài và nàng trở về trong nỗi bức mình và ngân ngấn nước mắt. Ngày hôm sau, nàng đi lang thang phố phường và, ở một nhà hát kịch nghiệp dư của thành phố, nàng rất cực cũng tìm thấy một người sẵn sàng đảm nhận khâu ánh sáng. Một người đàn ông trẻ tuổi, khoảng chừng 16, người đã thực hiện được việc tuyệt vời cho một buổi diễn.

Khi nàng trở về khách sạn, nàng tình cờ gặp Stella, thư ký giám đốc, và để ý đến cái chân váy ngắn không đối xứng mà cô ta đang mặc.

- Chị đã tìm thấy cái chân váy ngắn này ở đâu thế?, Liss hỏi cô ta.

- Đó là do bạn trai tôi may đấy, Stella trả lời, có vẻ rất vui thích về chuyện đó. Anh ấy là nhà tạo mẫu.

Liss xem xét chất vải và đường may với sự chú ý hơn.

- Anh ấy có một cửa tiệm à ?

-Ồ không, không hề. Anh ấy chỉ vừa mới ra khỏi trường tạo mẫu thôi.

- Chị có thấy phiền nếu cho tôi số điện thoại của anh ấy không ? Stella nhìn nàng với sự ngạc nhiên, sau đó đưa cho nàng. 15 phút sau, Liss đã hẹn gặp được với anh ta – nàng có thể tới gặp anh ta ngay lập tức.

Anh ta chào đón nàng với sự rộng mở.

- Xin chào, công chúa Elissa, tôi là Tino. Xin mời cô, vào đi. Rồi anh ta cho nàng xem những bản ký họa và những bức ảnh các thiết kế mà anh ta đã thực hiện để lấy bằng tốt nghiệp khóa học. Liss quyết định ngay tức khắc.

- Chính xác thì cô muốn gì?, Tino hỏi nàng.
- Chiếc đầm buổi tối tuyệt đẹp nhất mà anh có thể tưởng tượng ra.
- Trong 2 ngày thôi sao?

Anh ta có vẻ không lúng túng nhưng tuy thế cũng hoài nghi đôi chút.

- Thông thường cô không gọi cho những nhà tạo mẫu vô danh. Thực vậy. Nàng đều liên hệ với những nhà tạo mẫu nổi tiếng – và đắt kinh khủng khiếp.
- Sau chuyện này, nàng mỉm cười lên tiếng, anh sẽ không còn là một người vô danh nữa. Vậy, đó là một lời đồng ý?
- Cô biết rõ là tôi không thể chối từ.
- Cảm ơn, nàng nói với anh ta một cách nồng nhiệt.
- Nhưng mà, cô phải để tôi tự do làm theo ý tưởng cảm nhận của tôi.
- Chỉ cần để tôi có vẻ đoan trang chỉnh tề, anh không bị giới hạn gì hết.

Đột nhiên Liss thăm nghĩ tới việc Tino có lẽ sẽ có thể giúp được nàng trong một lĩnh vực khác.

- Cho tôi biết với, tôi cần những người phục vụ của mình cũng có sức cảm dỗ chết người. - Hãy đến văn phòng người mẫu, chàng trai trẻ lập tức đáp lại. Nếu những phương tiện truyền thông quốc tế có mặt, bọn họ sẽ làm việc hoàn toàn không công.
- Không, không phải không công, nhưng với bằng giá tối thiểu nhất.
- Đồng ý. Tôi có thể đảm nhiệm việc này nếu cô muốn. Cô muốn bọn họ mặc trang phục như thế nào? - Chúng ta không có tiền bạc cũng như thời gian cần thiết để thiết kế trang phục cho bọn họ. Tuy vậy bọn họ cũng phải có một sức lôi cuốn phi thường và người ta phải ngay lập tức hiểu được là bọn họ ở đó để phục vụ.

Anh ta suy nghĩ vài giây.

- Tất cả người mẫu sẽ phải tuân thủ mặc một cái áo phông Calvin Klein. - Một cái áo phông? Tôi muốn có vẻ đẹp huyền ảo mê hoặc, Tino. Trời ạ, anh ta sẽ thiết kế cho nàng chiếc đầm thế nào đây? Liss lo lắng tự hỏi.
- Cô không phải lo việc đó đâu, tôi sẽ đảm nhiệm mọi việc.

Nhìn khoảng thời gian ít ỏi còn lại của nàng, nàng thực sự không có sự lựa chọn... Chiều thứ sáu, rốt cuộc nàng cũng gặp được cô bạn Cassie của nàng. Cuộc gặp gỡ không kéo dài lâu, và khi nàng quay trở lại khách sạn, nàng hi vọng James sẽ không có mặt ở đó. Bởi nàng cảm thấy mình bị lay động nhiều hơn là đã trông đợi và nàng cần một chút thời gian để phục hồi trở lại trước khi đối diện với chàng.

Than ôi, chàng đã ở đó, cột chặt vào bàn làm việc của mình và đang chuyên tâm làm việc. Sau khi khẽ mỉm cười một cái với chàng, nàng đi về phía sân hiên để ngồi vào máy tính. Khi đang cố tập trung vào chuyện ngân sách, nàng bỗng chợt cảm thấy mình buồn rầu ghê gớm và phải khó khăn lắm mới gắng kìm được nước mắt, vốn đang tràn lên dưới mí mắt.

- Em ổn chứ?. Đột nhiên xuất hiện ở ngưỡng cửa sân hiên, James hỏi.
- Vâng, nàng nhìn chằm chằm vào màn hình và trả lời. Em chỉ hơi mệt một chút thôi.
- Em đã gặp cô bạn chưa?

Nàng chớp chớp mắt gạt đầu.

- Vâng. Rất tuyệt. Không bao giờ ở nàng có thể nghi ngờ bị kịch mà Cassie đã trải qua. Những vết thương và những mối bận lòng của chính nàng thật quả là lỗi bịch nếu so với cô bạn của nàng.

Sau khi Cassie kể cho nàng đôi chút về những gì đã xảy đến với cô ấy, Liss hoài nghi là cô ấy đã không nói cho nàng nghe những thứ tệ nhất. May sao, giờ đây bạn nàng có vẻ vui tươi. Cô ấy đã tìm thấy tình yêu và hạnh phúc mà cô xứng đáng được hưởng – Sebastian đã thoái vị nhường ngôi và từ bỏ vương quốc vì cô ấy.

Nàng sẽ không bao giờ có cơ hội như thế. Không bao giờ sẽ có người đàn ông nào dâng tặng cho nàng một tình yêu vững bền và vô điều kiện như thế, nàng thầm nghĩ và buồn rầu. Nàng chắc chắn là không xứng đáng để có được điều đó.

Ngoài ra, Alex hi ện đang là hoàng tử nhiếp chính và viên kim cương Stefanie vẫn luôn không tìm thấy được (CT: đoạn về viên kim cương này mình cũng ko rõ lắm, có lẽ là ở cuốn 1 nói đến nhiều hơn). Sự bất ổn vẫn còn đang bao trùm Aristos, việc này khiến cho anh ấy sẽ không bao giờ để nàng quay lại cung điện, vì e sợ rằng nàng, cùng với những hành động kỳ quặc của mình, còn kéo theo một vài tờ báo nữa.

Dù gì đi chăng nữa, chuyện đó hiện đã diễn ra từ quá lâu đến nỗi Liss không còn muốn ở Aristos nữa, nàng không còn cảm thấy nơi đó là nhà mình nữa.

- Cô ấy chắc phải vui lắm vì được gặp em, James lại nói.

Vẫn luôn đứng ở ngưỡng cửa sân hiên, chàng nhìn nàng với sự chăm chú. Cassie có những mục tiêu thực trong đời mình, những việc ưu tiên thực sự. Cô ấy có đứa con trai và bây giờ, có tình yêu của chồng mình. Trong khi Liss, nàng đây, thì lại hoàn toàn cô độc.

- Vâng, thật vậy, nàng tán thành trong khi vẫn tập trung vào màn hình trước mặt. Bu ổi dạ tiệc, nàng cần phải tập trung vào buổi dạ tiệc. Nàng quá đổi thất vọng khi nghĩ đến việc mình không tìm ra một người DJ nào, đến nỗi giờ đây nàng đang thật sự dự tính sẽ phải chuẩn bị một bản cốp nhặt trên máy đọc MP3 của mình và sử dụng nó để nuôi sống hệ thống âm thanh trong phòng chiêu đãi của khách sạn. Và ngay lúc này, nàng muốn James quay lại văn phòng làm việc của chàng và ngừng việc quan sát nàng như vậy hơn....

Ngay thời khắc đó, chàng vượt qua khoảng phân cách giữa bọn họ và tới đóng nắp máy tính của nàng lại. - Nó sẽ tự động ghi, chàng mỉm cười nói. Lúc này, Liss nhìn thấy cái nhìn của chàng rực sáng nóng bỏng. Khi chàng có cái vẻ như thế, chàng có vẻ thật quá gần gũi. Những nàng không thể cho phép mình tin tưởng phó thác vào chàng. Khi bọn họ quay lại Sydney, cuộc phiêu lưu của họ sẽ chấm dứt. Nàng không thể thú nhận với chàng kết cục không thể tránh được đó khiến nàng phát bệnh thế nào. Nàng cảm thấy mình như một đứa thiếu niên. Một đứa thiếu niên ngu ngốc.

- Anh cũng thế, anh thấy mệt quá, chàng nói trong khi cầm lấy tay nàng để giúp nàng đứng lên. Tới đây. Chúng ta cần nghỉ ngơi một chút. Ngay khi vào trong phòng ngủ, chàng không vội vã nhảy vào nàng như nàng đã trông đợi. Trái lại, chàng dịu dàng đẩy nàng về phía giường trước khi bắt đầu cởi quần áo nàng một cách chậm rãi và cực kỳ khéo léo tinh tế. Sau khi đã cởi bỏ quần áo của chính mình, chàng tới nằm dài bên cạnh nàng và vòng tay ôm nàng vào trong lòng mà không nói một lời nào.

Khi Liss quay về phía chàng, nàng nhìn thấy một tia sáng lạ lẫm chiếu sáng trong đáy mắt chàng. Nó cũng có sự ham muốn, nhưng là sự ham muốn bị kìm nén.

Nàng hôn chàng, và khi chàng hôn trả lại nàng, nàng cảm thấy mình tràn ngập một nhu cầu không mong muốn. Nàng cảm thấy mình lạc lối. Nàng không còn đủ năng lượng để chống lại nữa. Cái mà nàng cảm giác được là sự nguyên sơ, là thực tại. Sự sâu lắng của thứ tình cảm này hoàn toàn lạ lẫm đối với nàng. Không thể che giấu được việc chàng ảnh hưởng lên nàng thế nào, nàng ép sát vào chàng. Sẽ không bao giờ nàng có thể chán việc vuốt ve mơn trớn chàng.

- Em cảm thấy khá hơn chưa, công chúa?, Chàng hỏi, trong khi kéo nàng lại để nàng tới nằm lên chàng.

- Ôi, James... Chàng vừa xâm nhập vào trong nàng bằng một cú đẩy hông vừa dịu dàng lại vừa mãnh liệt. Liss say đắm cái cảm giác chàng tiến vào bên trong nàng như thế, Nàng yêu chàng. Nàng lại thì thầm tên chàng lần nữa, trong khi những giọt nước mắt đang dâng tràn, tích tụ lại dưới mí mắt khép lại của nàng. Nàng yêu chàng. Và điều xác thực đó đã hoàn toàn khiến nàng bị xáo trộn.

- Có việc gì?

Liss nhận ra âm sắc giấu cột quen thuộc trong giọng chàng. Ngay lúc đó, nàng hận chàng, cũng sâu sắc dữ dội như nàng ham muốn chàng, như nàng yêu chàng. Dù chàng có thể giữ bình tĩnh như vậy trong một thời

điểm siêu phàm như thế, chàng cũng không ngần ngại nói ra được sao.

Sau khi đã cả hai đã hưởng thụ và giữ im lặng vài giây trong lúc thư thái thả lỏng hậu khoái lạc, James nhồm dậy và cầm lấy cằm nàng. Rồi chàng kéo gương mặt nàng về phía chàng và nhìn vào mắt nàng.

Nàng cố che giấu đi thứ tình yêu mà nàng cảm thấy nó đang bốc toả từ cả cơ thể và tâm hồn mình. Nhưng chàng hẳn phải nhìn thấy có điều gì đó trong nàng khiến chàng phật ý, bởi cái nhìn của chàng rần rại và đôi mắt chàng trở nên kín bưng.

Chàng bỏ cằm nàng ra và sau khi nhẹ nhàng đẩy nàng ra, chàng đẩy nàng nằm nghiêng, rồi ôm nàng vào trong vòng tay và siết chặt nàng vào chàng. Nhưng chàng đang ở sau lưng nàng, thật tốt là nàng không còn nhìn thấy gương mặt của chàng nữa. Và chàng cũng không thể nhìn thấy gương mặt của nàng.

Đột nhiên, Liss bật dậy ngồi lên gối. Làm sao nàng lại có thể ngủ quên đi mất? Đây là buổi tối cuối cùng để nàng có thể tìm thấy ai đó lo liệu về khoản âm nhạc. Nàng nhìn đồng hồ đeo tay của mình – giờ là gần 21 giờ. Nỗi hoảng sợ xâm chiếm trong nàng, chắc chắn nàng cần có một người DJ, đó là điều cốt yếu để buổi tiệc thành công.

Nàng đứng dậy và mau chóng mặc đồ. James đang đứng đó, trước cửa sổ phòng khách, tóc tai bù xù. Khi nàng đi vào trong phòng, chàng ngạc nhiên quay lại phía nàng.

- Anh đã nghĩ là em sẽ ngủ cho tới sáng mai.

- Em vẫn còn nhiều việc phải làm.

- Em có cần giúp đỡ không?, chàng hỏi trong khi đi về phía nàng. - Anh đã đưa ra cho em một sự thách thức, James. Hãy để em đi đến tận cùng.

- Em chắc là mình sẽ đạt tới đó chứ?, chàng đáp lại, có vẻ lo lắng. Em vẫn còn có vẻ mệt mỏi.

Có nhiều nguyên do dẫn tới sự mệt mỏi của nàng, nàng thầm nghĩ trong khi mỉm cười rộng mở với chàng.

- Đây là bởi vì em không có trang điểm.

- Anh đã từng nhìn thấy em không hề trang điểm một chút nào rồi và vẻ mặt của em thật sự khá hơn nhiều. Thực vậy, nàng cảm thấy mình đặc biệt kiệt sức tối nay, nhưng nàng sẽ đạt được tới thành công. Đã từ rất lâu rồi nàng quá đổi mong muốn được cho tất cả mọi người thấy nàng có những khả năng gì. Không có chuyện nàng dừng lại bây giờ. Tất cả mọi chi tiết sẽ được thu xếp, giải quyết và có lẽ như thế, James sẽ không còn coi nàng là một người phụ nữ nông cạn, hời hợt nữa. Nếu nàng chứng tỏ được với chàng là nàng không quá không xứng đáng để được tin tưởng, và rằng chàng có thể tin ở nàng, nàng sẽ có thể buông lỏng bản thân và hạ tấm phòng vệ của mình xuống. Thậm chí có lẽ chàng có thể sẽ không muốn rời bỏ nàng...

- Em vẫn còn vài chi tiết nữa phải giải quyết. Hẹn gặp sau nhé, nàng nói trong khi gửi đến chàng một nụ hôn gió trên những đầu ngón tay trước khi đi về phía cửa.

James nằm dài trên giường, nửa ngủ nửa thức, mơ màng về nàng công chúa của mình. Chàng tưởng tượng nàng duỗi dài bên cạnh chàng, đang say ngủ, cánh tay để lên quá đầu như nàng vẫn thường làm, dang hiến trọn vẹn cho chàng và hoàn toàn thả lỏng.

Một niềm ham muốn mạnh mẽ lạ thường xâm chiếm tràn ngập trong chàng. Tất cả nguồn năng lượng của chàng, tất cả mọi tình cảm của chàng có vẻ tập trung cả vào trong niềm ham muốn đó. Cái đang đảo lộn, xáo trộn chàng không chỉ là thứ ân ái tuyệt diệu mà họ đang chia sẻ, mà còn chính là nàng – sự bầu bạn, trò chuyện của nàng, tiếng cười của nàng.

Nhưng vừa nãy, nàng đã có vẻ quá mệt mỏi, và gần như buồn rầu. Nàng đã bám chặt vào chàng bằng tất cả sức lực của mình, và đôi khát, nhưng không chỉ bởi tình dục. Sau đó, chàng đã nhìn vào đáy mắt nàng và tin rằng mình đã phát hiện ra trong đó có rất nhiều thứ hơn nữa mà chàng đã không trông đợi.

Việc này đã lay động chàng một cách sâu sắc. Bởi vì, bỗng nhiên, chàng nhận ra rằng mình cũng cảm nhận được điều tương tự.

Liss xinh đẹp và duyên dáng, nhưng nàng cũng dịu dàng, quyến rũ và độ lượng. Mặt khác, nàng trông chờ ở cuộc đời nhiều hơn nữa, chàng chắc chắn vậy. Và chàng muốn thật sự tin tưởng vào sự trung thành của

nàng. Tuần này, nàng đã làm việc nặng nhọc và chàng đã muốn được giúp đỡ nàng. Liệu chàng có nhầm lẫn về nàng không? Liệu nàng có khác với hình ảnh mà nàng thể hiện mình ra không?

Chàng dậy sớm, một mình với tâm trạng cầu nhàu. Ngay cả một tách cà phê đậm đặc, tinh thần cũng không tốt lên được. Liss đã không trở về buổi đêm và James phớt lờ việc đi gõ cửa phòng kia để xem nàng có vào trong đó ngủ hay không. Dần dần, chàng cảm thấy sự ngờ vực dần gieo vào tâm trí mình.

Vài giây sau, chàng bật máy tính lên. Bận rộn xem email và đọc các tit lớn trên các báo. Chàng đi xem các trang địa phương để coi người ta có nói về sự kiện tối nay trên đó không. Sững sờ, thế là chàng phát hiện ra bức ảnh.

Trong đó là ảnh Liss đang đi ra từ một hộp đêm, sát cạnh trong vòng tay của một gã. Công chúa Elissa đã quay lại những thói quen cũ, chàng thầm nghĩ, trong khi cảm thấy một làn sóng tối sầm giập dứ chiếm lấy chàng. Khuôn mặt tái nhợt, nàng xuất hiện trên những bức ảnh khác nhau khi ra khỏi vũ trường, có vẻ hơi ngà ngà choáng choáng say.

Tối qua? Chàng đọc lướt nhanh bài báo. Phải, là tối qua.

Chàng thốt ra một lời rủa, ngắn gọn và độc địa. Nàng đã lừa dối chàng. Vẫn chưa đủ với nàng sao? Còn thịnh nộ bùng nổ trong chàng. Ngu xuẩn. Chàng đã cư xử như kẻ ngu nhất trong những kẻ ngu. Tuy vậy, chàng đã ngờ vực ngay từ ban đầu, không phải sao? Chàng đã nghĩ hôm qua nàng mệt mỏi vì do nhọc nhằn tự nàng chuốc vào để tổ chức buổi tiệc! Chàng đã thể hiện mình thật quá ngây thơ, quá ngu ngốc. Thêm một lần nữa.

Và lần này thì tệ hơn. Ngàn lần tệ hơn. Jenny đã làm chàng bẽ mặt trước mọi người, trong khi chàng thì lại quá đui mù. Tuy vậy, việc xảy đến với chàng bây giờ thì thuần túy chỉ là nỗi đau. Chàng nhận ra mình chẳng thèm quan tâm tới việc tất cả mọi người đều đã biết. Tất cả những gì quan trọng với chàng, đó là Liss đã đi khỏi.

Chàng thọc tay vào tóc và kéo xuống, như để cảm nhận một nỗi đau đón thể xác sẽ làm vợi bớt đi nỗi thống khổ tinh thần giày vò chàng. Tại sao lại quá đau đớn nhức nhối như thế? Chàng có cảm giác mình đã bị xé đôi ra thành hai nửa bởi một lưỡi gươm nóng đỏ.

Cổ hít thở sâu, chàng để mình bước từng bước dài trong phòng. Rốt cuộc chàng đã nhầm, người đàn bà đó không hề có liêm sỉ, không hề có tự trọng gì hết. Đó là một con khốn với trái tim lạnh lùng, bị ám ảnh bởi một niềm ham muốn vô độ là được tất cả mọi đàn ông chiêm ngưỡng thần phục. Hoàn toàn đóng kín với tình yêu và lòng trung thành.

Làm sao chàng lại có thể đủ điên khùng tới mức đã tin tưởng nàng ta? Làm sao chàng lại có thể đã bắt đầu nghĩ rằng cô ta khác biệt?

Khi cánh cửa bỗng nhiên mở ra, chàng đột ngột quay lại và nhìn thấy nàng. Nàng đang mặc cùng một bộ váy tối qua.

- Em đã đi chơi vui vẻ chứ?, Chàng tàn nhẫn cất giọng hỏi trong khi đi về phía nàng.

Cái nhìn của nàng trở nên ngờ vực. Không cần phải chất vấn thêm nữa, nhưng chàng không thể ngăn mình làm vậy.

- Em có vẻ xanh xao. Hậu chứng say rượu sao?

- Thực ra thì...

- Phải rồi, tất nhiên. Em có vẻ đã say tới mức khó mà đứng thẳng nổi khi ra khỏi hộp đêm.

Câm lặng và bất động, nàng im lặng nhìn chàng. - Liếc mắt qua bức ảnh này đi công chúa, chàng nói trong khi chỉ vào màn hình máy tính. Không kinh khủng hả? Với một người quá kiêu căng như vậy, anh ngạc nhiên là em lại để mình bị chụp trong tình trạng đó đấy.

Vẫn luôn im lặng, nàng nhìn những tấm ảnh với một biểu hiện sững sờ.

- Em nghĩ là anh không biết chút gì về việc này sao?

Chàng cười lớn với một sự cay đắng kinh khủng. - Anh đã không tin là anh có thể tính chuyện nghiêm túc với em mà! Nói anh biết, có phải mỗi lần anh ngủ, tối nào em cũng trốn đi chơi phải không?

- Em...

- Những tối khác em cũng đã đi chơi, đúng vậy chứ?

Nàng lắc đầu không nói một lời. - Em không thể bỏ qua những thú vui thượng lưu của mình được một tuần à? Chàng thốt lên hỏi với giọng chua chát. Tối nay chính là buổi tiệc chiêu đãi của khách sạn, Liss ạ. Em đã quên rồi sao?

- Không, em không có quên việc đó.

- Khi việc này kết thúc, tất cả sẽ chấm dứt. Tất cả. Chàng sẽ quên đi tất cả. Từng tiếng thở dài uể oải của nàng, từng cái vuốt ve. Nhưng trong giây phút này, cơn giận dữ đang thiêu đốt chàng.

- Anh đã tin rằng trong em còn có nhiều thứ hơn nữa, Liss ạ. Anh thực sự mong muốn như thế. Nhưng mà em chỉ là một đứa trẻ ranh được nuông chiều hư hỏng!

Đầu Liss vốn đã rất đau và giờ đây, nỗi đau nện mạnh vào đầu nàng. Nàng mệt lử. Sau khi tới thử hết vũ trường này đến vũ trường khác tối qua, cuối cùng nàng cũng đã tìm được một anh chàng lạ mặt sẵn sàng giúp đỡ nàng. Sau đó, nàng đã trở về khách sạn, và nàng đã làm việc nhiều giờ đồng hồ trong văn phòng dưới tầng trệt, để ghi lại những thông tin cuối cùng của cuốn sổ dành cho các phương tiện truyền thông. Vậy chàng nghĩ đêm qua nàng đã trải qua việc gì chứ? Cái nhìn cáo buộc của chàng hoàn thành việc khiến cho nàng xù gai nhọn lên.

- Em đã đi đâu?

Vậy chàng không thể để nàng yên được sao?

- Nếu em nói cho anh, anh sẽ tin em sao?

Cái cách mặt chàng tối sầm lại không báo trước bất cứ điều gì tốt đẹp cả. - Thế thì sao chứ?, nàng lại nói tiếp. Anh đã kết tội em rồi. Em thực sự đã tin anh, James ạ. Em đã nghĩ rằng anh muốn cho em một cơ hội. Và thậm chí là một cơ hội thứ hai.

Nàng chờ một giây, nhưng chàng vẫn im lặng, run rẩy kìm nén sự giận dữ.

- Nhưng mà em đã nhầm rồi. Anh đã không hề để em có một cơ hội dù nhỏ nhoi nhất. Tại sao nàng lại phải bận tâm bào chữa thêm cho mình nữa? Và tại sao nàng lại đi tin rằng chuyện của mình sẽ trở nên sáng tỏ? Nàng đã lo sợ rằng chàng đoán ra được những tình cảm của nàng đối với chàng...

- Vì sao anh lại nên làm thế ư? Em cũng hơi hột và ích kỷ như anh đã nghĩ.

- Nếu đó thật sự là điều anh nghĩ, James...

- Anh có thể nghĩ gì khác được đây? Nếu chàng vẫn muốn nhìn nhận vấn đề này một cách mù quáng, khi thật. Ít nhất hiện giờ, nàng biết chính xác mình phải trông chờ điều gì ở chuyện này.

Nàng cô đơn một mình.

13. Chương 13

Buổi sáng, Liss giám sát việc bày trí những tấm thảm treo tường. Cần nhiều giờ để có thể treo chúng lên một cách hợp lý, nhưng hệ thống chiếu sáng đã được lắp đặt đúng chỗ. Ở trong bếp, đầu bếp trưởng và tất cả êkip của ông ta đang căng thẳng và cúi nhón lên, song rốt cuộc cũng sẵn sàng. Việc này là một điều thần kỳ, nhưng tất cả mọi việc dường như thực sự sẽ vận hành đều ra đây.

Người DJ mập mờ hiện ra và xếp đặt đồ đạc của mình. Liss đan những ngón tay lại quan sát anh ta - để anh ta không chuyển tới những thứ gì đó kinh khủng.

Sau bữa ăn trưa, Tino mang tới cho nàng một bộ váy. Sững sốt và vui sướng, nàng nhận thấy anh ta đã tạo ra một kiệt tác thực sự. Bộ váy rất khác lạ và vài phút sau khi đã mặc nó vào xong, nàng cảm thấy chính mình cũng không thể tin nổi.

- Anh có một tài năng phi thường, nàng nói trong khi quay đầu lại để nhìn lưng mình trong gương. Tôi sẽ đặt anh những bộ váy khác nữa, anh có thể tin chắc vào điều đó. Nhưng tôi sẵn sàng đánh cược là anh sẽ có một danh sách những lời đặt hàng ẩn tượng. Anh đã tìm thấy loại vải này ở đâu vậy?

- Ở Bahrein. Tôi đã trả cả một đồng tiền vào nó và tôi chưa bao giờ động vào cả, vì sợ sẽ lãng phí nó mất.

Liss để ý thấy Tino đang mỉm cười nhưng môi anh ta thì run run. Anh ta chắc phải đang cực kỳ căng thẳng.

- Nhưng tôi tin là đáng để chi số tiền đó cho bộ váy này, cô nghĩ sao?

- Thật mềm mại, và rất nhẹ..., Liss tán thành trong khi đầu ngón tay vuốt ve lớp vải. Còn những người phục vụ thì giống kiểu gì?

- Cô sẽ sớm thấy bọn họ thôi, Stella đang kiểm tra lại đầu tóc và trang điểm, Tino trả lời, trong khi nghiêng người sửa lại bộ váy một chút xíu với kim chỉ.

Liss rốt cục cũng mỉm cười và hi vọng anh ta không lừa dối nàng, những người phục vụ sẽ đẹp quyến rũ như nàng mong đợi.

Sau khi đứng thẳng lên, Tino lùi lại vài bước.

- Tất cả mọi người sẽ phải phủ phục dưới chân cô, anh ta nhẹ nhàng nói.

Liss lại mỉm cười lần nữa. Một người duy nhất là đủ với nàng...

- Tôi có thể nói với anh điều tương tự không, nàng đáp lại, đây là tác phẩm của anh.

- Chỉ có duy nhất một nhân vật như cô mới có thể khiến nó có giá trị. Cảm ơn vì đã cho tôi cơ hội này, công chúa.

- Chính tôi phải cảm ơn anh, nàng nói với sự chân thành thực lòng nhất. Anh đã giúp tôi nhiều hơn anh nghĩ đó. Đi vào phòng thay đồ để cởi ra, Liss cẩn thận tháo bộ váy của mình ra, rồi treo nó lên một cách cẩn thận. Sau đó nàng quay lại phòng ngủ và dĩ nhiên là James chọn thời điểm đó để xuất hiện. Chàng mặc một bộ y phục sẫm màu và có vẻ như vừa trải qua một cơn bão. Đầu tóc chàng bù xù, hai má râu lởm chởm và cặp mắt sáng quắc lên.

Hoàn toàn ý thức được là mình đang chỉ mặc có chiếc áo choàng tắm, nàng cứng đờ người lại. Nàng lập tức nhận ra là chàng đã nghĩ nàng theo lối tệ hại nhất - như chàng đã luôn làm thế. Chàng chỉ nhìn thấy bản thân nàng là một kẻ ăn chơi với tâm hồn trống rỗng, luôn sẵn sàng ban tặng cho chính mình những giờ phút vui vẻ, với bất kỳ ai. Cho dù buổi tiệc có mang lại thành công đi nữa, chàng cũng sẽ không bao giờ nhìn nàng theo cách khác.

Chàng ném cho nàng cái nhìn khinh bỉ, rồi, không thềm chào Tino, chàng đi len qua khoảng trống giữa anh ta và nàng để đi về phía phòng mình. Cánh cửa đóng sầm lại sau lưng chàng.

Tino nhướng mày nhìn Liss.

- Hãy thứ lỗi cho anh ta, nàng nói, không giải thích gì thêm nữa và mỉm cười yếu ớt với anh ta.

Ngay khi nhà tạo mẫu trẻ đi ra khỏi phòng, James lại xuất hiện. - Đó là ai vậy?, chàng hỏi một cách nóng nảy.

- Vì sao?

- Tôi muốn biết điều đó, thế thôi.

Liss điềm tĩnh bước một bước về phía chàng, hoàn toàn trái ngược với trái tim đang âm thầm đập loạn nhịp của nàng.

- Anh không có lòng tin ở em, phải không, James?

Im lặng. Chàng kìm nén và nhìn nàng với cặp mắt bồn chồn. - Anh chỉ nhìn thấy những gì mà anh lựa chọn để nhìn, nàng nói tiếp. Và chọn lựa đó phá hủy tất cả những gì chúng ta đã cùng nhau trải nghiệm. Đó thực sự là những gì anh mong muốn sao?

Cái nhìn của chàng thiêu đốt nàng, khắc nghiệt, sục sôi. James nói lỏng quai hàm và môi chàng chuyển động một cách khó khăn:

- Anh chẳng muốn gì ở em hết.

Rồi sau đó chàng quay đi và trở lại phòng mình. Run rẩy tận trong thâm tâm, Liss đi trốn vào trong phòng nàng. Cơ thịnh nộ của chàng đã quá rõ ràng, và chàng đã tóm tắt tất cả những gì chàng muốn nói với nàng chỉ trong một câu nói sâu cay.

Sau khi đã đóng cửa lại, nàng dựa lên đó, trong khi siết chặt hai nắm tay lại như thể nàng đang cố ngừng dâng trào cảm xúc. Tập trung vào hô hấp, nàng thành công trong việc biến nỗi đau thành một ý chí thép. James có thể nói những gì chàng muốn, chỉ có mình nàng là biết nàng thực chất là người thế nào. Chàng thật mù quáng và thiên cận. Nàng hơn rất nhiều những gì chàng muốn nhìn thấy ở nàng. Và lần này, nàng sẽ thành công. Nếu chàng tiếp tục chọn cách không hiểu nàng, nàng sẽ không sầu não về chuyện đó. Dù cho trong lúc này, điều đó đối với nàng có vẻ là không thể.

James vẫn tránh mặt khỏi khách sạn suốt cả buổi chiều. Người giám đốc không cần chàng để lo liệu về giới truyền thông. Cơ giận không rời bỏ chàng, nhưng nỗi đau mà nó che giấu và chiếm giữ trong chàng thì có vẻ tăng lên. Chàng thấy tiếc vì đã không hét to lên. Bản thân nàng cũng nên hét lên và thú nhận với chàng những gì nàng đã làm.

Nhưng nàng vẫn giữ điềm tĩnh. Việc đó hẳn nhiên chứng minh rằng nàng có tội. Tuy vậy, bây giờ, chính chàng lại là người cảm thấy mình có tội. Bởi vì nàng đã xử sự theo kiểu khiến chàng cảm giác là mình đã sai lầm. Cách xử sự điển hình của phụ nữ, chàng thầm nghĩ trong khi siết chặt hai nắm tay. Nàng biết rõ cách làm méo mó sự thật để đàn ông cảm thấy mình có tội.

Sau khi kiểm tra đồng hồ, chàng nhận ra rằng mình sẽ phải khẩn trương lên nếu muốn đến đúng giờ, để mình luôn sẵn sàng. Ngay khi quay lại khách sạn, chàng nhanh chóng cạo râu và mặc bộ lễ phục của mình vào khi đi ra khỏi phòng tắm. Sau khi đã buộc dây giày, chàng liếc thoáng qua hình ảnh phản chiếu của mình trong gương để kiểm tra lại vẻ ngoài của mình.

Sau đó, chàng ra khỏi phòng ngủ của mình và đi vào phòng khách. Ở đó, chàng lại nghĩ tới cái gã mà chàng đã gặp ở cùng với Liss vài giờ trước. Gã đó mặc quần jean và có vẻ kiệt sức – như thể gã đã trải qua một đêm thức trắng vậy.

Nàng cũng có vẻ mệt lử, với làn da nhợt nhạt tái xanh và quầng thâm dưới mắt. Hẳn nhiên là bởi vì buổi đêm nàng đã ở bên ngoài không về.

Hiện giờ nàng đang ở đâu chứ? Với ai? Chàng mặc xác việc đó.

Và chàng sẽ nhanh chóng rời khỏi hòn đảo này, mọi việc sẽ trở nên tốt đẹp hơn.

Khi chàng tới trước cánh cửa căn phòng chiều dài rộng lớn, chàng đột ngột dừng lại. Nó không hề giống một chút nào với cái chàng có thể tưởng tượng ra. Mãi mãi không ai có thể tạo ra được một bầu không khí như vậy – không ai ngoại trừ Liss, chàng thầm nghĩ trong khi cảm thấy một đợt sóng tự hào cay đắng tràn qua bản thân mình.

Nàng đã thành công. Một bên phòng là những nhà báo và phóng viên ảnh đang đứng ở đó - lần này thì với số lượng lớn và đầy đủ. Và sự chú ý của họ đang tập trung lên một người duy nhất.

Đứng ngay giữa gian phòng, nàng đang nói chuyện – nhưng James hoàn toàn không biết nàng đang nói gì. Hiện giác quan duy nhất của chàng đang hoạt động là thị giác. Liss đang mặc một bộ váy không thể tin nổi. Những dây quai mỏng mảnh trên vai nàng giữ lấy bộ váy như nhờ vào phép màu vậy, tôn lên bờ vai lộng lầy của nàng.

James cảm thấy những ngón tay mình ngứa ngáy. Chàng bốc cháy khi dõi theo hình dáng những đường cong yêu kiều của nàng, khi lướt mắt xuống dần trên cơ thể mảnh mai và tuyết với của đó. Chàng hiểu rất rõ cảm giác đó, êm dịu, mịn màng, nhưng rất dữ dội.

Cổ bộ váy cắt rất sâu, theo hình chữ V và lộ ra cả khoảng rộng bầu ngực của nàng. Bộ váy nhấn thêm thân hình thắt đáy lưng ong của nàng, rồi hông nàng, khá hẹp thì đúng hơn, nhưng thật là tròn trịa đáng yêu. Vải đỏ xuống quét đất như một thác nước hoàng kim.

Chàng tự hỏi chất vải đó là gì. Với những ánh phản chiếu êm dịu trên đó, nó có vẻ sống động, bám chặt vào cơ thể nàng trong khi dập dờn xung quanh nàng.

Nàng có một vẻ rất vương giả... Đột nhiên nàng như ở ngoài tầm với của chàng. Giây phút đó, chàng nghe thấy lời nói của nàng một cách rõ ràng:

- Hiện giờ, tất cả mọi người hãy sắp đặt máy ảnh của mình và chuẩn bị sẵn sàng cho buổi tiệc! Không một phóng viên ảnh nào hạ máy của họ xuống. Ngược lại, những ánh đèn flash nổ lóp đóp, chụp lấy hình ảnh nàng công chúa trẻ tuổi trong vẻ lộng lẫy hoàn hảo của mình.

Sau khi nàng gật đầu ra hiệu với chàng, một người đàn ông trong chế phục mở rộng hết hai bên cánh cửa phục vụ ra. Một đoàn phục vụ liền xuất hiện, xếp hàng hai, một bên là đàn ông, bên kia là phụ nữ. Bọn họ đều rất lộng lẫy. Những người phụ nữ đều búi tóc lên sau gáy, nhưng sau đó những lọn tóc xoắn lỏng lẻo vẫn tiếp tục thả xuống lưng họ. Bọn họ mặc những chiếc áo cao cổ màu trắng bó sát, những chiếc váy ngắn màu trắng cũng rất vừa vặn với vóc dáng và ôm sát hông nhưng sau đó loe ra, dừng lại chỉ vừa đến đầu gối. Những người phụ nữ trẻ đều phô bày cẳng chân, những đôi chân nhấc lên bước đi trong những đôi xăng đan gót cao và mảnh một cách khó tin – như những đôi mà Liss yêu thích.

Làn da màu đồng của bọn họ được tôn lên bởi màu y phục trắng không tì vết và bởi những dải ruy băng màu vàng hoàng kim đang viền quanh đường nét cơ thể họ, tôn lên thân hình gợi cảm và vóc dáng mảnh mai xinh đẹp của họ. Các cô gái đều cực kỳ lộng lẫy và rất gợi cảm. Và cách trang điểm lấp lánh càng làm tăng thêm vẻ quyến rũ đắm say của họ.

Phải mất một lúc James mới có thể thực sự chú ý đến những người đàn ông. Cũng như những cô gái kia, bọn họ bê những chiếc khay đựng các ly cocktail đủ màu sắc. Nhưng những nam phục vụ mặc toàn bộ một màu đen, với áo bó sát và chiếc quần với đường may hoàn hảo không tì vết. Tất cả bọn họ đều đã cạo sạch râu, để tóc ngắn và trong mắt họ toả sáng một vẻ quyến rũ đến khó tin.

Tất cả bọn họ đều ăn mặc hoàn toàn chỉnh tề. Tuy vậy, nhóm các chàng trai và cô gái trẻ trung này có điểm gì đó rất gợi tình, gợi cảm. Và bọn họ luôn trong tư thế sẵn sàng phục vụ. Bọn họ giống như những nữ thần sông núi và những nam thần mình dê *, James thầm nghĩ.

(* Satyre: trong các thần thoại, hay có cảnh nữ thần sông núi và nam thần mình dê hoan lạc với nhau Nam thần mình dê nổi tiếng dâm bôn và cuồng dâm.)

Và đứng tại vị trí trung tâm chính là Liss, lộng lẫy trong bộ váy hoàng kim của nàng. Khác với những cô gái khác, tóc nàng búi cao trên đỉnh đầu và những lọn tóc xoắn dường như tạo thành vương miện trên đầu nàng, có vài lọn thì rủ rơi xuống cổ.

James nhìn lên các bức tường. Chúng được phủ những tấm thảm treo cổ xưa, dệt những cảnh rút ra từ những chuyện thần thoại Hy Lạp. Rất đẹp, sang trọng và, theo chàng nhận thấy thì, hơi dâm dật.

Các phóng viên ảnh tiếp tục bấm máy, thỉnh thoảng lại ngược nhìn lên qua phía trên máy ảnh của họ, như để xác minh lại cái mà mình đang nhìn thấy có phải là hiện thực hay không. Bản thân James cũng khó lòng tin vào cảnh tượng trước mắt.

Liss vẫn đứng im thêm một lúc nữa, nụ cười Aphrodite nở trên môi. Chưa bao giờ chàng từng thấy một phụ nữ nào đẹp như thế. Bí mật của nàng là gì? Đôi mắt, làn da, mái tóc, hay nụ cười? Hay đó là do tính cách lạnh lợi, sự thông minh và hào phóng của nàng? Về duyên dáng thanh lịch tự nhiên của nàng được pha trộn, điểm xuyết thêm một chút tinh nghịch, hóm hỉnh, cùng tiếng cười và niềm vui thích. Thật không thể cưỡng lại được nàng.

Ngay lúc đó, nàng quay đi và chàng quên sạch hết thấy. Tách đôi ra nhờ hai sợi dây nối rất mảnh, bộ váy của nàng không có phần lưng. Chàng chỉ nhìn thấy làn da nàng, trơn nhẵn và mịn màng. Lớp vải đằng sau chỉ che phủ từ dưới eo lưng nàng trở xuống. Như mọi gã đàn ông có mặt trong phòng, chàng không thể rút cái nhìn của mình ra khỏi hình bóng gợi cảm kinh khủng của nàng.

Sau một giây tĩnh lặng, cả đám người lấy lại nhịp thở của mình, còn những ánh đèn flash thì lại nổ lộp độp lần nữa. Rõ ràng không ý thức được hiệu ứng mà mình gây ra, Liss làm một động tác ra hiệu cho những người phục vụ đang tiến vào giữa đám phóng viên để mang cho họ đồ uống.

- Các vị khách sẽ không tới muộn đâu, nàng nói với bọn họ. Nếu các bạn muốn tóm được họ trên thảm đỏ thì hãy đi đi. Nếu không, vài người trong số các bạn có thể ở lại đây và thư giãn.

Nhưng các phóng viên có vẻ không sẵn lòng buông tha nàng. - Cô sẽ quay trở lại Sydney hay là trở về sống ở Aristos?, một người đặt câu hỏi.

- Ai đã thiết kế bộ váy của cô vậy, Elissa?

Nàng lựa chọn trả lời câu hỏi thứ hai. - Tino Dranias, một nhà tạo mẫu trẻ của Aristos, nàng trả lời trong khi chỉ về phía một người đàn ông đang đi qua trước mặt James. Anh ta không hề nhận ra là có một người nào đó đang đứng đằng sau mình.

- Tác phẩm của anh ấy hoàn toàn tuyệt diệu, nàng nói tiếp. Và nếu như các bạn thấy bộ váy này tuyệt đẹp, thì tôi có thể nói với các bạn rằng cảm giác khi được mặc nó còn tuyệt hơn nữa.

Sững sờ, James nhận ra người đàn ông mà chàng đã gặp ở trong phòng khách cùng với Liss. Hiển nhiên là sau khi đã trải qua cả một đêm bên máy khâu, anh ta chắc chắn có thể có vẻ mệt mỏi... James cảm thấy nhục nhã vì mình đã lầm lẫn.

- Cũng chính Tino đã may quần áo cho các nhân viên.

Anh chàng tạo mẫu trẻ tuổi mỉm cười với các phóng viên ảnh, có vẻ vừa vui sướng và vừa hơi choáng váng.

- Hãy nói cho chúng tôi biết về nước Úc, Elissa?, người phóng viên hỏi lại. Đó có phải là nơi ở mới của cô không? James nhận ra một tia sáng loé lên trong mắt Liss lúc đó, tia sáng mà không ai khác có thể nhìn thấy. Cái nhìn ấy từng có lần khiến chàng phải ngạc nhiên rồi, cái lần mà chàng hỏi nàng về thứ mà nàng mong muốn nhất trên đời này là gì.

- Tôi rất thích Sydney, nàng trả lời, nhưng chắc tôi sẽ rời khỏi thành phố đó. Tôi cảm thấy mình chưa sẵn sàng để ổn định ở đâu đó.

Nàng vừa nói dối, James chắc chắn về điều đó. Nửa đám phóng viên ảnh giờ đã đi ra phía lối cửa ra vào, nơi đã có nhiều thợ săn ảnh đứng đấy. Liss lợi dụng việc đó để đi khỏi. Nàng đi qua trước mặt chàng.

- Em thật lộng lẫy, chàng thì thầm khi nàng đi qua. Nhìn em giống Aphrodite lắm.

- Đúng vậy, con người tự yêu bản thân và ích kỷ đó đã lừa dối chồng mình, nàng đáp lại và ném một cái nhìn sắc nhọn về phía chàng.

Chàng đã lựa chọn một sự so sánh tệ hại, và cảm giác tội lỗi của chàng lại tăng gấp đôi.

- Liss, anh...

- Em phải đi tiếp các vị khách mời đây.

Rồi nàng mỉm cười quay về phía họ. Chàng lấy một ly cocktail trên khay do một nữ thần đẹp say đắm mang tới. Chàng khẽ mỉm cười với cô ta và quyết định thực hiện vai trò của mình. Sau khi đã nhấp nháp ly cocktail ngon tuyệt và lạ kỳ, chàng đi nói chuyện với vài phóng viên.

Sau vài cuộc trao đổi, chàng biết rằng Liss đã thành công. Trên mọi phương diện. Thậm chí những phóng viên hay chỉ trích nhất cũng đã bị chinh phục.

Nàng đã thực hiện được một việc khác thường, James thầm nghĩ. Nàng hẳn phải bỏ ra nhiều giờ để tổ chức tất cả mọi thứ. Và chàng là một kẻ đần độn.

Chàng quay lại hoà mình vào cùng những vị khách mời. Tuy vậy, chàng vẫn đứng ngoài quan sát một lúc hơn là tham gia vào. Buổi tiệc là để dành cho tình yêu. Liss đã thành công tạo nên được một bầu không khí tôn vinh các vị khách mời, ưu đãi những cuộc gặp gỡ, ngay cả giữa những người thực sự ghét nhau. Nàng đã thành công tạo nên một loại phép màu.

Còn nàng, nàng cảm thấy như thế nào? Chàng biết rằng nàng đang che giấu những vết thương tổn. Vào một thời điểm hoàn toàn điên cuồng, chàng đã cắt đứt sợi dây liên hệ gần bó giữa bọn họ. Sự ghen tuông là một thứ găm guốc, đánh lừa và phá huỷ hết thảy, chàng thầm nghĩ.

Chàng đã tỏ ra thật bất công. Cái mà chàng khoe khoang lại chính là điều ngược lại. Chàng đã cho nàng hai lần cơ hội - dưới tư cách công việc. Nhưng còn dưới tư cách cá nhân thì sao? Chàng đã không để cho nàng bất kỳ cơ hội nào, đúng như nàng đã chỉ ra cho chàng.

Và vì sao chàng lại chọn cách suy nghĩ tồi tệ nhất về những chủ đề liên quan tới nàng? Bởi vì chàng đã thấy sợ hãi. Để cho quá khứ khiến mình trở nên mù quáng, chàng đã cư xử như một kẻ hèn nhát. Bởi vì nàng công chúa Elissa Karedes khiến chàng khiếp sợ kinh khủng. Hay đúng hơn là, những tình cảm mà chàng cảm thấy đối với nàng khiến chàng sợ hãi. Và nếu chàng đã muốn xem nàng như một kẻ ăn chơi trác táng, hời hợt nông cạn và không có khả năng, thì đó là bởi vì chàng không muốn sa vào lưới tình của nàng.

Để khỏi phải đau khổ.

Không may là đã quá muộn rồi...

Trừ phi...

14. Chương 14

Liss chưa bao giờ mỉm cười nhiều thế trong đời. Nàng hẳn đã phải rất cố gắng để tỏ ra vui vẻ trong khi sâu thẳm trong chính mình, nàng cảm thấy hoàn toàn mệt mỏi, hoàn toàn chán ngán. James vừa mới nói vài lời với nàng xong. Sau khi nàng bị chàng quyến rũ ở đầu bữa tiệc, chàng không còn lại gần nàng nữa.

Nàng cảm thấy mình quá mệt mỏi. Tuy vậy, nàng biết mình sẽ phải ở lại đây thêm vài giờ trước khi có thể về ẩn náu trong căn phòng của nàng để thoát khỏi nỗi muộn phiền. Nàng cố bình tâm lại – trong những tuần cuối cùng này, nàng chẳng phải đã bao trùm bản thân với một lớp vỏ quật cường hay sao?

Ngay lúc nàng đi về phía một nhóm khách mời, James xuất hiện bên cạnh nàng và nắm lấy khuỷu tay của nàng để kéo nàng ra xa. Làn da nàng run rẩy với sự tiếp xúc của chàng tới mức Liss lại cảm thấy trái tim nàng đang đau xé ra lần nữa.

- Anh không thể đợi tới cuối buổi tiệc để nói với em chuyện này, chàng nói nhỏ vào tai nàng. Em có thể cho phép anh vài phút không? Không muốn cấp cho công chúng một màn kịch miễn phí, nàng gật đầu và đi theo chàng. Chàng đưa nàng vào trong một trong số những phòng họp, nằm bên phía kia của hành lang – căn phòng mà bọn họ cũng đã vào đó một tuần trước...

Ngay khi đóng cửa lại, James quay về phía nàng.

- Gã đã ở trong phòng ngủ của em, là nhà tạo mẫu trẻ phải không?

Liss nhắm mắt lại trong một khoảnh khắc. Chàng sẽ lại bắt đầu. Không thể thốt ra một lời nào, nàng thừa nhận với một cái gật đầu.

- Anh đã nhìn thấy anh ta ở bên cạnh em lúc nãy. Anh nghĩ là anh ta bị đồng tính.

- Không phải, nàng đáp lại với âm lượng chỉ vừa đủ nghe.

- Vậy sao? Nhưng anh ta không phải kiểu em thích, không phải sao?

Nàng lắc đầu. Như thế chàng không biết được điều đó vậy...

- Anh có phải là mẫu đàn ông của em không Liss?

Nàng cảm thấy mình hết nóng lại đến lạnh.

- Em không muốn nói về điều đó...

Rồi không có khả năng chịu đựng điều này thêm nữa, nàng vội vã đi ra phía cửa.

James mau lẹ hơn nàng, chàng siết chặt cánh tay nàng rồi kéo nàng vào trong vòng tay chàng.

- Tha lỗi cho anh, chàng nghẹn giọng nói.

Và chàng ôm nàng chặt hơn nữa.

- Tha lỗi cho anh, chàng lặp lại dịu dàng hơn.

Liss vẫn cúi thấp đầu, mắt nàng gắn chặt vào chiếc áo sơ mi trắng của chàng. Những ngón tay James nhẹ nhàng buông lỏng.

- Hãy nghe anh nói – chàng lại nói tiếp.

Rồi chàng thở hắt ra nhẹ nhàng nói thêm: - Xin em đấy. Chàng đang xin lỗi về điều gì đây? Chàng đang muốn nói với nàng điều gì? Nàng tự hỏi, bị dày vò giữa niềm hy vọng và nỗi sợ hãi.

Chàng im lặng vài giây trước khi nói tiếp. - Có một hôm, em đã hỏi có phải anh đã giận mẹ không – rốt cuộc chàng chậm rãi nói một cách bình tĩnh. – Đúng vậy. Theo một cách không thể cứu vãn được. Điều đó đã xảy ra vào một hôm anh từ trường trở về nhà sớm hơn thói quen, và anh đã bắt gặp bà ấy ở trong nhà với người tình của bà ta. Bà ấy có một mối tình vụng trộm, ngay dưới mũi bố anh.

Đột nhiên, chàng nói một cách gấp gáp hơn. - Bà ấy hiểu rằng anh biết chuyện. Nhưng việc đó cũng chẳng ngăn nổi chuyện ấy tiếp diễn. Và anh đã nhanh chóng hiểu rằng gã trai đó chẳng phải là duy nhất.

Chàng ngừng lại trong một giây trước khi nói thêm với nỗi cay đắng:

- Anh đã không bao giờ kể chuyện này với bất kỳ ai, Liss ạ. Ngay cả bố anh cũng không. Sững sờ, nàng ngược mắt nhìn chàng. Khi nàng nhìn thấy nỗi đau làm ánh mắt tối sầm lại, trong nàng tràn ngập lòng trắc ẩn đối với cậu bé mà chàng đã trải qua khi xưa. Chàng hẳn đã đánh mất sự trong sáng của mình một cách tàn nhẫn và đôi vai non trẻ của chàng đã phải mang gánh nặng quá đỗi lớn lao.

- Anh đã cực kỳ muốn ông ấy không để ý chút gì đến chuyện đó. Làm sao ông ấy lại có thể không phát hiện được gì hết? Và anh đã quyết định rằng mãi mãi sẽ không có một người phụ nữ nào có thể đối xử với anh như mẹ anh đã làm với bố.

Đột nhiên, chàng có vẻ thất thần đến mức Liss cảm thấy trái tim nàng đang ngừng đập trong lồng ngực. Theo bản năng, nàng đặt hai tay mình lên ngực, như là để chống đỡ lấy nó.

- Hai năm trước, anh đã trải qua một mối quan hệ nghiêm túc với một phụ nữ. Jenny là một kiểu bướm bướm thượng lưu. Cô ta thích là tâm điểm. Điều anh không biết, đó là sau lưng anh, cô ta đã ngủ với một người khác. Vào một ngày, cô ta đã bị bắt quả tang với người tình của cô ta và những bức ảnh đã được đăng lên các tạp chí, trở thành một tin tức giật gân. Cả thế giới đã biết đến chuyện đó trước anh. Các phương tiện truyền thông đã cực kỳ vui sướng với việc này.

Liss muốn nói, nhưng chàng lại tiếp tục, còn gấp gáp hơn trước. - Anh không muốn lại phải trải qua một nỗi nhục nhã, một sự đau đớn như thế nữa. Vì thế anh đã quyết định sẽ không bao giờ nghiêm túc trao mình cho một người phụ nữ. Và anh đã thề rằng sẽ không còn quan tâm đến một người phụ nữ có lỗi sống như Jenny.

Ngay giây phút đó, chàng nhìn vào mắt nàng với vẻ xin lỗi. - Và rồi em đã bước vào trong cuộc sống của anh, quá xinh đẹp và sống động, em còn rất thích đi chơi, thích vui vẻ. Anh đã làm tất cả để không yêu em, Liss ạ. Anh đã tự nhủ với bản thân rằng em thật hơi hợt, rằng em phớt lờ tất cả những gì liên quan đến

lòng trung thành. Nhưng em vẫn không ngừng hấp dẫn anh. Và anh không thể kiềm chế mình lại gần em, chạm vào em. Và rồi, anh không thể dừng lại được. Anh đói khát em, càng ngày anh càng muốn khám phá em. Anh khao khát được hiểu rõ bản thân em.

Sau khi ngừng lại một giây, chàng thay đổi tông giọng. - Nhưng lúc nào em cũng quá thu hút sự chú ý của báo giới! Ngoài những lúc anh cần bọn họ để lảng xê các khách sạn của mình, thì anh ghét tất cả những gã nhà báo đó, Liss ạ!

Chàng thở dài. - Dù vậy, em quá dịu dàng, quá nồng nàn, em thực sự đã tìm kiếm những ý tưởng, còn anh thì chỉ tự hỏi có giúp đỡ em được gì không. Nhưng tối qua, anh nghĩ rằng em đã rời bỏ anh để đi vui thú. Vậy nên anh đã cho rằng mình là một tên điên. Và rằng em đã làm cái việc mà anh lo sợ nhất. Cái thời điểm ấy đã thật tồi tệ hơn tất cả - tệ hơn là những gì đã xảy ra với mẹ anh, tệ hơn cả với Jenny.

Nỗi đau đớn nhôn nhô lên trong lòng Liss. - Em đã có lần nào, dù chỉ một lần duy nhất, cho anh một lý do để tin tưởng vào em chưa? - Nàng thì thầm, đôi mắt chan đầy nước mắt.

- Không. Anh biết là anh đã đối xử bất công. Ngay từ ban đầu, Liss ạ. Anh đã muốn trải qua một cuộc phiêu lưu tình ái với em, chấm hết. Sau Aristos, anh đã muốn mọi việc chấm dứt.

Chàng cắn sâu ngón tay vào da thịt mình.

- Nhưng anh không thể, - chàng vừa nói vừa kéo nàng vào lòng chàng. - Anh không thể để em ra đi.

Để những giọt nước mắt lăn dài trên hai gò má, nàng cảm thấy mình tràn ngập đau khổ và khao khát.

- Còn em, em không muốn anh để em ra đi. Không bao giờ. Nàng ngược mắt lên nhìn vào mắt chàng và phát hiện ra trong đó cũng có nỗi đau khổ và khát khao như thế. James nghiêng đầu xuống, chiếm lấy đôi môi nàng. Hai tay nàng ghì lên chàng, gắn chặt vào cơ thể chàng, và Liss vòng tay ôm cổ chàng để bọn họ hòa nhập làm một.

Vẫn không ngừng ôm hôn nàng, James lướt những ngón tay trên cơ thể nàng, rồi vén chiếc váy của nàng lên. Khi chàng đưa tay lên đùi nàng, chàng sớm phát hiện ra, nàng hoàn toàn trần trụi dưới lớp vải.

- Dành cho anh, James. Chỉ dành cho mình anh. - nàng thì thầm. Nàng tách hai chân ra, đưa hông lên để dâng hiến cho chàng trọn vẹn hơn. Môi họ ngấu nghiến nhau không rời, và Liss nghe thấy tiếng mở phéc mơ tuya quần của James. Nàng ghì hông mình vào chàng hơn nữa và khép hờ mắt lại trong khi chàng thâm nhập vào nàng.

Nàng bất động. Cảm giác thật khác biệt. Giờ thì đến lượt chàng ngừng lại và nàng cảm thấy những ngón tay chàng đang quặp lại trên đùi nàng. Lần này chàng đã không sử dụng bao cao su...

Không gì có thể chia rẽ bọn họ, nàng thầm nghĩ. Nàng cảm thấy làn da êm dịu của nàng hòa cùng với vật cương cứng rắn chắc của chàng. Chàng thuộc về nàng. Hoàn toàn thuộc về nàng.

- Bọn mình liều mạo hiểm nhé? (charon: Cái này là ý chỉ yêu nhau đó)

Trong giọng nói của chàng, có một sắc thái mà Liss chưa từng nhận ra trước đây. Một âm sắc dễ bị tổn thương.

- Ôi, vâng..., nàng trả lời trong khi cảm thấy trái tim mình nở rộ.

Chàng chìm sâu vào trong nàng và nàng run rẩy dữ dội. Cảm giác thật kỳ diệu. Siêu phàm. Nàng vòng một chân quanh chàng, để chàng có thể xâm nhập vào nàng sâu hơn nữa. Say sưa hạnh phúc, nàng không thể rời mắt khỏi gương mặt đang biểu lộ một cảm xúc mãnh liệt của chàng.

- Liss...

Ánh sáng hoàng kim lan tỏa trong mắt chàng, tràn trề tình yêu...

- Hãy yêu em, nàng rên rỉ thì thầm.

Chàng giữ lấy hông nàng và nâng lên gần chàng hơn.

- Phải, anh yêu em, chàng nói trong khi nhìn sâu vào mắt nàng. V ới mỗi cú thúc hông, chàng lại lặp lại những tiếng như thế với nàng và Liss bật khóc nức nở. Cái ôm siết chặt mãnh liệt giữa họ nhấn chìm nàng, vị mặn của nước mắt và vị ngọt tình yêu đã quét sạch đi mọi đớn đau, mọi niềm cô đơn và những nỗi sợ hãi của nàng.

Khi cơn sóng cuốn nàng đi, Liss thốt lên một tiếng hét. Chàng giữ nàng ghì chặt vào chàng, thúc mãi vào sâu trong nàng, còn nàng thì đẩy mình lên. Chàng mãnh liệt đâm vào, một lần, hai lần, rồi buông thả bản thân trong nàng. Liss cảm thấy tình yêu của chàng phun trào, nàng vừa nhắm mắt lại vừa ước nguyện nó sẽ bám rễ bên trong cơ thể nàng.

- Anh không bao giờ còn muốn ném trả lại những gì mình phải trải qua ngày hôm nay nữa, Liss. Anh sẽ không thể chịu đựng nổi điều đó đâu.

Nàng ôm gương mặt chàng giữa hai lòng bàn tay và nhìn vào mắt chàng. - Anh cần phải làm em tin tưởng. Anh nghe rõ chứ? Bởi vì nếu không, việc đó sẽ không thể được đâu.

- Anh không muốn thế nhưng...

- Anh không thấy anh đã làm gì cho em sao? Anh không hiểu anh đã thay đổi cuộc đời em thế nào ư?

Chàng hấp háy mắt ngắm nàng. - Anh đã tin tưởng vào em. Anh đã cho em một cơ hội – những hai lần. Anh đã cho em sự khát khao đạt tới thành công. Và em đã thành công. Nhờ vào anh đấy. Em đã thay đổi, James ạ. Em không muốn lao vào những cuộc vui như trước nữa. Em muốn có một mái ấm, một gia đình. Em muốn có anh. Bởi vì em yêu anh.

Trong khoảnh khắc đó, chàng lặng yên nhìn nàng. Rồi chàng thốt ra một tiếng thở dài và tì trán mình lên trán nàng, sau đó nhắm mắt lại.

- Cảm ơn em.

Nàng nhẹ nhàng vuốt ve má chàng.

- Tối qua em ra ngoài, là để...

- Em không cần phải nói với anh điều đó đâu. Anh biết là em đã làm việc vô cùng bận rộn để tổ chức hết mọi thứ. Và anh tin em.

Nàng mỉm cười nhưng vẫn thanh minh với chàng. - Em đã đi kiếm một DJ hoặc một chỉ huy dàn nhạc. Anh đã quá bận rộn nên em không muốn nói với anh việc đó. Em muốn chứng tỏ cho anh thấy em có thể hoàn thành được một mình.

Nàng dán ch ặt vào chàng, cảm nhận được hơi ấm của chàng và nàng hiểu rằng James sẽ cho nàng thứ nàng luôn thấy thiếu thốn – một gia đình.

- Anh sẽ giúp đỡ em, chàng vừa nói vừa dịu dàng vuốt ve tấm lưng nàng. - Em biết. Khi ra khỏi sàn nhảy, em đã bị vấp và các thợ săn ảnh đã được thả nhảy xổ vào. Lần này, em đã khốn khổ bởi đôi giày ngu xuẩn của mình...

- Nó không ngu xuẩn đâu, chàng trêu nàng. Nó là thứ đồ trang trí thích hợp nhất cho đôi chân mỹ miều nhất Trái đất này.

Chàng mỉm cười với nàng một cách âu yếm.

- Em nghĩ những thợ săn ảnh sẽ xử sự thế nào trong đám cưới của em?

Nàng nhìn chàng, không thể thốt ra nổi một tiếng nào. - Em thực sự xứng đáng là một công chúa – chàng nói tiếp với tia sáng tinh nghịch trong đáy mắt – anh vẫn luôn là ông chủ. Và anh đã quyết định, sự kiện tiếp theo mà em tổ chức sẽ chính là đám cưới của bọn mình. Với điều kiện là em cần phải rất chú ý đến kinh phí và danh sách khách mời, tất nhiên rồi.

- Anh muốn kết hôn với em sao? Hi ện tại, nàng đã biết rằng chàng khao khát nàng và yêu nàng, nhưng nàng không hề mong chờ chàng đề nghị một sự giao kết... cả đời như thế. Nhất là sau tám gương buồn bã mà chàng đã nhận được từ cha mẹ chàng.

Chàng nắm lấy cằm nàng và bắt nàng nhìn chàng. - Em được tạo ra là để dành cho anh, và anh cũng được tạo ra để dành cho em. Hiểu không? - Vậy nên, chàng thực sự muốn ở lại với nàng. Như con người nàng hiện giờ. Bên cạnh nàng mãi mãi. Nàng không thể tin nổi chuyện đó.

- Và anh hi vọng vừa làm em mang bầu. Nếu không, anh sẽ bắt đầu lại cho đến khi nào em như thế mới được, bởi vì như thế, em sẽ bị bắt buộc phải kết hôn với anh.

- Oh, James..., nàng thì thầm trong khi cảm thấy nước mắt lại trào dâng trong mắt. - Chúng ta sẽ vui vẻ với con cái của bọn mình, chàng nói trong khi mỉm cười một cách êm dịu. Và bọn mình sẽ không bao giờ để chúng xa rời chúng mình. Cho dù chúng có không chịu được đi chăng nữa. Đây có phải là thực tại hay không? Chàng sẽ tặng cho nàng tất cả – một gia đình, một mái ấm, một trái tim dành trọn cho nàng. Liss níu lấy vai chàng và nhón đầu mũi chân lên cao.

- Nhưng không khóc nữa, chàng lắc đầu nói. - Mascara của em bắt đầu chảy ra rồi kìa.

- Em mặc kệ nó.

- Hãy lấy anh.

Những lời nói ấy giống như một mệnh lệnh, nhưng nàng cũng mặc kệ.

- Vâng, nàng khẳng định trong khi dang hiến đôi môi cho chàng.

- Chúng ta có lẽ sẽ phải tham dự bữa tiệc với những vị khách, em nghĩ sao? James hỏi trong khi tách khỏi khuôn mặt nàng. Tay trong tay, bọn họ trở lại căn phòng chiêu đãi. Ngay khi sắp bước qua cánh cửa đôi, chàng vòng cánh tay mình qua eo nàng và họ dừng lại một giây. Bọn họ nhìn nhau trong khi nhăm nháp niềm hạnh phúc của mình.

Đột nhiên, nàng nghe thấy một tiếng bấm máy ảnh, rồi nhanh chóng kéo theo nhiều chiếc máy ảnh khác.

Đôi má bừng lên và bờ môi sưng phồng bởi những nụ hôn, nàng hiểu rằng một trong những phóng viên ảnh đã chụp được. Nàng thả lỏng bản thân và mỉm cười với James, chàng nháy mắt với nàng một cái, nhưng vui vẻ. Cái nhìn mà họ đã trao nhau sẽ bị cả thế giới nhìn thấy, nàng thầm nghĩ. V à thế là, cả thế giới sẽ biết rằng cuối cùng nàng công chúa Elissa Karedes đã tìm được bến neo đậu và mái ấm của mình. Nàng đã tìm thấy tình yêu của đời mình.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ong-chu-nhan-tam-va-nguoi-tinh-cong-chua-ruthless-boss-royal-mistress>